

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 70

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 11 d'octubre del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 7001/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a partits de futbol ~~3506~~.
 - 2) **RGE núm. 7002/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a terminis per presentar sol·licituds d'ajudes. (**Ajornada**). 3507
 - 3) **RGE núm. 7003/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a intervencions quirúrgiques a l'Hospital de Can Misses. 3507
 - 4) **RGE núm. 7004/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, sobre llistes d'espera. 3508
 - 5) **RGE núm. 7006/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a ampliació del port esportiu s'Estanyol de Migjorn. (**Ajornada**). 3510
 - 6) **RGE núm. 7008/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa d'apostes hípiques a nivell de l'Estat. 3510
 - 7) **RGE núm. 7009/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures en matèria d'habitatge. (**Ajornada**). 3510
-
-

8) RGE núm. 7011/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de la delinqüència a les Illes Balears. (**Decaiguda**). 3510

9) RGE núm. 7012/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a traspàs de competències de l'Institut Social de la Marina per part de l'Estat a la comunitat autònoma. 3510

10) RGE núm. 7013/05, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a pagaments pendents als professionals de la Conselleria d'Educació i Cultura. 3511

11) RGE núm. 7007/05, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a necessitats educatives dels nou vinguts. 3512

12) RGE núm. 7010/05, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resposta dels pressuposts generals de l'Estat als compromisos del Govern d'Espanya amb les Illes Balears. 3513

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4608/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de prevenció de riscos laborals. 3514

III. MOCIONS:

1) RGE núm. 6742/04, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a infraestructures hospitalàries. 3522

2) RGE núm. 6921/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per millorar el turisme. 3529

IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 1929/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a cessament del director general de Política Lingüística. 3536

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Vicepresidenta del Govern.

Bon dia senyores i senyors diputats. Si els sembla bé, voldria que constés en acta el sentiment de condol de tots els membres de la cambra per la defunció del pare de la nostra diputada Sra. Aina Salom.

Començam pel primer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 7001/05, de l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a partits de futbol a IB3.

La primera pregunta RGE núm. 7001/05, relativa a partits de futbol a IB3 que formula el diputat del Grup Parlamentari Socialista Sra. Vicent Tur i Torres.

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. TUR I TORRES:

Moltes gràcies, Sr. President. En paraules de la Sra. Vicepresidenta del Govern quan es va començar a posar en funcionament la televisió IB3 va dir que havia d'emetre en les diferents modalitats de la nostra llengua. Per això ens agradaria saber quan creu la Sra. Vicepresidenta que se podrà veure el partit de futbol en altres modalitats de la nostra llengua?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sense complexos IB3 sempre promou la utilització sempre de la manera més correcte possible de la llengua catalana amb les nostres modalitats insulars, les que marca l'article 14 de l'Estatut d'Autonomia. I per això utilitzam l'accent, el vocabulari, frases fetes i les formes verbals que són habituals a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera. I en matèria esportiva també.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. TUR I TORRES:

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, vostè ho ha dit bé "sense complexos", jo crec que és aquest el terme que defineix la política del Govern pel que fa a IB3. Res més importa que un objectiu, els interessos electorals i electoralistes del Govern i del Partit Popular que li dóna suport. Aquest és el vertader problema de la nostra televisió, la manca de complexos i de rigor i no només en la política, sinó també en els costos. Un dia convindrà saber què costa l'emissió dels partits de futbol per la televisió.

Sap quin és el problema? Que a canvi de ben poca cosa d'allò que és la promoció de la nostra cultura i la nostra llengua hem perdut en oferta i en qualitat. Les nostres illes, fins ara, tenien una ampla oferta de futbol podia ser TV3 en qualitat, amb un català estàndard correcte, Canal 9 i TV2 en castellà. En resum, oferta de qualitat i pluralitat lingüística. En definitiva, hem passat a tenir una televisió sobre la qual, amb l'argument de les modalitats de la nostra llengua, estan manipulant, en funció dels seus interessos com li he dit abans només partidistes i electoralistes. Jo no sé si algú es va arribar a creure que aquesta televisió podia ser plural i no només amb el tema de les modalitats tan plural de la nostra llengua. Estam comprovant que en això tampoc, la pluralitat brilla per la seva absència.

Sap quin és el problema Sra. Vicepresidenta? Que a vostès els interessa molt poc la nostra llengua, els interessa molt poc la nostra cultura, els interessen molt poc les seves modalitats, només tenen un objectiu, l'àmbit electoral.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, això el que diferencia el seu model del nostre. Quan el pacte d'esquerres governava aquesta terra varen encarregar, la Direcció General de Comunicació amb el Sr. Bayona aleshores, a una empresa productora, Mediaprop, el model que acaba d'explicar el Sr. Diputat. Un model que significava que nosaltres havíem de fer televisió sense cinema i sense futbol, perquè el cinema i el futbol els mallorquins, menorquins, eivissencs, formenterers ho havien de veure a través de TV3 o Canal 9. Nosaltres no volem aquest model, no volem una televisió de segona, ni de Catalunya, ni de València. Volem televisió amb futbol, volem televisió amb cinema, volem televisió amb programes esportius, ni més ni manco que 15 minuts després de cada informatiu a 3 informatius per dia, programes específics de la lliga i ho volem en mallorquí, en menorquí, eivissenc i formenter.

Miquel Nadal, Rafel Nadal, mallorquí de Manacor. Asier Fernández, olímpic de Barcelona. D'Eivissa, Felipe Vicancos. Menorca Paco Vallejo escacs. Patricio Reinés, menorquí, capità del Menorca Bàsquet. Lluís Viroy, futbolista menorquí més destacat de les darreres dècades. I tots ells xerrant com parlam a ca nostra, amb les modalitats insulars que reclama el nostre Estatut a l'article 14, no el català de Catalunya, ni el valencià de València, el català de la nostra comunitat, amb les nostres modalitats. Això és el que diferencia el seu model del nostre.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

I.2) Pregunta RGE núm. 7002/05, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a terminis per presentar sol·licituds d'ajudes.

La segona pregunta queda ajornada.

I.3) Pregunta RGE núm. 7003/05, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a intervencions quirúrgiques a l'Hospital de Can Misses.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 7003/05, relativa a intervencions quirúrgiques a l'Hospital de Can Misses, que formula l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President, señoras y señores diputados. En el mes de septiembre facultativos del Hospital de Can Misses denunciaron que se les impide operar por las tardes, aún habiendo listas de espera de más de 6 meses y que los pacientes son desviados a la clínica privada para que se realicen las intervenciones.

Ante esta situación Sra. Consellera le preguntamos, ¿se están realizando intervenciones quirúrgicas por las tardes en el Hospital de Can Misses?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, idè sí, efectivament s'està operant l'horabaixa, per tant, no se cregui tot surt publicat. Li donaré les dades: des del 2005, des del mes de gener, s'han fet 469 intervencions quirúrgiques en el tram de 15 a 22 hores. Aquest Govern, ja ho va dir des del principi, té la voluntat d'aprofitar tots els recursos i per tant, s'està intervenint els horabaixes per tal de donar una major cobertura a tots els ciutadans. Per cert, més que altres anys i amb menys peonades. Per qui no sàpiga què és una peonada, és un pagament extra, una hora extra. Nosaltres el que feim és integrar-lo dins l'horari de l'hospital per no haver de pagar aquestes hores extra.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Sra. Consellera, entonces no entiendo cuáles son las declaraciones del gerente del Hospital de Can Misses cuando dice: "Can Misses no utiliza los quirófanos por la tarde por falta de financiación". Esto son palabras del gerente del Hospital de Can Misses.

Por lo tanto, Sra. Consellera no entiendo que por un lado los facultativos del hospital estén denunciando precisamente que se les impide operar por las tardes en el Hospital de Can Misses, que pacientes suyos sean desviados a la clínica privada para que ahí puedan ser operados, incluso se les dice que si no aceptan el ser operados en la privada no saben si podrán permanecer en la lista de espera que estaban o si podrán no ser operados. Mientras tanto usted dice que se está operando, no entiendo nada Sra. Consellera, o bien su gerente miente o yo no sé si es usted si está diciendo la verdad en este caso. La situación es que facultativos de prestigio de un hospital que hasta ahora siempre ha tenido un alto nivel de calida, han denunciado que se les impide poder operar por las tardes en el Hospital de Can Misses.

El gerente dice que es por falta de financiación, otra consellera con problemas financieros, que casualidad. Y ustedes al mismo tiempo tienen convenios con clínicas privadas que están pagando hasta 3.000 euros por realizar operaciones en esta clínica privada, incluso se les ofrecen facultativos de otros hospitales públicos de otros lugares, poder ir a la clínica privada a operar. Mientras tanto no permiten que estos facultativos que son los que llevan a cabo todo el proceso de un paciente desde que llega a su consulta hasta que puedan hacerlo. ¿Y sabe qué ocurre Sra. Consellera? Que el paciente es el perjudicado en este caso, porque él prefiere que sea su médico el que le opere, muchas veces ha ocurrido que se operan en la privada, vuelven al Hospital de Can Misses y allí se encuentran con problemas que tienen que ser los médicos del hospital quienes lo solucionen y la clínica se ha lavado completamente las manos.

Por lo tanto Sra. Consellera, si realmente queremos una sanidad pública de calidad aposte por ella. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, nosaltres volem una sanitat pública de qualitat i apostam per ella i per això tenim els millors resultats en temps de demora, en temps d'espera per als nostres ciutadans. Jo li puc dir que per exemple en aquest sentit, vostè que se preocupa tant, el primer semestre del 2003, aquell temps en què governava el pacte, més de 170 persones esperaven més de 6 mesos per a una intervenció quirúrgica. En aquest mes no n'hi ha cap, per tant, no enganyi la gent i no se cregui tot el que li diuen.

Miri, des del 2002 i fins a dia d'avui s'ha augmentat en un 35% les intervencions d'horabaixa, però les intervencions programades en horari normal de l'hospital, és a dir, sense peonades com li he dit abans i que a més s'han rebaixat moltíssim. Per tant, no se cregui tot el que li diuen. És veritat que tenim un problema de finançament, jo crec que no és cap sorpresa que en matèria de sanitat tenim un problema de finançament. Vostè enlloc de preocupar-se per això, o de determinades declaracions en premsa, jo també li puc donar rectificacions de persones que sortien anomenades en aquests articles allà on se queixaven els professionals de l'hospital, allà on rectifiquen i diuen que ells mai han dit el que han dit, li ho

puc passar perquè vostè ho vegi, enlloc de preocupar-se per això, s'hauria de preocupar perquè el Govern del Sr. Rodríguez Zapatero doni més finançament a la sanitat i per tant, podríem donar més qualitat a la nostra sanitat i també a Eivissa, que ha augmentat moltíssim en població.

Per tant, jo entenc que les cou...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

...que haguem millorat les llistes d'espera Sra. Diputada, però ho hem fet perquè estam convençuts que la millor mesura de la qualitat de la sanitat pública és reduir la llista d'espera i el concert amb la privada a més ens ha ajudat a reduir la llista d'espera i ara mateix els ciutadans d'Eivissa i Formentera no esperen tant per a una intervenció.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 7004/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, sobre llistes d'espera.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 7004/05, relativa a llistes d'espera que formula el Sr. Diputat Miquel Gascón i Mir del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, President. No parlarem ara consellera del maquillatge de les llistes d'espera, sinó que parlarem d'una moció que es va aprovar en aquest Parlament el maig del 2004 sobre prioritzar les llistes d'espera. En aquella moció varen quedar d'acord, per unanimitat, que prioritzaríem les llistes d'espera per patologies, urgències i no per temps.

Voldríem saber quines mesures ha pres vostè per dur a terme aquesta moció que es va aprovar per unanimitat.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, efectivament no parlarem ara de maquillatge de llistes d'espera perquè jo no acabaria, no me bastarien els 2 minuts, però en podem parlar quan vostè vulgui.

Però dir-li que efectivament, hi ha una moció o una proposta del Parlament allà on se diu que s'ha de prioritzar les llistes d'espera per la gravetat de la malaltia i no pel temps d'espera.

Això ja ho fèiem quan se va aprovar aquesta moció, li ho vaig dir en el seu moment i efectivament és el que estam fent, podem entrar en el detall si vostè vol en relació a les llistes d'espera quirúrgica, que se prioritza per gravetat, en funció de la situació del pacient i en el cas que no hi hagi gravetat, lògicament, en el lloc que se situa a cada persona en temps d'espera.

En relació les consultes el mateix. I després hi ha una excepció, enguany, en aquesta legislatura hem creat unes derivacions directes des d'atenció primària cap als hospitals concertats de Sant Joan de Déu i la Creu Roja, per tal d'evitar que patologies menors hagin de passar pels hospitals i també obtenir bons resultats de temps d'espera. Per cert, no repetiré les dades a nivell global, però això ens ha fet que baixessin 20 dies el temps de demora de mitjana en la consulta amb els especialistes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo no estic parlant de les derivacions que vostè fa a la medicina privada, a Sant Joan de Déu, o a altres hospitals, això ja ho sabem. Estam parlant de prioritzar per urgència, els que prioritzen no els enviam a Sant Joan de Déu, així que no em parli d'aquestes històries. Jo li dic que aquí es va aprovar una moció i vostè havia d'enviar una normativa als hospitals, no l'ha enviada i no es fa. El que sí es fa és que el personal dels hospitals prioritza segons el seu criteri, però vostè no ha enviat cap normativa sobre això, igual que també es va quedar en el Consell interterritorial de salut es plantejaria aquest tema, com vostè sap hi ha un real decret, el 600 i busques del 2003, que parla de prioritjació de llistes d'espera i varen demanar i aprovar per unanimitat que vostè plantejar aquest tema.

En els hospitals sé del cert que no s'ha fet, els metges si fan prioritjacions és perquè els sembla que l'han de fer. Normativa no n'hi ha cap, l'única normativa és la dels 6 mesos, que és l'única obsessió, ja sap que jo precisament no som d'aquest ram. Però no parlem de prioritjació de malalts que no són urgents i que vostè envia a Sant Joan de Déu, no parlem de malalts programats, sinó que parlem de malalts programats que són preferents i que en cap cas s'ha desenvolupat la normativa que nosaltres varem demanar i aprovar per unanimitat.

Per tant, aquesta moció no va servir per res Sra. Consellera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sr. Gascón, obsessió pels 6 mesos, sí que la tenim, clar que sí, perquè ens varem trobar una llista de més de 6 mesos disparada i el que volem és precisament que la

gent, que les persones que necessiten una intervenció quirúrgica en aquesta comunitat autònoma no hagin d'esperar 1 any com passava fa 2 anys en aquesta comunitat autònoma. Per tant, obsessió sí, hi feim molta feina i els professionals fan feina.

És una qüestió de normativa? A mi me diuen que s'ha enviat. També li diré una altra cosa, des d'aquesta conselleria i des d'aquest Govern se deixa fer feina a les direccions clíniques que són les que prioritzen els malalts, en funció de la gravetat i per criteris clínics. Això jo crec que ens ha donat un bon resultat de llista d'espera, jo crec que els ciutadans fins i tot ho estan notant. Per tant, molt malament deu anar.

Jo els repetesc, crec que els cou perquè efectivament que teníem abans, fins i tot els pacients que teníem en determinats calaixos ara no hi són i s'ha millorat la qualitat, repetesc, per l'esforç de tots els professionals. Però Sr. Gascón a dia d'avui que haurien de fer vostès a part del finançament? Que se resolgui la vaga dels tècnics sanitaris, només a Son Llàtzer hem hagut de suspendre més de 700 proves. I mentre el Ministeri de Sanitat ni tan sols vol parlar del tema. Tenim el Ministeri de Sanitat que ha de solucionar un problema que està impactant el nostre sistema sanitari i en canvi no ho fa. Això és allò que els hauria de preocupar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 7006/05, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a ampliació del port esportiu s'Estanyol de Migjorn.

EL SR. PRESIDENT:

La cinquena pregunta queda ajornada.

I.6) Pregunta RGE núm. 7008/05, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa d'apostes hípiques a nivell de l'Estat.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 7008/05, relativa a posada en marxa d'apostes hípiques a nivell de l'Estat que formula el diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Aquests darrers dies senyores i senyors diputats hem pogut llegir amb preocupació als mitjans de comunicació, la intenció pareix ser per part del Govern de l'Estat de posar en marxa arreu de l'Estat les apostes hípiques. Atès que aquest va ser un tema problemàtic i conflictiu la passada legislatura, allà on el pacte de progrés havia arribat a un acord amb el consell insular per posar en marxa aquestes apostes, compromís que després se va rompre, com tots vostès saben i que jo no esmentaré perquè no ve al cas i que ha estat precisament en aquesta legislatura quan s'han posat en marxa aquestes apostes amb el Govern del Partit Popular i el Consell de Mallorca.

Volem saber Sr. Conseller d'Interior si hi ha altres comunitats autònomes que estiguin en les mateixes o paregudes circumstàncies que nosaltres. Volem saber Sr. Conseller d'Interior què pensa fer vostè i què pensa fer el Govern d'aquesta comunitat, atès que tenim transferides les competències del joc? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, President. Sr. Diputado, efectivamente nosotros tenemos conocimiento de que el Gobierno de la comunidad autónoma de Andalucía planteó un requerimiento de competencias al Gobierno central, en los mismos términos que el de la comunidad autónoma de Baleares en agosto de este año. Y también parece ser que hubo otra reclamación por parte del País Vasco y de hecho de estos dos requerimientos, a diferencia del nuestro, el nuestro fue desestimado, mientras que con el País Vasco y Andalucía se han iniciado negociaciones desde apuestas hípcas deportivas benéficas, para poder llegar a un convenio en donde participen las 2 comunidades, en razón de que Andalucía tiene 2 hipódromos, el de Mijas y el de Dos Hermanas y el País Vasco tiene Lasarte.

Estamos en un proceso actualmente de negociación con el Estado, yo creo que dará buen fruto, en donde el último día la consellera de Presidencia, como yo mismo, estuvimos con el Secretario de Estado de Deportes para hacerle ver la incongruencia de mientras Baleares tiene 6 hipódromos, están negociando con 2 comunidades que entre las 2 tienen 3, mientras que en Baleares existen 7.500 caballos dedicados al *trot*, en toda España hay 1.000 caballos de carreras. Mientras que a Baleares se nos niegan los recursos para poder renovar los hipódromos y hacer unas instalaciones adecuadas, en la Zarzuela se han invertido con fondos del Estado más de 10.000 millones de pesetas en el último año.

Claro todo esto fue una (...) muy fuerte y lógicamente el Secretario de Estado nos dio la razón, desconocía la realidad de (...) en Baleares, y esperamos que los próximos ratos que tengamos en Madrid den como fruto participar en estos recursos económicos, y posibilitar así renovar las instalaciones y ayudar a la cría de (...) *de les Illes Balears. Moltes gràcies.*

I.7) Pregunta RGE núm. 7009/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures en matèria d'habitatge.

EL SR. PRESIDENT:

La setena pregunta queda ajornada

I.8) Pregunta RGE núm. 7011/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de la delinqüència a les Illes Balears.

Passam a la vuitena, RGE núm. 7011/05, relativa a increment de la delinqüència a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Miquel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular,

pregunta rectificada mitjançant escrit RGE núm. 7027/05. Té la paraula l'Hble. Diputat.

El Sr. Diputat no hi és, per tant decau

I.9) Pregunta RGE núm. 7012/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a traspàs de competències de l'Institut Social de la Marina per part de l'Estat a la comunitat autònoma.

Passam a la novena pregunta, RGE núm 7012/05, relativa a traspàs de competències de l'Institut Social de la Marina per part de l'Estat, que formula el diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Ens agradaria demanar al Govern que ens digués exactament en quina situació es troben les transferències de l'Institut de la Marina, perquè ens consta que amb l'anterior govern hi havia una negociació feta, que estava a punt de signar. La veritat és que és una preocupació, en aquest cas supòs que per al Govern, però també per a molts d'ajuntaments, perquè són unes instal·lacions que avui no estan pràcticament utilitzades, i jo crec que estaria molt bé saber de quines instal·lacions podem disposar, perquè jo crec que tant per instal·lacions socials, com per instal·lacions en aquest cas administratives, però també en aquest cas sanitàries o sociosanitàries, tendrien un ús molt adequat. Per tant ens agradaria si pot ser que se'ns informàs en quina situació es troba. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Les funcions i serveis de la Seguretat Social encomanades a l'Institut Social de la Marina, que consisteixen en el règim especial de sanitat a aquests treballadors, el que coneixem com a cases del mar, educació, ocupació, formació professional i serveis socials, ha estat objecte d'una negociació important i d'una petició reiteradíssima per part del Govern de les Illes Balears. En primer lloc vull dir-li que vàrem escometre les primeres negociacions dia 14 de gener i 20 de febrer del 2004 amb l'anterior Govern de José María Aznar. Després de les eleccions generals del 2004 aquestes negociacions varen quedar en suspens, però el mes de maig de l'any 2004 el president del Govern i la Vicepresidenta, a una reunió que vàrem mantenir amb el ministre d'Administracions Públiques, li vàrem demanar reprendre aquesta negociació. Posteriorment no vàrem tenir resposta, i això em va obligar al mes de setembre per carta a reiterar aquesta obertura de negociacions. No vaig tenir resposta el mes de setembre, i lli vaig reiterar als primers mesos del 2005 una tercera carta.

Finalment, al març del 2005, quasi un any després, em va contestar el secretari d'Estat, que en aquell moment estaven en

condicions de poder afrontar aquell traspass. A partir d'aquest moment varem proposar el maig del 2005 com a data de negociació. Ens varen dir que encara no era possible, i no ens varen donar resposta fins al mes de setembre del 2005. Només, Sr. Diputat, un any i mig per començar la negociació amb el Govern central. A partir d'aquest moment les dates de negociació varen ser dia 4 d'octubre, dimarts passat, i les dates que tenim són de 19, 20, 21 i 25 d'octubre.

És una transferència importantíssima, i ens hem posat d'acord en les funcions i serveis. És a dir, la part de sanitat que correspon a aquests treballadors, la part d'educació i formació professional, i la part de serveis socials. Efectivament per als ajuntaments és molt important, perquè hi ha aquí cases del Mar, com són conegudes a Alcúdia, a Cala Rajada, a Portocolom, a Santanyí, a Sóller, a Palma, l'Escola de Formació Nàutica de Palma, Ciutadella, Maó, Eivissa i Formentera. Concretament en el cas seu, que a més ostenta la condició de batle de Manacor, no és d'estranyar que això li preocupi poderosament. Estam amb aquestes negociacions, i esperam poder arribar a un acord. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 10, RGE núm 7013/05, relativa a pagaments pendents a professionals de la Conselleria d'Educació i Cultura, que formula la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Diputada... Sí, perdó?

Idò disculpi, perquè em pensava que no havia demanat la paraula.

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies. Evidentment no hi ha temps per respondre, per tant no plantejaré cap pregunta, però sí que en aquest cas vull fer una observació a la vicepresidenta, una sorpresa, perquè jo em pensava que avui em diria que les negociacions estan fetes i tancades, perquè em consta que agrupacions locals del Partit Socialista Obrer Espanyol estan oferint a entitats ciutadanes aquestes instal·lacions. Clar, i vostè dirà "a mi ja no em sorprèn res", idò a mi en aquest cas, com a batle de Manacor em sorprèn, perquè s'està enganant la gent.

Per tant en aquest cas jo li demanaria que quan vostè tornàs a plantejar la negociació, demanàs una miqueta de lleialtat institucional. Jo evidentment no ho puc fer, perquè si vostè ha estat un any i mig perquè li contestassin, es pot imaginar en aquest cas com a batle el temps que estaria perquè em contestassin. Però sí que li agrairia que això que és tan desconegut per segons qui, doncs en aquest cas fos respectat. Lleialtat institucional, en aquest cas al Govern de la comunitat autònoma, que és qui ha de negociar la transferència, i sense cap dubte ni un també als ajuntaments, que són les entitats que estan més a prop dels ciutadans. Per tant, moltíssimes de gràcies, Sra. Vicepresidenta, li demanaria que fes arribar això en aquest cas quan vostè negociï.

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 7013/05, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a pagaments pendents als professionals de la Conselleria d'Educació i Cultura.

EL SR. PRESIDENT:

Sense més preàmbuls ja, Sra. Mascaró, té vostè la paraula.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Com vostès saben, i suposam que el conseller també, a Educació hi ha personal itinerant, assessors dels centres de professors, mestres de suport, i els psicòlegs i els pedagogs d'equips psicopedagògics es desplacen als centres educatius per atendre aquell alumnat que té més necessitats, alumnat de necessitats educatives específiques. Clar, es desplacen a altres pobles i a molts de centres amb el seu vehicle, i per això tenen dret a cobrar unes dietes. El curs escolar 2004/2005 va acabar, i al mes de juliol no havien cobrat ni un euro corresponent a aquestes dietes, moltes d'aquestes persones itinerants. Fins que no va sortir als diaris no es començaren a pagar, però ara encara hi ha bastants de dietes pendents del curs passat. Per tant la pregunta és al Sr. Conseller: quan pensa fer efectius els pagaments que es deuen a aquest professorat? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, dia 4 d'octubre es varen abonar 116.481 euros. Quedaven per pagar 70.304 euros. Divendres, dia 7 d'octubre, es va fer un nou pagament, i ja només quedaven per pagar 32.311 euros. Aquesta setmana pagarem 29.453 euros, només quedaran per pagar menys de 3.000 euros d'aquestes dietes, que esper que es puguin abonar com més aviat millor, com ja he dit altres vegades. Naturalment tenim interès en agilitar aquests procediments que resulten lents, farragosos, complexos, i encara tenen l'agreujant que són bestretes dels propis professors, que s'ho treuen de la seva butxaca, la qual cosa, ja ho he dit altres vegades aquí, ho repetesc avui, que lament que això sigui així. En fi, procurarem millorar la forma de pagament i la immediata en el pagament.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no m'ha dit quan pagarà tot el del curs passat. I em preocupa la seva actitud dient "pagarem un poc, pagarem un poc...". Hi ha aquest professorat al qual se li deu 3.000 euros que ha hagut d'avançar. I si estan en aquestes circumstàncies ara, hem de suposar que les dietes corresponents al curs escolar 2005/2006 des de setembre a desembre de 2005, també tendran problemes per pagar. I tenim un problema molt gros en aquesta comunitat, Sr. Conseller, que

és la prioritització. Per a vostès el sistema educatiu, l'educació, no és prioritari. És prioritària la propaganda, perquè amb el seu viatge a Argentina bastava segurament per pagar tot el que es devia. Amb els viatges del director general de Política Lingüística, que de la seva legislatura du un quart viatjant, o del director general de Joventut, que en un mes ha fet vuit viatges a Amèrica, en sobrava, i molt, per pagar els desplaçaments al professorat.

Per tant, si vostès són un govern de gestió, gestionin una miqueta millor, i prioritzin realment les necessitats dels ciutadans. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Si aquest tipus de demagògia la fes una persona que no ha estat a l'Administració, seria comprensible, perquè es pot dir "el viatge que va fer el Sr. Fiol o el Sr. Melià ha costat tant o ha costat quant". Vostè, que ha estat en aquesta administració, que forma part d'aquesta administració, sap perfectament les dificultats que hi ha per cobrar aquestes dietes i l'exagerada paperassa que necessita la tramitació d'aquestes dietes, i que d'entrada en tots els casos s'abonen com a mínim, sempre, ara i abans, com a mínim amb tres mesos de retard. En tots els casos i abans. Naturalment aquests casos ha superat els tres mesos, i jo ha ho he lamentat, i estam intentant posant en marxa mecanismes perquè es puguin abonar abans, com per exemple pagar directament -cosa que farem l'any que ve- els hotels, pagar directament les companyies de transports, avions i vaixells si és necessari, per així evitar que aquest cost l'hagi de bestreure de la butxaca el professor. Per tant estam intentant posar aquestes mesures perquè cobrin més aviat, i perquè tinguin aquesta quantitat amb caràcter més immediat.

Però naturalment detreure d'això un judici general sobre la gestió d'aquest govern és, a més d'una imprudència, de vertaderament mal to. Els viatges que fa el director general, i també els que fa el conseller, i els que fan tothom, obeeixen exclusivament a les necessitats de gestió, a les necessitats polítiques del Govern de les Illes Balears i a res més. Per tant no insinui i planteji que amb els doblers d'això es pogués fer allò. Naturalment amb els doblers d'allò sempre es podria haver fet una altra cosa, i jo responc (...) de totes les despeses que es fan a la Conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes de gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 7007/05, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a necessitats educatives dels nou vinguts.

Passam a la pregunta número 11, RGE núm. 7007/05, relativa a necessitats educatives dels nou vinguts, que formula la

diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, de tots és conegut que l'arribada massiva d'immigrants aquests darrers anys ha col·locat en una situació extraordinària i en una situació de necessitat urgent d'actuació, sobretot a determinades àrees d'aquest Govern, com pot ser sanitat i educació. Des del Grup Parlamentari Popular sabem que a nivell educatiu s'ha fet un esforç important, en construcció de nous centres, en tema de recursos humans, en formació permanent del professorat, però voldríem conèixer de primera mà, i que ens digués vostè concretant com ha fet front la seva conselleria a les necessitats educatives que ha generat aquesta arribada de nouvinguts a les nostres illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, certament la progressió de nouvinguts a les Illes Balears amb els seus fills, i per tant amb la necessitat d'escolarització d'aquests alumnes, suposa un dels principals reptes, si no el principal, de la Conselleria d'Educació. En aquests moments, ja saben vostès -però val la pena repetir-ho- que l'11,1% dels alumnes que hi ha a les Illes Balears són estrangers, i que per tant obeeixen a aquests processos migratoris, i que a més ens situa en percentatge com la primera comunitat amb presència d'alumnes estrangers.

Què s'ha fet? Doncs vostè ho ha mig dit a la pregunta també: construir nous centres, jo vull subratllar una vegada més que s'han inaugurat en aquest principi de curs una sèrie d'instituts a Esporles, Porreres, la Ribera a Palma, l'escola de Cas Capiscol a Palma, dos centres a Eivissa, pràcticament en la seva totalitat -vull subratllar-ho avui per si hi havia algun dubte en això- iniciats i acabats durant aquesta legislatura; i per tant es respon així dotant de més places a una necessitat d'escolarització. Però naturalment tots aquests nins i nines que arriben a les nostres aules precisen d'uns processos d'educació i d'atenció específics, i per això s'ha incrementat considerablement el nombre de professors d'atenció a la diversitat aquests darrers dos cursos, i també s'ha aprofundit un pla que ja existia, però s'ha intentat donar-li més dimensió, el Pla d'acolliment lingüístic i cultural, que són el conjunt de mesures educatives i culturals que es posen per donar resposta a la nova situació d'augment d'alumnes. És un pla que té tres modalitats diferents, convé recordar-ho avui: taller de llengua i cultura, que és per a alumnes provinents de països de llengües no romàniques, molt allunyats del nostre entorn cultural, i que tenen unes dificultats extraordinàries per poder comprendre tan sols com funciona i què s'ensenya en els cursos; les aules d'acolliment, que ja va adreçat a alumnes procedents de països de llengües romàniques sense competència lingüística en cap de les dues llengües oficials; i llavors suport lingüístic per als que

dominen qualsevol de les llengües oficials de la nostra comunitat.

L'objectiu, per tant, és la integració dins l'àmbit escolar. A més la Conselleria d'Educació i Cultura, juntament amb Presidència i Esports, té una ordre d'ajudes adreçades a ajuntaments i entitats per finançar la figura del mediador, treballador social, perquè ell pugui integrar l'alumne així com la seva família dins el context socioeducatiu.

Moltes gràcies. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes de gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, vol intervenir?

I.12) Pregunta RGE núm. 7010/05, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resposta dels pressuposts generals de l'Estat als compromisos del Govern d'Espanya amb les Illes Balears.

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 7010/05, relativa a resposta dels pressuposts generals de l'Estat als compromisos del Govern d'Espanya amb les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta pregunta, dirigida al conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, és per tal de conèixer si considera realment que el projecte de pressuposts generals de l'Estat dona resposta als compromisos adquirits pel Govern amb les nostres illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, miri, el pes de l'economia balear està al voltant del 2%, entre el 2 i el 2,5%, i la inversió de l'Estat, el lògic seria que fos també al voltant del mateix pes de l'economia dins el conjunt. Doncs la inversió que fan els diferents ministeris, el total del seu pressupost és del 0,9%. Per tant és una clara discriminació cap a les Illes Balears, cosa que no ocorria abans, ja que fa dos anys, als pressuposts del 2004, la inversió que feien els diferents ministeris era de 117 milions, quan ara, per al 2006, serà de 55 milions. Això significa que ha baixat 61 milions d'euros, és a dir ha baixat molt més del que invertiran simplement en dos anys, des que governa el Sr. Zapatero a Madrid. S'ha de dir que també a nivell de societats, fundacions i ens públics, la baixada no és tan escandalosa, simplement, però sí que és una baixada, d'un 5,5%. Però resulta que les inversions d'aquests organismes i ens públics, com pot ser les dues pujades, tant a l'Autoritat Portuària com Aena, aquesta pujada

de 7 i 5 milions es finança amb les tarifes de preus públics i taxes que pagam els ciutadans de Balears amb les nostres mercaderies. És a dir, que l'única inversió que puja és la que tornam a pagar els ciutadans de les Illes Balears a través de tarifes i taxes.

Això és una clara discriminació que no ocorria fins fa dos anys, que els pressuposts mantenien una tònica general amb el pes específic de l'economia balear. Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 4608/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de prevenció de riscos laborals.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 4608/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de prevenció de riscos laborals. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Carme Garcia i Querol.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, des del començament de la legislatura el Grup Socialista hem fet el seguiment, hem demanat, hem denunciat, hem inquirit el Govern sobre la política que du a terme en matèria de salut laboral i prevenció de sinistralitat. La resposta ha estat sempre la mateixa per part del Govern: negar la major, fins al punt que després d'un seguit de preguntes orals a Ple i a la manca de resposta del Govern, el Grup Socialista va presentar la present interpel·lació.

Les dades d'accidents laborals marquen dos canvis de tendència en els últims 10 anys: des del 95 fins al 2001 el nombre d'accidents augmenta, tot i que del 2000 al 2001 es pot considerar estancat; i des del 2001 fins al 2004 disminueix en nombres relatius i també en nombres absoluts. L'altre canvi de tendència es produeix enguany, en què durant l'any torna a incrementar-se el nombre d'accidents, en nombres absoluts.

Donem per bones les explicacions del conseller sobre el fet que no es poden comparar les dades del primer trimestre del 2004 i del 2005, que en qualsevol cas hauria d'afectar per igual totes les comunitats autònomes. Però el canvi de tendència es confirma durant el segon trimestre d'enguany. Maig, juny i juliol del 2005 tenen més nombre d'accidents laborals que el 2004, i incrementen d'un 3 a un 2% més cadascun dels mesos.

Els accidents laborals amb baixa a la nostra comunitat autònoma estan, idè, incrementant. L'objectiu d'aquesta iniciativa és doble: intentar -no sé si ho aconseguirem- que el Govern accepti aquesta realitat, cosa que és el punt de partida bàsic; i esbrinar quines iniciatives té el Govern per tal de pal·liar aquesta situació. Segons el discurs del Partit Popular la situació laboral a les Illes és bona: hi ha poc atur, hi ha molta activitat, hi ha bones perspectives econòmiques; i s'ha de dir que nosaltres no compartim aquesta descripció idíl·lica de la situació, però si és com vostès diuen, per què no dedicar tots els esforços a millorar la situació de la qualitat de feina dels nostres treballadors? La veritat és que segons la descripció que el propi

Govern ha acceptat, i que ha signat en el Pla d'ocupació que va signar el juny d'enguany, la situació és que és tota una altra: hi ha una alta contractació temporal, una alta contractació irregular, baixa qualificació dels nostres treballadors i moltes hores de feina declarades, i no podem parlar de les que no es declaren però també es fan. Tot això només té un efecte a tot arreu, a la comunitat autònoma de les Illes Balears i a qualsevol lloc on el mercat de treball tingui aquestes condicions: treballadors desprotegits i increment de la sinistralitat.

També és veritat, Sr. Conseller, senyores i senyors diputats, que aquest govern ha suprimit una sèrie d'iniciatives que estaven vigents durant la passada legislatura. S'ha suprimit el conveni amb les organitzacions sindicals per col·laboració en la prevenció de riscos a l'obra pública; s'ha suprimit l'elaboració d'estadístiques, que no es publiquen des del desembre; s'ha suprimit el projecte de col·laboració amb la Inspecció de Treball que incrementava el personal dedicat a aquesta tasca a Eivissa i a Menorca; s'ha suprimit el conveni perquè hi hagués mancomunitats de salut laboral a les entitats locals de les Illes Balears; s'ha suprimit l'exigència del compliment del compliment de la Llei de riscos laborals per demanar una subvenció a la comunitat autònoma. Sí que es demana, encara, que s'estigui al corrent del pagament de l'IAE i de la Seguretat Social; potser això també ho volen suprimir. També s'ha suprimit la política global que es feia mitjançant un pacte per l'ocupació signat amb perspectives de futur i per a tota la legislatura, cosa que vostès ja no podran fer, entre altres coses perquè estan a meitat de legislatura.

Des de la Conselleria de Treball únicament s'han tirat pilotes fora, mai millor dit que avui, i en cap cas no s'ha assumit ni una sola vegada la preocupació del Govern per aquesta matèria. Tenim la demostració en les respostes del conseller de Treball a diferents qüestions plantejades des de l'oposició. Tal com ha dit el conseller de Treball i consta als *Diaris de Sessions*, vostè, Sr. Conseller, ha dit que una cosa són els accidents i una altra són les estadístiques. Vostè ha dit que estan complint tota la normativa que ens exigeix..., tota la normativa de prevenció laboral, i res més, complir la normativa. Vostè ha dit que estam oberts al fet que immediatament prendrem qualsevol mesura que se'ns indiqui per part d'organismes competents, com si amb vostès no anés la cosa. Vostè ha dit que, a més de tenir un índex d'accidents alt, és la comunitat autònoma que té un índex d'activitat més alt; per tant accepta que aquesta comunitat té un índex d'accidents alt.

Vostè ha dit: "Jo també entenc que l'obligació -com ha dit al principi- de la conselleria sigui donar informació i col·laborar en la formació, però no de contribuir econòmicament a aquells que des de l'any 96 tenen obligació de complir la llei i no l'hagin complit"; vostès estan contribuint econòmicament, subvencionant entitats i empreses que no compleixen la llei. Vostè ha dit: "La conselleria, per complir amb la seva obligació, i a la vista d'irregularitats o incompliments, el que ha de fer és aplicar sancions, com a mínim instruir els expedients sancionadors i aplicar les sancions que corresponguin", però al mateix temps ha dit vostè que té un altre concepte del que tenien el Sr. Grosske i els anteriors responsables d'aquesta conselleria en el pacte de progrés, i diu: "...i no crec que pel fet que hi hagi un govern molt castigador com el que presidia el Sr. Grosske en matèria de treball fa uns anys, els empresaris i els treballadors siguin més complidors que ara".

Obviem les frases ofensives que com a conseqüència de la nostra tasca d'oposició hem rebut del Govern perquè tanmateix no ajuden a explicar el que volem dir. Fins i tot després de presentar la interpel·lació al Govern en aquesta matèria el dia 1 de juny del 2005 en aquesta cambra, es produeix la compareixença voluntària del conseller de Treball en comissió el dia 8 de juny, i comença dient que ha demanat la compareixença per contestar a l'oposició i, naturalment, no explica cap iniciativa i altre cop torna a l'actitud decebedora i poc responsable políticament que és no acceptar que el Govern té responsabilitats sobre la qualitat de feina dels treballadors de les Illes i que el Govern no estigui preocupat per aquest tema.

Les úniques iniciatives anunciades en aquella compareixença van ser: Una reunió amb els contractistes per traslladar-los la opinió del Govern de la necessitat d'incrementar la vigilància en temes de salut laboral; bé, no dic que sigui una mala iniciativa. L'única iniciativa més que va dir és que va cridar els contractistes i els subcontractistes de la comunitat autònoma i els va demanar que apliquessin una figura voluntària que ja existeix a la legislació, que està prevista a la llei i que són persones que, de forma preventiva, vigilen l'aplicació de la llei. I una cosa molt important va anunciar: que ha creat una plaça de psicòloga d'assistència humanitària psicològica a les persones afectades per accidents laborals; en tot cas, Sr. Conseller, es pot considerar com una mesura *a posteriori*, però mai preventiva respecte de la sinistralitat. És a dir, dues iniciatives que són fum de formatjada i una que no és ni preventiva ni punitiva, sinó paliativa dels efectes d'aquesta sinistralitat, quan ja s'ha produït, i que ha estat qualificada com a mínim de sospitosa per part dels sindicats.

Volem destacar dues qüestions més que emmarquen aquesta interpel·lació. La primera, les directrius per a l'ocupació de la Unió Europea per al període 2005-2008, que obliguen el Govern balear, igual que la resta de governs estatals, regionals i locals de la Unió Europea, i que diu que els governs han de garantir el bon govern de les polítiques d'ocupació, han de crear una ampla associació en favor del canvi a la qual se sumin les instàncies parlamentàries i les parts interessades i, en particular, ho han de fer a escala local i regional; els interlocutors socials europeus i nacionals han de "desempenyar" un paper -estic traduint i no ho estic fent gens bé, ho diré en castellà-, *los interlocutores sociales europeos y nacionales deben desempeñar un papel relevante*, és a dir, predominant dins de la situació de la negociació. I un altre document que emmarca aquesta interpel·lació és el Pla d'ocupació que va signar el Govern el 17 de juny del 2005 amb la signatura també de les patronals i la UGT. En aquest pla, Sr. Conseller, l'única referència que es fa és la línia estratègica 6 de la qualitat de la feina, i es diu: "L'objectiu a aconseguir és la conscienciació dels ciutadans de la necessitat de millorar la seguretat i la salut laboral, que redundarà en la disminució de la sinistralitat de les Illes"; és a dir, el Govern no té cap responsabilitat i la culpa els dels ciutadans per no estar ben informats.

Per tant cal resumir que la política del Govern de les Illes decidida pel mateix govern és no afrontar una part important del que definim com a qualitat de la feina, no proposar polítiques preventives, ni dissuasòries, ni punitives en aquest matèria. Posem per exemple el que es va aprovar en aquesta cambra la setmana passada durant el debat de la comunitat, l'única proposta de resolució que va presentar el Partit Popular relativa

a aquest tema, i que deia que el Parlament insta el Govern a preveure actuacions relatives a la prevenció de riscos dirigides a joves en edat escolar..., i a realitzar accions formatives en matèria de prevenció i a funcionaris i personal de l'administració local. Aquesta és l'única iniciativa, de totes les possibilitats que existeixen, que se'ls va acudir al Partit Popular; totes dues són d'obligat compliment, no només s'hauria d'instar el Govern sinó que ja hauria de fer estona que el Govern ho fa pel seu propi compte.

Volem amb aquesta iniciativa que el conseller de Treball expliqui si és conscient de la responsabilitat que recau sobre el Govern; que presenti d'una vegada un pacte per l'ocupació, que ja no serà per a aquesta legislatura, amb especial incidència a les mesures concretes pressupostades i amb calendari respecte a la reducció de la sinistralitat laboral fins que aquesta sigui zero, si més no la mortal.

Mai com en aquesta legislatura un conseller de Treball no havia defugit tant la seva responsabilitat respecte de la situació laboral dels treballadors de les Illes. Aquesta és la nostra opinió. Ara és el seu torn, Sr. Conseller. Aprofiti per rebatre el nostre argument explicant què ha fet o per què no ha fet el que no ha fet. O bé, com és habitual en el Partit Popular i en el Govern, pot interpel·lar el pacte de progrés. Vostè mateix, això també és la seva responsabilitat, Sr. Conseller.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el representant del Govern, Hble. Sr. Cristòfol Huguet Sintes.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes)

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Garcia Querol, jo tal vegada començaré pel final de la seva intervenció. No creim no només que no defugim, sinó que complim i que complim bé les nostres obligacions de govern, i li demostraré tres coses, bàsicament.

La primera, que allò que acab de dir les dades ho ratifiquen i és cert. La segona, que vostè utilitza demagògicament les estadístiques i que allò que intenta no és tant defensar una política de prevenció de risc com intentar que l'opinió pública o els qui l'escolten creguin que el Govern influeix en els accidents i que el Govern no compleix la política de prevenció de risc; crec que el seu objectiu és més aquest que un altre. I la tercera qüestió, Sra. Diputada, és que sí, que la societat laboral d'aquestes illes, els empresaris i els treballadors, ho fan bastant bé; no sé si molt bé o manco bé, però sí que li puc dir que cada vegada ho fan millor i també li ho demostraré amb dades.

Començaré per allò primer: què feim i com ho feim, molt ràpidament. Pla d'ocupació; una de les coses que he dit és que no té a veure amb les polítiques preventives laborals. Pla d'ocupació, cerqui'l vostè i veurà: annex I, Pla d'actuació de seguretat i salut laboral aprovat pel ple del Consell de Salut Laboral el 26 de juliol del 2004 i que comprèn 2004 i 2005. No li llegiré tots els títols perquè no puc esgotar el temps amb açò

però està a la seva disposició. El que passa és que vostè no sembla que hagi passat del títol del Pla d'ocupació. Si arriba al final trobarà els annexos i trobarà un pla aprovat. El Pla d'ocupació que s'està executant des de fa un any i mig, Sra. Garcia Querol, quina crítica ha de fer a aquest pla?, què no s'ha complert d'aquest pla? És un pla que han aprovat el Govern, la direcció general, els sindicats i la patronal. Què té en contra d'aquest pla?, el coneix?, sap els seus resultats?, s'ha interessat per aquest pla? Idò acabarà a finals d'enguany, el 2005, ja està quasi acabat.

Més temes que a vostè li demostrin que no només és fals el que vostè ha afirmat sinó que, a més, no té fonament. Miri, duc aquí l'esborrany, la maqueta. Sortirà publicat enguany, miri-s'ho. És la publicació de la desagregació de tots els accidents laborals del 2004. Mai en aquesta comunitat no s'ha fet un estudi tan exhaustiu de quin són els existents, on passen, quin és el perfil de l'accidentat, en definitiva tots els estudis necessaris per poder prendre mesures, corregir i aprendre del que ha succeït el 2004.

Més temes, Sra. Garcia Querol. Em diu que al PP no se li va ocórrer res més que una proposta. Escolti, el PP executa la política; n'hi afegeix una altra que no s'executa ara, que és dins la joventut, dins l'edat escolar, incloure mesures d'educació i formació en matèria de prevenció de risc, però no només laborals, de risc. Som dels que creim que si una persona té la formació i l'instint de preveure un risc també ho farà quan treballi, i que només fer política laboral com a prevenció no és una política eficient, perquè les persones no s'entén que hagin de tenir prevenció de risc quan són a la feina i fora de la feina no n'hagin de tenir. Per tant aquesta és una iniciativa que jo consider que pot ser positiva i que ajudarà a millorar, entre altres coses, la nostra política de prevenció de riscos laborals, també.

Les estadístiques. No ho ha dit tot. Vostè ahir -és natural en política- va fer una roda de premsa i va anunciar el que diria i el que no faria, i es va referir a les xifres. Jo naturalment he llegit les ressenyes que han fet de la seva roda de premsa i he escoltat molt bé el que diu aquí. Vostè utilitza molt malament l'estadística. Primer, quan fa referència als valors d'enguany, del trimestre maig, juny i juliol, és cert el que diu, és cert; el que passa és que no diu que l'abril van ser inferiors, i que el març van ser inferiors, i que si el maig, el juny i el juliol del 2005 les xifres absolutes eren 2.175 -crec recordar-, idò escolti, aquests anys tan bons que vostè ha anunciat al principi que eren els anys millors, eren 2.853 l'any 2000, 3.082 el 2001, 2.767..., és a dir, xifres molt superiors a les dels mesos mateixos d'enguany. El juliol 3.361 el 2000, 3.603 el 2001, 3.159 el 2002. És fals que a partir del 2001 van davallar. Mai a les Illes Balears no hi havia hagut un índex d'incidència tan alt no només en xifres absolutes, en incidència.

Miri, en els accidents no és el mateix el nombre de treballadors que tenim enguany que els que tenia el 2000, el 2001 o el 2002. Vostè sap que en aquests anys les xifres de treballadors eren molt inferiors. Per açò les mesures de si es progressa, de si els treballadors i els empresaris fan més bé la feina d'evitar els accidents, es mesura sempre amb índex per 1.000, per 10.000 o per 100.000 treballadors. Bé idò, escolti, les xifres són molt eloqüents: el 2000, que vostès estaven en ple govern, 66,98, gener-agost per 1.000 treballadors; els índexs de

l'any següent igual, 66,72; enguany, 2005, en lloc d'anar a cercat el meset, el meset i el meset, compti des del gener al mes d'agost, miri per cada 1.000 treballador que tenim quants d'accidents, i què tindrà?, 48,87. Per què?, perquè vostè no cerca si els treballadors i els empresaris ho fan més bé o malament, vostè cerca arguments, i per açò troba el mes de maig que hi va haver més accidents que l'any passat per dir al Govern: "Escolti, vostè no ho fa bé". Canvii l'objectiu, canvii l'objectiu.

Les estadístiques. Les estadístiques estan penjades en el ministeri per una raó ben senzilla: a partir del 2004 hi ha un sistema que es diu (...) informatitzat. L'únic que fa la conselleria és incorporar..., només hi ha el País Basc i una altra comunitat que no me'n recordant que continuen fent ells les estadístiques i enviant-les, tota la resta de comunitats el que fa és entrar les dades i és el ministeri que les penja, que les posa, i hi ha un acord que serà trimestralment. I si vostè va a l'estadística del ministeri veurà que són dades provisionals, i mentre no ha acabat l'any, en què se sap per la sèrie estadística si s'ha millorat o no s'ha millorat i es pot comparar amb la resta de sèries, idò no s'afirma si s'ha progressat o no s'ha progressat. I açò és natural: amb tantes coses en aquesta vida no es pot prendre només una mesura o treure una dada, sinó que s'ha de tenir una sèrie comparativa de quina és l'evolució si es volen dir les coses bé i si es volen fer bé.

Més qüestions, Sra. Diputada. Diu que hem eliminat el requisit que es compleixin les obligacions respecte de la prevenció de risc laboral per donar subvencions. Vaja! Vostè creu que s'ha de fer així?, vostè creu que jurídicament açò és correcte? Ah, carai! És a dir, un senyor que sigui per exemple un treballador, que no faci allò a què l'obliga en matèria de prevenció de risc el seu coordinador; vostè creu que açò ha de servir perquè perjudiquem una empresa que potser la resta ho fa bé? Vostè creu que hem de relacionar aquests dos elements? Jo crec ben clar que les subvencions es donen i tenen la seva disposició jurídica, les bases, i si es compleixen ja està, i la prevenció de risc també és el mateix. Vostè creu que a un senyor, perquè tenguí un accident de cotxe quan va a la feina o quan torna de la feina, ha d'influir en el fet que a la seva empresa li donin o no li donin una subvenció?, vostè creu açò? No veu que són dues coses ben deslligades i que cada una d'elles té una regulació jurídica independent i que mesclar-les segurament no dur necessàriament a millorar? Tan senzill com açò. Si ja està garantir el compliment amb les accions...

Més qüestions de les quals vostè acusa el Govern. Ja dic que la seva pretensió és açò: intentar fer veure que s'ha d'acusar el Govern que en matèria de prevenció de risc laboral no ho fa bé. Miri, mai no li podria donar la relació dels cursos, les jornades del 2002, del 2003, del 2004 i del 2005. Mai no s'havien destinat ni tants recursos econòmiques, ni tantes actuacions directes com es fan actualment, i sobretot vull que reflexioni sobre una cosa: si cada vegada tenim més treballadors aquí i l'índex ha reduït de la manera que li explico i que segurament vostè sap, li donaré les darreres dades per 100.000 treballadors que són del ministeri: a nivell nacional, Sra. Diputada, l'índex del 2003 d'incidència d'accidents va ser de 6.569 -està tret del ministeri-; el 2004, 6.170,68, una diferència en decreixement d'incidència del 6,07%. A les Illes Balears, que estem, és cert, a 8.228 accidents per cada 100.000 habitants, van davallar en el 2004 a 7.522, un decreixement de 8,57%. L'esforç no és del

Govern, no és de l'oposició, el Govern hi posa més pressupost, fa més actuacions i planifica més i millor, però escolti, no reconèixer-li a la nostra comunitat laboral que fan un esforç major per decreïxer i per entrar per davall de la mitja. Escolti, vostè amb el seu intent d'acusar el Govern el que fa és impedir reconèixer, és de justícia, l'esforç que fan el que ho fan bé. I és veritat que en queden encara que no ho fan bé, però també li hauria de recordar que d'aquests accidents greus som de les comunitats amb un índex de descens millor, el que tenim encara són molts d'accidents lleus i sobretot dins el sector serveis.

Jo Sra. Diputada, li dic, perquè aquesta interpel·lació no tendria sentit si no li fes l'oferta, que estam absolutament des de la conselleria disposats, oberts a la participació i a rebre els suggeriments que vulguin. Li vull recordar, ho he començat i no ho he acabat, que en el debat de política general de la comunitat autònoma, les referències que se varen fer en matèria de salut laboral va ser una del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds i l'altra del President. Del seu grup cap, i propostes de resolució, si tan malament va la comunitat autònoma en aquesta matèria, vostès no només no en varen fer, sinó que sembla que se'ls va ocórrer ni una sola.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixació de posició i per un temps de 5 minuts intervindrà el representant del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds l'Hble. Sr. Miquel Rosselló i Del Rosal.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada Carme Garcia Querol, li he de reconèixer des d'aquesta tribuna que aquesta interpel·lació me sembla que una vegada més quedarà en un fet absolutament decebedor. És ja excessivament repetitiu que cada vegada que discutim de qualsevol cosa les dades no coincideixen mai segons qui parla, si parlem de turisme tot va bé, si parlem de comerç va molt millor que no fa no sé quan, si parlem d'accidents laborals les xifres no coincideixen. Les meves que són del ministeri demostren clarament que el 2002 hi va haver una baixada del 6% en sinistralitat laboral, el 2003 un 12%, el 2004 un 3,4% i entre juny del 2004 i maig del 2005 una pujada del 14%.

Però no discutiré de xifres, ja n'estic cansat, jo del que discutiré és de l'actitud, si me permet Sra. Querol i la resta dels diputats, de l'actitud des d'aquesta tribuna per part d'un conseller de Treball que ha de ser el màxim responsable d'allò que passa en sinistralitat laboral en aquesta comunitat, siguin quines siguin les xifres la sinistralitat d'aquesta comunitat autònoma és la més alta de totes les comunitats autònomes d'Espanya. Siguin quines siguin les xifres, Espanya té les xifres de sinistralitat laboral més altes de tota la Comunitat Europea. I siguin quines siguin les xifres, el que està passant amb la sinistralitat laboral a la nostra comunitat és una lacra social que ens hauria de fer empegueir a tots els bancs d'aquest Parlament. Per tant, hauríem de saber venir a discutir d'aquest tema, sense tirar-nos les xifres al cap i reconeixent que tenim un greu problema d'Estat, és una lacra el que tenim. Saben vostès que a Alemanya si a una obra cau un tros de teulada, si cau un mur,

si cau una paret i se mor un treballador, el vespre que passa això el promotor i l'arquitecte dormen a la presó i l'endemà s'obri una investigació? Això a Alemanya. La sinistralitat laboral és una lacra imperdonable en aquesta comunitat autònoma per raons d'ètica, però ho és per raons d'economia, el que suposa a les arques de l'administració pública el nivell de sinistralitat laboral que existeix és absolutament insostenible i imperdonable per a qualsevol administració.

Per tant, davant d'aquesta situació el que hem de fer primer de tot és acceptar la gravetat del problema i segon, posar colzes per intentar solucionar el problema. La primera cosa que no se pot fer és ni frivoltzar, ni llevar la responsabilitat a qui la té. Segons la *Ley de riesgos laborales* de l'Estat, la responsabilitat de mantenir la salut laboral a les empreses és de l'empresari, segons la llei estatal, no segons jo, ni ningú d'aquí. No del treballador i si un treballador no compleix, l'empresari l'ha de sancionar, com correspon. Per tant, declaracions públiques i repetides de la màxima autoritat laboral d'aquesta comunitat autònoma, el conseller de Treball, que als empresaris se'ls ha de demanar de forma voluntària que col·laborin, etcètera, culpabilitzant indirectament els treballadors cada vegada que hi ha un accident important, desmotiven i baixen la guàrdia com no s'hauria de baixar. Ja no me referiré a comentaris que se varen fer des d'aquesta tribuna respecte a l'actitud punitiva de l'anterior Govern damunt aquest tema. El fet que s'ha baixat absolutament la guàrdia i quan se baixa la guàrdia el que passa és el que està passant.

És evident que s'ha de demanar la col·laboració dels empresaris i els treballadors i crear consciència a tots els nivells, però també és evident que s'ha de dir que hi ha una llei que s'ha de complir i si no se compleix s'ha de sancionar, no estam parlant d'una qüestió menor, estam parlant d'una qüestió allà on hi van vides de persones i quantitats de diners de l'administració pública. I davant d'un fet com aquest l'actitud ha de ser imperdonable, clara, rotunda i l'autoritat laboral competent ha de considerar que aquest és el problema més important de la seva responsabilitat i que quan hi ha un accident mortal el primer que ha de fer el conseller corresponent és sortir i assumir la responsabilitat amb tota la valentia que això suposa. Ja sé que és més fàcil sortir a les fotos quan se distribueixen títols de Formació Professional que sortir quan hi ha un mort, ho sé perfectament, però és aquest el moment en què s'ha de sortir, aquest és el moment quan se demostra la categoria que s'ha de tenir, sortir a assumir que l'administració hi té responsabilitat, que farà tot el possible per arreglar-ho i aprofitar el moment per crear consciència, per demostrar que això és una lacra, amb la seva actitud preveure que això sortirà a les portades dels diaris el dia següent de l'accident mortal i no donar un mutis com a resposta i no fer cap tipus de declaració.

I com que ja s'ha encès el llum i a mi no m'agrada abusar, senzillament..., no ho he fet, no és la meva costum. Senzillament demanaria per què si hi havia algunes mesures que anaven bé s'han suprimit? Per què s'han suprimit els equips conjunts de la inspecció de treball i els tècnics de la conselleria? Per què s'han suprimit els convenis amb les organitzacions sindicals per al seguiment de l'obra pública, entre l'administració i els sindicats, en el moment que se produïa l'increment més alt d'obra pública en aquesta comunitat en anys? Això és el que vaig dir jo en aquesta tribuna el dia del debat de l'investidura i li vaig dir al Sr. Matas: "desitjaria que

amb aquest increment de l'obra que hi hagi, si no posen tot l'esment i més en aquest tema patirem les conseqüències". I el primer que se fa és suprimir un conveni que hi havia entre sindicats i administració perquè hi hagués control directe dels sindicats de l'obra pública, no de la privada que els empresaris no la volien, jo ho hagués intentat, però bé, no la volien, fora. Però de l'obra pública per què s'han suspès les ajudes a l'organització sindical per incentivar l'elecció de delegats sindicals? Per què s'han suspès tot un seguit de mesures? No ho sé. Si aquestes no són bones no en faré partidisme d'aquest tema, d'acord, que se llevin, que se'n posin unes altres, les que siguin. I si les xifres baixen, si tenim un resultat positiu jo seré el primer que sortiré en aquesta tribuna a felicitar el responsable de l'administració per aquest tema. Però si no, per a mi és un problema de consciència que sempre utilitzaré en aquesta tribuna per denunciar-ho.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Sr. Eduard Riudavets i Florit.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Senyores i senyors diputats, els dubtes després de sentir l'excel·lent intervenció del Sr. Rosselló molta cosa no hi podré afegir, però si més vull subscriure les paraules del Sr. Rosselló i de la Sra. Garcia Querol perquè hi coincidim absolutament. També m'agradaria, encara que sigui breument, donar unes pinzellades per constatar quina és la postura del PSM, que no pot ser més clara. En primer lloc dir que en aquesta intervenció, ni en les moltes que ha tingut contestant a preguntes o a altres interpel·lacions, el conseller de Treball ens ha convençut en absolut, al contrari, ens ha reafirmat en la nostra concepció que està intentant disfressar d'alguna manera el que és la realitat de la precarietat i sinistralitat laboral a les nostres illes. I això creim que tractant-se del tema que és, és especialment dolorós, greu i perillós.

Nosaltres simplement volem fer un seguit de constatacions. Creim que les no publicacions de les dades des de fa gairebé un any, és evident que és una manca de transparència i que el conseller de Treball solament el que fa aquí és donar-nos excuses, Programa Delta, si té les dades les publiqui i s'evitarà haver de donar excuses contínuament quan ha de pujar en aquesta tribuna. Excuses que jo supòs són un intent d'amagar o disfressar la realitat que ara posava en constatació el Sr. Rosselló. I quina és aquesta realitat? El que és evident és que la legislatura passada es va invertir la corba de creixement dels accidents laborals i fins i tot se va aconseguir, durant uns mesos, disminuir-les. Açò és un fet, per molt que ara el conseller ho negui, és un fet. I açò per què? No va ser per generació espontània, va ser perquè hi va haver un increment del pressupost en seguretat laboral, hi va haver un increment de les inspeccions, hi va haver també una tasca de conscienciació adreçada a treballadors i empresaris i també un nivell alt d'exigència als empresaris, cosa que ha anat desapareixent.

Estam en el moment en què torna el Partit Popular al Govern i què passa? S'incrementen els accidents laborals, malgrat que

ara ens digui que fan un estudi per saber per què n'hi ha i açò també és un fet. Però açò certament, com he dit, tampoc passa per generació espontània, no és per casualitat, té causes molt concretes. S'han eliminat, ho ha enumerat la Sra. Garcia Querol, s'han eliminat molts dels sistemes de control que s'havien posat en marxa l'anterior legislatura, açò ha provocat que hi hagi un increment, però també l'augment de la precarietat laboral. Sobretot també la relaxació en el control i per tant, la disminució de les inspeccions. I un tema que també ha anomenat el Sr. Rosselló, un tema que és molt greu, en molts de casos s'incompleix, fent els ulls grossos el Govern, la normativa a les obres públiques que fa el mateix Govern. Bon exemple per a totes les empreses. A les obres públiques que fa el Govern s'incompleix la normativa i açò és el que passa i és d'açò que s'haurien de donar explicacions.

Com també m'agradaria que s'expliqués aquí dalt, no puc interpellar directament el conseller, ni ell me pot contestar a mi, però sí puc llançar una pregunta a l'aire i que la contesti qui vulgui. Ens diguin per què no es comproven els tacògrafs dels camions que fan feina per a les obres públiques del Govern? Tal vegada perquè puguin fer més hores extres? Això és un fet, ho expliquin. Què està passant amb tota aquesta situació? Que augmenten els accidents laborals i per amagar-ho no se publiquen les xifres, tan senzill com açò. Jo he sentit moltes vegades aquí, no som un expert en qüestions de treball, bravejar aquest Govern dels molts llocs de feina que va creant i aquí tenim la realitat, són llocs de feina precaris i sobretot sense una seguretat laboral que ha fet retrocedir aquest Govern en relació a anteriors anys. I això és greu, perquè com ha dit el Sr. Rosselló afecta vides humanes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Sr. Santiago Tadeo i Florit.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, primer de tot li volem donar ànims i coratge perquè sàpiga també que la preocupació que tenen els grups parlamentaris que han pujat avui en aquesta tribuna, la té també el Partit Popular i sabem que tan el Govern com la seva conselleria és un objectiu clar la reducció de la sinistralitat laboral. Jo encara que sigui de passada crec molt convenient xerrar un moment de dues coses determinades que són el pressupost de l'any 2005 i la creació de la Direcció General de Salut Laboral. Quant el pressupost sabem que hi va haver dins la Conselleria de Treball i Formació, açò no s'ha esmentat aquí, un increment de 18,45%, amb un increment de més de 12,63 milions d'euros. Se va crear a la vegada la Direcció General de Salut i se va dotar amb un pressupost de 3.557.000 euros, 1.200.000 euros més que l'any 2004 i més d'un 50% dels darrers pressuposts aprovats pel Govern pacte de l'any 2003.

Nosaltres creim des del Grup Parlamentari Popular que aquestes dues dades ja són molt significatives de quin és l'objectiu d'aquest Govern, d'una de les prioritats que no és altra que la reducció de la sinistralitat laboral a les nostres illes. Creim també que la creació de la Direcció General de Salut, que

aquí no s'ha esmentat, és molt important per a l'execució de projectes i programes d'investigació i actuació en salut laboral. S'han contractat més tècnics, es fan més actuacions formatives en matèria de prevenció de riscos laborals, sense deixar de banda el tema de les sancions. També s'ha esmentat aquí el tema de les competències. Jo crec que la llei en això és bastant clara, la Llei 31/95 diu que el Govern ha de contribuir, mitjançant sobretot la informació i l'assessorament, al compliment d'aquesta llei. L'article número 17 diu 3 aspectes molt clars, promoure la prevenció i l'assessorament, fer complir la normativa mitjançant actuacions de vigilància i control i sancionar l'incompliment d'aquesta llei.

També s'ha parlat de xifres i la disparitat de xifres. Jo en xifres tampoc no hi vull entrar, però el que està clar és que els anys que hi va haver més incidència laboral, o que se va arribar a unes quotes més altes de sinistralitat laboral varen ser els anys 2000, 2001 i 2002 que per primera vegada es va arribar als 30.000 accidents en un any. També hem de recordar que l'any 2004 se va tancar amb un descens del número absolut d'accidents laborals, fins al punt de situar-nos a l'any 1998 que va ser, tot i tenint en compte l'increment de treballadors que hi ha hagut d'una manera molt significativa. Quant a les taxes d'incidència de la sinistralitat laboral, també deim que ens situam a uns índexs de l'any 1998, si valoram els accidents laborals que hi ha en relació a cada 1.000 persones ocupades.

També s'ha xerrat aquí d'analitzar l'evolució de la sinistralitat laboral en estadístiques i està clar que hem de tenir en compte, tampoc no entraré en el tema perquè està prou debatut i explicat aquí, el tema de la implantació del sistema Delta, amb les seves distorsions i la incidència que hagi pogut tenir al respecte. També dir que el nombre d'actuacions en matèria de salut laboral de la Inspecció Laboral s'ha incrementat durant el 2004, hi ha més actuacions, més actes i més requeriments. També mitjançant la creació de la Direcció General de Salut Laboral creim que el que s'ha fet ha estat agilitar les actuacions i les decisions que abans també prenia l'ISLIB, però com que ara ja no depèn d'una direcció general és més eficaç. També recordar que s'ha incrementat, aquí no s'ha dit, el número d'inspectors referent a l'any 2003. També recordar que el Consell de Salut Laboral de les Illes Balears, de la qual en formen part patronals i sindicals, en la seva sessió del passat 26 de juliol del 2004, va aprovar per unanimitat el Pla d'actuació per a la millora de les condicions de treball. Creim que és una eina consensuada d'actuacions dirigides a la prevenció dels riscos laborals i en benefici de la salut laboral dels treballadors.

Per tot açò i el que hem sentit aquí avui, la Conselleria de Treball i Formació i concretament el conseller de Treball i Formació té tot el suport del Grup del Partit Popular, ja que veim que una de les prioritats que té aquest Govern és la reducció de la sinistralitat laboral a les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula l'Hble. Sra. Carme Garcia Querol.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, hem assistit avui una vegada més a una manera de, el Govern, escapolar-se de la seva responsabilitat i afrontar les coses pel davant. Vostè el que fa és jugar a atacar-me a mi, al meu grup, al pacte de progrés... Sí, em diu que no em lleigeix la documentació, que no em lleigeix les maquetes que vostè té. Clar, si té maquetes vostè difícilment les pot llegir l'oposició, les maquetes, no? Ens que nosaltres no vam plantejar bé el nostre debat de la comunitat... Vostè no accepta cap responsabilitat, no ha dit cap iniciativa, vull que això quedi clar, que la interpel·lació és sobre la política del Govern i el Sr. Conseller no ha dit ni una sola iniciativa que posarà en marxa per tal de millorar la situació respecte a la salut laboral de les nostres illes, i per tant sempre assistim a un joc en què ningú, ningú políticament, no pot sortir guanyant.

Començarem per les dades, Sr. Conseller. M'acusa una vegada més de jugar a la demagògia; i vostè què fa? Fa tres mesos, quan li van fer preguntes respecte de les dades de salut laboral ens va dir que primer trimestre del 2005 no es podia comparar. Avui ens diu que comparar només el segon trimestre és fer demagògia perquè s'ha de comparar un període més llarg: del gener al juliol del 2005. Vostè, Sr. Conseller, fa les dades a les seva mesura, com bé li hem dit, i per tant en aquest joc mai no podem guanyar. Però jo, les dades que avui estan publicades pel ministeri, les tinc impreses, i les passaré a vostè i a la premsa si després hi estan interessats, i està ben clar que a Balear des de l'any 95 els increments han estat positius fins a l'any 2000, negatius fins a l'any 2004 i positius el 2005; està claríssim. Però és que aquesta situació respecte de les altres comunitats autònomes, vostè té i dirigeix un departament que deixa molt a desitjar. I pel que fa al segon trimestre del 2005, Sr. Conseller, les dades de salut laboral respecte del 2004 tenen un increment, ho accepti vostè o no ho accepti, això és la seva responsabilitat. Ja els ho he dit: no les vull discutir.

Altres consellers de Treball sí han acceptat la seva responsabilitat, fins i tot els consellers de Treball del Partit Popular, eh?, no només els del pacte de progrés, i tenien una actitud molt més responsable davant aquesta cambra respecte de la seva responsabilitat en matèria de salut laboral. Fins i tot els diputats del Partit Popular a l'anterior legislatura tenien la mateixa actitud que jo, deien al conseller: "No volem discutir les dades, volem que les publiqui, que ens les passi, que les posi a disposició dels grups", el Sr. Guillem Camps l'any 2000 davant d'aquesta cambra, en el ple d'aquesta cambra. I jo li dic el mateix, Sr. Conseller: no vull discutir amb vostè, jo les tinc, sé del cert el que és bo i el que no és bo, sé del cert llegir les dades i les lleigeixo el més objectivament que jo sé fer. Vostè publiqui-les. Té una web on no hi posa res des del desembre del 2004, ni tan sols aquesta maqueta que avui ens ha ensenyat.

Vostè ha dit que allò que vol el Grup Socialista és intentar que l'opinió pública pensi que és responsabilitat del Govern. És igual el que pensi el Grup Socialista, és que és responsabilitat del Govern, no fa falta que ho diguem, no fa falta que fem res, és que vostè té responsabilitat en aquesta matèria...

(La Sra. Diputada pateix un accés de tos que li dificulta parlar)

I com li he dit, Sr. Conseller, és el primer conseller de Treball que jo he conegut que no accepta aquesta responsabilitat i que la defuig en el debat parlamentari, és el primer conseller de Treball que jo he conegut que defuig davant d'aquesta cambra la seva responsabilitat.

...que em descompta aquest temps, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Diputada, no faltava més.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies. Intentarem continuar.

Miri, vostè..., això deu ser que m'ha posat nerviosa.

(Rialles)

Vostè ha intentat desacreditar una mesura molt seriosa de l'anterior equip de govern, que era lligar les subvencions que donava a les mesures d'haver complert la legislació de salut labora. Vostè ha fet açò, i vostè ho ha fet dient que si un treballador va amb el seu cotxe... Vostè què diu?, i ens acusa a nosaltres de demagògia? Per favor, això és una bogeria. El que deia aquesta normativa és que tinguessin el pla de prevenció fet, que aquest pla de prevenció s'hagués notificat als treballadors, que aquest pla de prevenció hagués format els seus treballadors, i si era així tenien dret a subvenció i si no era així no tenien dret a subvenció, i vostè això ho ha llevat. Per què no lleva exigir que estiguin al corrent de la Seguretat Social?, què té més? Ja tenim treballadors immigrants, ja tenim treballadors fent moltes més hores de les necessàries i que es no declaren, per tant és igual que una empresa declari a la Seguretat Social o no, pagui la Seguretat Social. Doni-li la subvenció igual: la responsabilitat és de l'empresari, i tenir el pla de prevenció és el mínim que es pot demanar a un empresari per complir aquesta llei. Naturalment crec que era lògic legal, i que va moure moltes cadires.

Qui pateix aquesta sinistralitat, Sr. Conseller? Vostè mateix ho ha dit en premsa: "*El perfil del trabajador víctima de un accidente laboral responde a las siguientes características: varón, de edad comprendida entre 25 y 29 años, con una antigüedad en el puesto superior a una semana e inferior a tres meses y empleado en el sector de la construcción*". Això ho ha dit vostè mateix, Sr. Conseller, ho ha dit a la premsa i ho reconeix: qui pateix la sinistralitat són els immigrants, els joves, la gent que té jornades a mitja jornada i tota aquella gent que no està contractada com toca i per tant sense contracte laboral, i tot això s'està produint a la nostra comunitat autònoma i vostè està aclucant els ulls i no vol veure la realitat.

Com he dit al començament aquest govern no té propostes, vostè ho ha demostrat avui i era en el torn anterior que les havia de dir, no accepta la seva responsabilitat i a més no exerceix la seva competència, perquè ni tan sols no reconeix que té la competència de fer complir la Llei de prevenció de riscos laborals.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. Conseller Sr. Cristòfol Huguet Sintes.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyora diputada, li desitj una pròxima i immediata reposició de les seves dificultats, i que de cap manera açò pugui arribar a formar part d'un nombre més d'estadística d'accident laboral, encara que sigui com a diputada.

(Algunes rialles)

Sra. Diputada, permeti'm amb el to d'amistat i confiança que tenim que comenci amb aquesta broma, però jo vull reconèixer, com se li ha dit per altres portaveus, que és un dels temes més importants i més greus, com tants d'altres, com els accidents de trànsit, encara que no siguin... Però açò què vol dir?, que ens hem d'exhibir els polítics? Jo crec que no, jo crec que allò que els falta i que els vull oferir en primer lloc és l'oportunitat de conèixer què feim, com ho feim, el dia a dia de la conselleria. L'estadística ve a través del ministeri perquè nosaltres enviam digitalment cada un dels accidents que s'incorporen, i l'estadística el ministeri la formula cada mes, cada trimestre, i la fa pública trimestre. Escolti, poden venir cada dia; l'únic que no li donarem són les dades que contenen afectacions a la intimitat de les persones perquè açò està protegit, però de la resta el que vulguin, primera oferta, el que vulguin, en informació, en participació i en conèixer les causes.

Allò important dels accidents laborals és conèixer les causes. Em volen dir quan cap govern havia fet un estudi com aquest per conèixer les causes dels accidents?, i si no es coneixen les causes, com es poden prendre mesures eficaces per disminuir-los? Jo crec que açò és la primera de les qüestions.

La segona, la planificació. Què vol que li expliqui? Hi ha un pla que hi ha un any i mig que s'executa, que acaba enguany, en el qual participen els agents socials no només en la seva aprovació sinó en el seu seguiment, i vostè aquí diu que no hi ha iniciatives. Quan hi havia hagut un pla d'actuacions per millorar la salut laboral en aquesta comunitat autònoma i firmat? Mostri'm el document, Sra. Garcia Querol mostri'm el document anterior a aquest.

No, senyora. Un pla és una planificació, i un pacte són tres, quatre, cinc, deu senyors molts importants que s'asseuen i diuen "acordam açò", però sense planificar res, només mostrar un compromís.

Jo crec, Sra. Garcia Querol, que vostè s'equivoca quan parla de governament des de l'estratègia europea i es confon amb un pacte. El governament significa planificar i participar en l'execució, i açò és amb plans, més que amb pactes, i jo don el valor que tenen als pactes, i li reconec la importància que tenen

els pactes perquè les coses funcionin amb economia d'esforços i amb economia de recursos, però no és el mateix pactar que planificar, i el que hem fet molt aquí aquests anys és planificar: què hem de fer, per què ho hem de fer, qui ho ha de fer, com ho ha de fer i quant hi hem d'aportar econòmicament. Per tant, repetesc, informació tota la que vulguin, demanin-me el que vulguin, vinguin a la conselleria quan vulguin. Participació tota la que vulguin.

Vostè se n'adona que ni a les propostes de resolució del debat vostè no em diu "facci açò"?, em diu "per què han llevat el que jo feia"? Miri, vostè és intel·ligent, és economista i ha estat a una institució governant. Vostè sap que a la contractació una cosa són obligacions, a les quals es va a un registre i es demana: "Açò està inscrit aquí?, deu a la Seguretat Social?"; una altra cosa és: "em vol dir on hi ha els registres dels plans?", d'acord? No era una exigència que jurídicament agilités, i vostè ho entén i ho sap, i em sembla mentida que per intentar ficar el dit dins l'ull al Govern vagi per aquest camí. El camí és informació, participació, coneixement de les causes i més esforç econòmic i humà, i açò és el que hi ha.

Estadístiques. No me'n vull anar sense recordar-li les estadístiques i els gràfics. Si qualcú li ha demanat els gràfics i les corbes són aquests: en negre el nombre de treballadors i en vermell el nombre d'accidents, i no posi cap dubte, encara que no ho vegi des d'allà, que aquests que sobresurten, aquesta corba en vermell que sobresurt és el 2000-2003, és quan pel nombre de treballadors, l'any 2000 369.821 treballadors, perquè quedi enregistrat al llibre i al *Diari de Sessions*, 30.000 accidents, 30.003. 384.313 treballadors l'any següent, 30.643 accidents. I és ver que hem davallat, però és que havíem pujat com mai, i ara estam davallant...

(Remor de veus)

...i l'esforç i el mèrit i la culpa, jo no els hi pos a vostè. Tots. No és cert que si contribuïm a davallar el mèrit es doni al Govern, no veng aquí a defensar el Govern, veng a defensar els que ho fan, els empresaris i els treballadors, l'empresa són tots dos, Sra. Diputada, només faltaria.

Miri, i una altra qüestió també molt important: és ver que tenim molts d'accidents, és ver que tenim les xifres més altres d'Espanya; però també és ver que d'aquests accidents, de tots els accidents de qui ha a Espanya, el 0,74 són greus i molt greus, i a les Illes Balears mai no hem passat del 0,70. Que tenim molts d'accidents?, sí; i que en tenim molts de lleus?, sí. I dels mortals mai no em sentirà parlar a mi d'estadística; els mortals són persones, noms i llinatges, i si hem creat un servei d'atenció als familiars o a aquells que tenen accidents greus que els impedeixen anar a treballar durant molts de mesos és perquè crec que aquests treballadors han de tenir a la Conselleria de Treball qualcú que els orienti i els ajudi, i per açò, amb un perfil de psicòloga, hi ha una persona que atén -els donaria l'estadística, si vénen a la Conselleria la podran veure- perquè aquestes persones continuen essent, els que no han tingut accidents mortals, treballadors, i, els que no, són familiars de treballadors que han perdut la vida en una accident a causa de moltes circumstàncies que només les investigacions que fan els tècnics poden dir quines són aquestes.

I la responsabilitat mai no l'estableix ni els polítics ni la Conselleria de Treball; sempre la responsabilitat en accidents greus, molt greus o mortals és dels tribunals, dels tribunals. Allò nostre són les causes, per què ha passat, com podem evitar-ho.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Sí, vaig acabant, vaig acabant, si m'ho permet, Sr. President, amb un retall d'una revista que ha sortit aquest cap de setmana, on apareixen dos goril·les, un masculí i l'altre femení, per recordar que a les investigacions de finals de l'any passat es va demostrar que aquests animals eren capaços d'utilitzar pals per prevenir. Un goril·la que agafa un pal quan ha entrat dins l'aigua i no sap allò si se'n va per avall o no, agafa un pal i comprova la profunditat abans de continuar, un goril·la, un goril·la preveu què li pot passar i utilitza una eina per evitar-ho, un goril·la! Vostès no creuen -i una goril·la també, també n'hi havia una de femenina-, vostès creuen que hi ha qualque treballador o qualque treballadora que, sabent que pot tenir un risc no utilitzarà el que sigui necessari per prevenir?

Jo crec que açò els ha de fer reflexionar. Aquí...

(Remor de veus)

Aquí, a les Illes Balears el que ens falta és, quan tenim accidents, consciència, però açò ens demostra que no fa falta un gran nivell d'intel·ligència per saber que hem de prevenir en aquesta vida, i així i tot, per a aquells que sí que ho fan, vull deixar una paraula d'agraïment, perquè de tot aquest nombre de treballadors que he dit que hi ha, la immensa majoria d'ells compleixen les seves obligacions, i la immensa majoria d'empresaris. Per a aquells que no tenen aquesta consciència, que sí que la tenen segons quins animals, per a aquests hem de donar formació. Si a aquest animal li poséssim multes no aclariríem res...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor, li agrairia que acabàs.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Sí, ja acab. ...als companys, als que ho veuen, però no és veritat que els seus companys que el vegin aprendran el que ell els mostra?

Jo crec, Sra. Diputada, senyors diputats -i gràcies, Sr. President, per la seva tolerància- jo crec que han d'aprendre que els habitants d'aquestes illes són prou intel·ligents, són molt més intel·ligents com per saber què fan ells i què poden millorar, i que de cap manera aquests intents de picabaralles polítiques d'oposició i de govern no són el més necessari ni el més útil per millorar en aquest camp de l'accidentalitat laboral.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

III.1) Moció RGE núm. 6742/04, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a infraestructures hospitalàries.

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de les mocions, i en primer lloc debatrem la moció RGE núm. 6742/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a infraestructures hospitalàries, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1109/05. Té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta moció deriva, com molt bé deia el president, d'una interpel·lació, però la setmana passada el Sr. Matas, en el seu discurs, no però sí llistat avorrit de coses, va anomenar també les infraestructures sanitàries, i deia el president del Govern: "I no em vull referir, encara que també, als aspectes clàssics de les obres públiques com puguin ser el pla de carreteres, el pla d'inversions ferroviàries, sinó al caràcter omnicomprensiu de la modernització, que ha inclòs tots els àmbits de la nostra realitat econòmica i social". I després concretava: "En sanitat ens hem compromès a una enèrgica política de racionalització per abordar grans qüestions de la nova sanitat pública i autonòmica: llistes d'espera, contenció de despesa, noves prestacions i infraestructures".

Grans frases. Caràcter omnicomprensiu de la modernització i una enèrgica política de racionalització per abordar grans qüestions que, aplicades a les infraestructures sanitàries, deu voler dir que el Partit Popular aplica totes les seves energies a retardar les ampliacions i la construcció d'hospitals. Ha de ser així, segur, perquè, si no, no s'entén que si la consellera de Salut havia promès que algunes de les obres sobre les quals la interpel·lava havien d'estar acabades a hores d'ara i fins i tot ho va posar per escrit al Pla d'infraestructures sociosanitàries i ho va aprovar el Govern en ple, ha de voler dir això; aquesta gran energia destinada a les infraestructures sanitàries ha de voler dir retardar. Que per altra banda és comprensible, com que en la construcció d'autovies i autopistes no han racionalitzat gens, han hagut de dedicar totes les energies de racionalitzar, a racionalitzar, a retardar les obres als hospitals. És igual si la conselleria ho havia promès i compromès moltes vegades, total un incompliment més què és.

Però en una cosa sí tenia raó Sr. Matas quan deia: "per executar aquestes polítiques era, és i serà imprescindible el reconeixement dels professionals del sector". És realment imprescindible avui fer un reconeixement públic als professionals que confiaven poder treballar en unes millors condicions, però que gràcies a aquesta enèrgica política del Partit Popular hauran de continuar fent-ho en males condicions. S'ha dit i moltes vegades, que governar és gestionar prioritats i crec que tots sabem ja quines són les prioritats del Partit Popular. I per això, perquè ho tenim molt clar, en la moció que hem presentat avui des del PSM pretenem ajudar a un Govern

de gestió, a gestionar millor les prioritats dels ciutadans d'aquestes illes.

La moció del PSM té 7 punts que recullen les conclusions a les quals vàrem arribar després de la interpel·lació i sobretot, després del seguiment d'aquests dos anys i mig d'un Govern que s'autoanomena Govern de gestió. Nosaltres li posaríem un altre qualificatiu, però ara no és el moment de debatre això. Avui és el moment de tornar parlar d'infraestructures hospitalàries, a la interpel·lació va quedar ben clar que totes aquelles infraestructures que la consellera ens va prometre en el pressupost del 2004 pateixen retards, algunes ni s'han iniciat. Per tant, en el primer punt de la moció volem expressar el rebuig en el retard en les inversions en infraestructures hospitalàries programades pel Govern. Tot i que el President la setmana passada donava moltes coses per fetes, la veritat és que tots sabem, ell també, que els retards són importants i són certs.

En segon lloc demanam una millora de l'eficàcia en els hospitals públics. Si no hi ha unes bones instal·lacions és difícil que hi hagi una bona gestió i bon servei als ciutadans. Demanam que s'estableixi una gestió directe a tots els hospitals, demanam gestió directe perquè la gestió privada cerca bàsicament la rendibilitat econòmica de les prestacions i el sistema sanitari públic ha de vetllar, per sobre de qualsevol altra consideració, pel dret als ciutadans a tenir un bon servei de salut. A més ara en això que en diuen noves formes de finançament per al nou hospital de referència i que encara no sabem què implica, perquè tot i la gran voluntat de transparència de la consellera encara no ens ho ha explicat. Amb aquesta espècie de peatge a l'ombra hospitalari, el cost real del nou hospital encara es dispararà més del que ja s'ha disparat, per poder dur a terme tot un entramat d'especulació urbanística que ha motiva el canvi d'ubicació del nou Son Dureta. I ara a més, existeix el perill d'estendre aquest peatge a l'ombra a un imprevist nou hospital a Eivissa. Es veu que no basta la tudada de doblers amb el sobrecost de les autopistes, sobretot a Eivissa, o sí que ha anat bé i ara també ho volen fer amb els hospitals.

Tot i la gran voluntat de transparència de la consellera, encara no sabem què pensen fer en tots aquests temes de peatges a l'ombra i de noves formes de finançament. Com tampoc sabem quin model de gestió hi ha previst per a l'Hospital d'Inca. A la conselleria encara s'ho pensen, almanco això és el que respon la consellera per escrit, "a dia d'avui s'avaluen les distintes alternatives de gestió al model organitzatiu". Per tant, tampoc ho saben i si ho saben no ho volen dir. Per tant, demanam eficàcia en la gestió, eficàcia en les obres i eficàcia en els pressuposts. El proper pressupost ha de tenir les partides necessàries suficients i justes per dur a terme el que hauria d'estar fet i per allò que està planificat fer ara.

En el tercer punt de la moció demanam pràcticament el mateix, petició d'eficàcia i pressupost per a les obres d'ampliació de l'Hospital de Can Misses i per a la construcció de l'Hospital de Formentera. Hem de tornar recordar que l'Hospital de Formentera havia d'estar acabat l'abril del 2005, però les obres començaren a finals d'estiu del 2005, per tant, no està acabat quan tocava. A Can Misses, a part de moltes altres obres pendents, el bloc quirúrgic que s'havia de fer el 2004 no ha començat ni començarà enguany, si comença serà el 2006. Per tant, continuam amb incompliments.

El punt número 4 fa referència a la ampliació del centre d'especialitats Canal Salat a Ciutadella. Segons les promeses de la consellera aquesta ampliació hauria d'estar a punt d'acabar. La setmana passada pareixia que el President ja l'havia inaugurat, però la realitat és que a hores d'ara encara no han posat un peu els picapedrers en aquest centre per fer l'ampliació.

El punt número 5 de la moció fa referència a l'actual Son Dureta. Demanam inversions urgents, és curiós perquè en el llista de gestió del President no va sortir per res l'actual Son Dureta, del nou sí que en va parlar, però del vell Son Dureta ni una paraula. A la interpel·lació de fa 3 setmanes la Sra. Castillo sí que ho va fer i en un rampell de sinceritat va coincidir amb aquesta diputada que el vell Son Dureta no pot esperar més i si coincideix que no pot esperar més, també coincidirà en què és urgent dur-hi a terme inversions. I és cert que és urgent, no només per la saturació que pateix, sinó també per la gran mancança que tenen les seves infraestructures. Pot després de la interpel·lació vàrem saber que s'havien hagut de tancar els laboratoris de patologia perquè perillava la salut dels treballadors. Hi ha desviaments de pacients a la sanitat privada i baixen els ingressos a Son Dureta. I ara a més, pretenen tancar la planta primera B, amb l'argument que s'utilitzaran per a gabinets i per a hospitalització a domicili. Però mentre tant no fan res, la Sra. Castillo quan era a l'oposició demanava inversions urgents a l'actual Son Dureta, ara només fa promeses i tancar llits.

El caràcter omnicomprensiu de la modernització que ens deia el Sr. Matas no ha arribat a Son Dureta, ni a Can Misses d'Eivissa, ni al Canal Salat de Ciutadella, ni a molts altres llocs. L'enèrgica política de racionalitzar per abordar grans qüestions, en sanitat només ha significat retards, retards en obres que eren urgents i retards en poder comptar amb unes infraestructures hospitalàries modernes. Per tant, és important i necessari que els propers pressuposts reflecteixin clarament les partides per dur a terme totes aquestes coses. És urgent i és necessari que hi sigui, per això ho demanam.

En el punt 6 demanam, tornam demanar, que renunciïn al projecte de Son Espases i recuperin el projecte del nou Son Dureta a Son Dureta. La setmana passada deia el President: "nou Hospital de Son Dureta, la realitat és que avui el balanç és un balanç demolidor", era així, la frase era d'aquesta manera. I tant demolidor! Ara podríem tenir la primera fase d'un nou hospital modern acabada i què tenim? Un projecte amb un increment desmesurat de cost de més de 140 milions d'euros, com a mínim, uns terrenys que envolten La Real en perill, una especulació urbanística espectacular a l'escàs sòl rústic de Palma. En això sí tenia raó el Sr. Matas, "el balanç no pot ser més demolidor".

I per això en el darrer punt de la moció demanam que el Parlament rebutgi l'operació d'especulació urbanística que existeix i l'hem de rebutjar tots. El Sr. Matas també ens deia la setmana passada: "el nou Hospital de Son Dureta és un compromís electoral del Partit Popular. El nou Hospital de Son Dureta és una decisió meditada abans de les eleccions". I nosaltres hi afegiríem: meditada i decidida, perquè no va ser la consellera la que va triar el nou solar, ella ens va presentar 4 possibles ubicacions, per cert Son Espases no hi era. Ens va presentar Son Tugores, que no era realment Son Tugores, sinó

que després va estar retallat per Son Cabrer, me diran els altres no hi havia Son Espases, a la reunió d'aquí dalt se va parlar Base General Asensio, Son Puigdorfila, Son Tugores i Son Sardina. Aquí dalt no es va anomenar Son Espases. Per tant, tal vegada també han enganyat a la Sra. Consellera, però a nosaltres no.

Ja és hora senyores i senyors del Partit Popular de posar els interessos dels ciutadans per damunt dels interessos particulars d'alguns del seu partit. És hora de posar seny, rebutgin l'especulació, recuperin el projecte inicial de Son Dureta a Son Dureta i no privin més als ciutadans d'un nou hospital, no retardin més les obres de Can Misses i del Canal Salat. Posin la gestió directe a tots els hospitals i no privatitzin serveis sanitaris. Reflecteixin tot això, totes aquestes obres i infraestructures en partides suficients en els propers pressuposts. En definitiva, només demanam...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Mascaró per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Acab Sr. President. Que el Govern, a més de gestionar, ho pot fer amb eficàcia i amb eficiència.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds ha presentat dues esmenes, la RGE núm. 7270/05, d'addició, i la RGE núm. 7271/05, de substitució. Per defensar aquestes dues esmenes té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Jo voldria començar dient, a pesar d'haver presentat dues esmenes, que estam completament d'acord amb aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i que li donaríem suport, independentment de què s'acceptessin o no les esmenes que hem presentat, creim que la milloren. Però ja dic, estam d'acord en el primer punt quan es denuncia el retard generalitzat en la construcció d'infraestructures hospitalàries.

En el punt número 2 quan es demana millor eficàcia. Quan es denuncia la privatització, quan es demanen quantitats necessàries en els pressuposts de l'any que ve. En el punt número 3, hi hem fet l'esmena, no és que no hi estiguem d'acord, sinó que pensam que ho milloraríem. Evidentment en el punt número 4 també en allò que fa referència al centre de Canal Salat de Menorca. El 5 i el 6 també, tal vegada es podrien unir, perquè el 5 parla de les necessàries reformes que són imprescindibles fer ara a Son Dureta. I el 6 que es faci el nou hospital. Clar, tot això s'hauria de lligar perquè precisament aquestes obres necessàries i imprescindibles que s'han de fer a Son Dureta seria una autèntica llàstima que només s'aprofitessin només uns pocs anys perquè es quedés sense ús aquest edifici de l'Hospital de Son Dureta. El punt número 7, evidentment hi estam d'acord, és el tema que crec que més ha sortit aquesta legislatura, l'especulació del sòl rústic feta amb l'excusa de la

construcció del nou hospital a Son Espases. És condemnar aquesta especulació i reivindicar l'hospital que estava programat a Son Dureta, en el propi solar de Son Dureta.

Bé, feim esmenes en el punt número 3, una és afegir un punt, 3.bis. És (...), mantenim la mateixa redacció pel que fa a l'Hospital de Formentera, però com que modifiquem la part de l'Hospital de Can Misses, pensam que quedaria més clar en dos apartats diferents, en dos punts diferents. Entrem en el tema de l'Hospital de Can Misses. Hem decidit concretar una mica més i fer aquesta esmena perquè tenim un temor, tenim el temor de què es vulgui jubilar anticipadament l'Hospital de Can Misses, com es vol jubilar el de Son Dureta. Es fan obres, és cert, amb retard, però sense una programació global i que al mateix temps es redueix de manera dràstica i de manera negligent, entenem nosaltres, la seva eficàcia. Tot això ve arrel d'unes informacions que apareixen el passat dia 7 de setembre, el President del Consell Insular d'Eivissa i Formentera demana al Govern que financii la construcció d'un segon hospital a Eivissa i diu que ho traslladarà al Sr. Matas durant la reunió dels presidents dels consells insulars perquè a la vegada ho traslladi al Sr. Rodríguez Zapatero que al final és qui l'ha de pagar. Bé, en principi pensam que és una maniobra més de distracció en aquest sentit, que pagui Madrid qüestions que són competència de la comunitat autònoma, però després es veuen coses sorprenents. També hem de dir que el dia següent apareix a la premsa d'Eivissa i únicament a la premsa d'Eivissa per consum intern, "*Matas pedirà al Gobierno central financiación para el nuevo hospital*". No s'ha vist enlloc més, no consta que això hagi estat així, però així es va dir.

Bé, quina és la situació pensam nosaltres ara mateix a l'Hospital de Can Misses i que ens fa estar una mica preocupats? Bé, la situació és que hi ha un desviament de pacients cap a la sanitat privada amb un augment impressionant. S'han enviat enguany ja 220 pacients de Can Misses a operar-se a la sanitat privada i amb el que duim d'any, 6 vegades més que en tot l'any passat. Ahir mateix me va arribar la notícia que des d'un sol servei, no sé el total, d'un hospital s'enviaven 22 pacients més a operar-se a una clínica privada, operacions que no són gratuïtes. Evidentment és un dels secrets més ben guardats quin és el cost del conveni que se té amb aquesta clínica privada. Però a resposta parlamentària de la conselleria a 3 primeres intervencions de tipus bastant menor, ens deien d'un cost de 8.275 euros. Aquest desviament a més té algunes altres situacions complicades i és que el malalt se troba sense elecció, o bé te'n vas a la clínica privada o bé no se sap quan es podrà fer la teva intervenció. I si se'n va a la clínica privada resulta que l'operarà i el tractarà un metge que no ha tengut res a veure en el seu tractament anterior i que tampoc es farà cas de la seva recuperació perquè tornarà a passar a l'hospital de Can Misses. Aquest és un fet que ens té seriosament preocupats. També el fet de què augmentin llistes d'espera, a pesar dels maquillatges i que apareguin conceptes nous per a aquest maquillatge de les llistes d'espera, com els Temporalment No Programats (TNP), que desapareixen de les llistes d'espera, sobre això tenim preguntes per escrit a la conselleria i supòs que se'ns aclarirà alguna cosa més.

L'altra qüestió, a pesar del que ha dit la consellera avui, els quiròfans no s'utilitzen a les tardes, o s'utilitzen d'una manera ínfima. Els metges ho demanen, segons el propi gerent no es fa això per manca de pressupost, no hi ha pressupost per fer

aquestes operacions programades per la tarda. Però sí hi ha pressuposts per pagar nombrosos guanys a clíniques privades. Juliol d'enguany, es suspenen operacions programades per manca d'anestesisistes. Agost, es suspenen operacions programades per manca d'infermeres. Els quiròfans estan en una situació lamentable. Des de la seva inauguració l'any 84 no s'ha fet cap obra allà i hi ha problemes de tot tipus, des de goteres i despreniments, qüestions que s'han hagut de suspendre per manca de subministrament elèctric, suspensions que hi ha hagut posteriorment per avaries a la torre d'anestèsia.

Deia abans que obres sí que se'n fan, se fan obres a diàlisi i pediatria, amb un important retard, però s'estan fent. I s'ha licitat el concurs per a un nou bloc quirúrgic, en principi els metges demanaven 8 quiròfans, es parlava de 5, la proposta era de 5, però que podien passar a 6. En qualsevol cas sembla ser que insuficients i una vegada feta la reforma del bloc quirúrgic, això també serà insuficient. I sobretot està previst fer la reforma del bloc quirúrgic al mateix lloc, de tal manera que al llarg d'un any, com a mínim, o més temps, hi haurà dificultat o impossibilitat de fer operacions i es traslladaran, per tant, més qüestions encara a les clíniques privades.

Bé, davant això nosaltres què pensam que s'ha de fer? Nosaltres pensam que s'ha de fer un projecte global perquè l'Hospital de Can Misses té 20 anys, 21 enguany fa, 21, i és un hospital que no es pot jubilar, és un hospital que ha de continuar molts d'anys i el que s'ha de fer és millorar, i s'ha de tenir un pla global de millora, no fer actuacions puntuals, un pla global de millora que comenci per aquests serveis que ara mateix estan en obra, pel tema de quiròfans, que és importantíssim, que no s'hagin de suspendre les operacions i per tant que es facin a un altre lloc aquests quiròfans, que s'aprofiti tota la disponibilitat de terrenys que hi ha a Can Misses; Can Misses disposa d'un solar ample per fer les millores, disposa d'un edifici principal que està ocupat en molta part per a qüestions que no són pròpiament hospitalàries on es poden guanyar espais hospitalaris, i entenem que el que s'ha de fer és una millora global, un projecte de reformes i d'ampliació amb projecció de futur perquè tinguem hospital de Can Misses en bon funcionament al llarg de molts d'anys.

No entenem, com no siguin motius també especulatiu, aquesta necessitat de fer un segon hospital i no entenem que, mentrestant, es permeti la degradació de l'Hospital de Can Misses. Tampoc no entenem que l'abril de l'any passat es presenti aquest pla d'infraestructures sanitàries de les Illes Balears, període 2004-2010, i en ell no es digui ni una sola paraula d'aquesta necessitat de fer el nou hospital per a utilització racional dels recursos públics, perquè tenim un hospital que pot viure molts d'anys, perquè permet una ampliació i un condicionament d'aquest hospital. El que nosaltres volem, el que nosaltres demanam és aquesta reforma i ampliació en profunditat de l'Hospital de Can Misses i que pugui continuar per molts d'anys donant servei als ciutadans d'Eivissa i Formentera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, president. He de dir per endavant que el nostre grup donarà suport a totes les propostes que presenta el PSM i també les dues d'Esquerra Unida que són, per no dir-ho, bastant similars a les que ha presentat el PSM en dos dels seus punts.

Estem d'acord, evidentment, a rebutjar el retard que pateixen aquestes infraestructures a les Illes Balears, perquè és mentida és el que es va dir l'altre dia: entre altres coses que s'han fet 19 centres de salut, que s'han fet diversos hospitals...; clar, hi ha gent que s'apunta l'Hospital de Menorca com si l'hagués fet ell, en canvi ell el que està fent és el de Son Espases, que encara no ha començat; és l'únic que està fent aquest govern però encara no ha començat. Per tant nosaltres estam d'acord amb el fet de rebutjar el retard que pateixen aquestes inversions.

Estam d'acord, com no podia ser d'altra manera i més qui els parla, amb el fet d'establir una gestió directa en els hospitals. Nosaltres ho hem discutit moltes vegades; jo personalment crec que la gestió millor és la gestió directa en els hospitals, i a més crec que no és bo que la gestió dels hospitals de les Illes Balears sigui distinta a distints hospitals: una fundació que es guia per una llei, una altra que és una fundació pública, una altra que és una fundació privada...; gestió directa, i ara no sabem a Inca què serà; confiam que a Menorca continuarà essent gestió directa com és perquè, si no, no sé què ens faran a la gent que treballem allà, però estem d'acord amb la gestió directa. Però també estem d'acord amb el fet que s'ha de millorar la gestió, perquè així va quedar establert en el pla d'estabilitat que va signar el Govern balear amb el Govern central, millorar la gestió que, d'açò, no en parlem. L'altre dia parlava la nostra portaveu de la despesa farmacèutica, del cost de farmàcia que, si haguéssim estam a la mitjana durant el 2004, s'haguessin estalviat 3 milions d'euros. Això sí que és millorar la gestió.

Estem en contra de privatitzar els serveis, com no podia ser d'altra manera, estem preocupats. A Can Misses la cirurgia maxilofacial ja no es fa a Can Misses, es fa a un hospital privat; la neurocirurgia també està concertada; l'hemodinàmica amb un concert que encara deuen picar de mans aquells que el van signar perquè, a més, hi ha una trampa, en l'hemodinàmica: pensin que els (...), els trastets que es posen a dintre no hi entren, només és la feina, les peces no hi entren, Sra. Consellera, i són molt cares, com vostè sap. Per tant aquí està la trampa del conveni, un conveni que, bé, jo li dic que és molt bon conveni per a qui el té, afortunat qui el té. La ressonància magnètica també està privatitzada, entre cometes, igual que a Menorca. L'altre dia nosaltres vam deixar una pregunta pendent que no se'ns va contestar: la ressonància magnètica a Menorca és cert el que diu l'empresari que té la ressonància magnètica ara, que s'ha pactat que es farà a l'hospital nou però que serà seva la ressonància? Diu que la no la consellera. Jo dic, perquè quedi escrit, *la consejera dice que no, vale, no está pactado, no está pactado*. No està *ni hablado*, perquè vagi quedant escrit tot això.

Respecte a allò que deia el Sr. Ramon, jo li confirmo que es fan moltes derivacions de malalts a hospitals privats; a Eivissa -i açò és demostrable- una determinada especialitat quirúrgica tenia un paquet d'entre 50 i 60 malalts i s'ofereix als metges d'un altre hospital de les Illes Balears a 350 euros la peça anar-

los a operar a Eivissa. Quan des d'aquest servei telefonen a Eivissa diuen: "No, no; és que nosaltres no podem fer 'peonadas' perquè no tenim doblers i ens diuen que no". Això és cert, rigorosament cert, consellera, rigorosament cert.

Estem d'acord amb allò de l'Hospital de Can Misses, que s'ha d'accelerar la reforma. La consellera -i tenim diaris del seu moment- deia que era urgent allò dels quiròfans i allò de pediatria. Allò dels quiròfans continua essent urgent, sembla que ja ha sortit el projecte i ja s'està licitant, sembla ser que es podia haver fet més cas als treballadors de l'hospital i habilitar els quiròfans, com que és una zona plana, a l'altre costat, fer més quiròfans, fer-los millor i després arreglar aquests. No s'ha fet cas, com és habitual, als treballadors de l'hospital, si no interessa.

Respecte al Canal Salat, bé, jo com que tenc fotos de principi del 2000, que hi havia la Sra. Vicepresidenta i el Sr. Salord, diputat avui, a una foto amb un terreny darrera que deia "*dentro de un año estará hecho esto*", clar, jo me la miro cada dia i aquí una diputada, una bona amiga meva del Partit Popular que no hi és en aquest moment, que va demanar l'any passat o a principis d'any quan estaria i vostè va dir que començarà ja..., sembla ser que comença el mes que ve, sembla ser que comença el mes que ve. Fa dos anys i mig que vostè és consellera, quasi, i no ha fet cap modificació en els plànols, eh?, ni un.

(Intervenció inaudible)

Pot parlar en el moment que vulgui. Jo estic parlant..., vostè sí que pot parlar el moment que vulgui, jo només tenc una estona.

Per tant al centre d'especialitats ja sembla ser que el mes que ve entrarà almenys un paleta a fer alguna cosa.

Jo volia dir, malgrat que vostè Sra. Mascaró no ho hagi dit, l'Hospital de Menorca. L'Hospital de Menorca insistesc, com vaig dir a la interpel·lació, que sembla ser que s'està construint. Ho veim des de la carretera. S'ha negat, a data d'avui encara, dia 11 d'octubre a les 11,30, a qualsevol cap de servei anar a veure l'hospital, se li ha negat i no hi ha anat; hi van a la nit a partir de les 7 de la tarda, quan se'n van els paletes, amb risc de prevenció, com deia el Sr. Huguet que fins i tot els gorilles porten el palet, idò la gent se'n va veure amb un palet a veure on serà el seu servei. L'únic servei on han participat facultatius ha estat el Servei de rajos ics i ha estat el cap de servei de Son Dureta, no el cap de servei de l'Hospital (...), que vostè és conscient d'això.

Respecte a Son Dureta jo no vull dir res, jo ja estic cansat. Nosaltres pensam que a Son Dureta s'ha de fer la modificació, aquesta obra, allà on és, ja s'hauria d'haver començat, de fet estaria urgències, estaria la cuina, les urgències de 1.000 i busques de metres en tendria 5.000 i busques... Jo ja no ho duc escrit perquè n'hem parlat tantes vegades que ja ho sabem. Ja hi hauria dues fases fetes, vostè ho sap; d'aquesta manera es farà Son Espases, tots sabem per què, perquè és una pilotada urbanística. Punt i ja està, no hi res més a dir. Son Dureta nosaltres pensam que ha de continuar on estava i res més.

I jo volia dir per acabar que també hem de parlar de la participació dels professionals en la presa de decisions en

infraestructures i també en els plans de muntatge. És un escàndol que no es deixi participar als professionals en els plans d'inversions dels seus propis serveis, consellera. És un escàndol... -li ho diré a vostè perquè em diu que no em pot contestar-, és un escàndol que hi hagi caps de servei que s'assabentin del que tindran en el servei perquè ho ha fet un metge d'un altre hospital, els caps de servei. És un escàndol que metges d'un servei vagin a fer una visita turística per distints hospitals i que el cap de servei s'assabenti a Reina Esclaramunda, quan li foten un paquet perquè ell no ha fet el pla de necessitats, quan ell no en sabia res, i això ha passat i ho poden demanar a qui està encarregada dels serveis farmacèutics de Reina Esclaramunda i els explicarà l'escàndol que va ser. És un escàndol que els caps de servei de cirurgia no tinguin res a veure amb la compra de taules de quiròfan i de llums de quiròfan. Tot això és un escàndol.

Jo crec, consellera -i ara sí que em dirigiré a vostè-, que vostè hauria de prendre mans a l'assumpte i que hauria de fer participar els professionals. Si els professionals no hi participen ho pagarem a la llarga, li ho he dit diverses vegades, perquè sí, perquè és així, no en faci dir perquè però és així i ho pagarem. No pot ser que els professionals només puguin escollir la taula del despatx i el seient, si tira més endavant i o més enrere, no és això. Però en els llits d'UCI no hi han participat els d'UCI, en les taules de quiròfan no han participat, no ha participat ningú en res. Per tant això s'ha de corregir i vostè ho pot corregir.

El primer punt, i això parlo de Menorca, d'Inca no es pot dir perquè és un hospital on no hi ha professionals, però el que no pot ser és que a la comissió que es crea de pla d'inversions no hi hagi cap facultatiu de l'hospital. Són tècnics, funcionaris, amb tots els meus respectes, el gerent i el director, punt i pilota, i un de patrimoni, res més. Això jo crec que no hem posat aquí com a esmena, però pensam que ho havíem de dir perquè pensam que té tant a veure amb les infraestructures hospitalàries la construcció com el pla d'inversions dels hospitals.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gascón.

(Petit aldarull a la sala)

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, en principi voldria donar sincerament les felicitacions al govern i a la consellera perquè si tot el que havien de dir, si tot el problema d'infraestructures és el que hem sentit, la inconsistència és tan absoluta que vol dir que no hi ha molt a dir, en primer lloc.

En segon lloc apel·lar i agrair la benevolència del nostre extraordinari..., l'extraordinari tarannà del nostre president d'aquest parlament, que ha permès que una proposició no de llei es convertís en una interpel·lació, i només el seny de la

consellera ha fet que no demanàs un torn d'incidència, perquè realment del que es deia, poca cosa.

Els comunicadors saben prou bé que quan es volen dir moltes coses en poc temps normalment allò que resulta és una entelèquia en forma de caos. Els missatges han de ser unívocs i el tema de les infraestructures, interpel·lar aquest govern en tema d'infraestructures, perdonin, però és com a mínim gracios, per ser benvolent, perquè vosaltres i el pacte d'esquerres la màxima expressió de l'oposició al govern Matas va ser que creaven massa infraestructures en massa poc temps i això desvirtuava l'economia..., no sé on volíeu arribar, i ara ens veniu a dir que feim poca via. Us hauríeu d'aclarir perquè si no el caos arriba pràcticament a la broma, a l'acudit.

Aquest govern no té retards més que els propis de qüestions purament administratives i formals de coses que el pacte havia dit que tenia en marxa i no les hi tenia, es va haver de començar des de zero en tot el procés administratiu, i li he de dir per a la seva tranquil·litat: Hospital d'Inca, retard, res, final del 2006 inaugurat, en contra, supòs, del seu gust i de la seva eloqüència, perquè tot el que es fa és tan gros que ho teniu francament difícil. Hospital de Menorca, no hi ha retard, va sobre el termini, final del 2006 inauguració. Hospital de Formentera, no hi ha retard, mitjans de finals del 2006 hi haurà inauguració. Hospital de Son Dureta, no hi ha retard, no hi ha retard; amb el model d'edificació que es proposa l'any 2010 l'hospital estarà fent, en contra, segurament, de totes les veus demagògiques i especulatives. Hospital de Can Misses, no hi ha retard, primer trimestre del 2006 diàlisi i pediatria; va ser aquest retard per un tema interessant del tarannà sincer de la consellera de Salut, no dels tarannàs que després creen espanyes hemiplègiques, aquest tarannà va ser que, com que no hi havia acord entre sindicats i professionals, perquè això fos possible es va retardar, però avui ja està pràcticament en condicions de ser una realitat. I el Canal de Can Salat, tan cantat i tant gallejat, per favor, demagògia fins a un nivell; aquest hospital va tenir un problema amb un torrent, un problema de seguretat, i aquest problema, pel seny d'un govern que sap com s'han de fer les coses per no tenir després segons quins disgusts, es va retardar exclusivament per un problema de seguretat, i es realitzarà, està adjudicat i començarà immediatament.

Model de finançament ha dit que encara no ho sabíeu. O no hi sou o no escoltau: la consellera en comissió ho va explicar a petició pròpia, d'una forma llarga i concisa i precisa, no difusa i laberíntica, com la seva proposta, que té 7 punts i que al final sempre és més o manco *más de lo mismo*. Inversions en infraestructures hospitalàries, escolti, per favor: 2003, 23 milions d'euros, 2003, 23 milions d'euros; 2005, 41 milions d'euros, suficient i demolidor. Actuacions de millora a instal·lacions hospitalàries, Joan March -vagi allà vostè i ho veurà-, plantes completes que sortien a l'anterior legislatura que si puguen, que si davallen, no hi havia absolutament res fet; en aquest moment ja n'hi ha una d'inaugurada i una a punt. Pressuposts de rehabilitació a Can Misses, hemodiàlisi, pediatria, reforma de bloc quirúrgic, reforma d'UCI, climatització i cablejat, unitat d'hemodiàlisi, reforma i ampliació del Canal Salat... Tot el que li he dit fins ara.

Si vol que parlem de les reformes de Son Dureta, capítol a part; li guard els apunts, perquè hi ha dues maneres de fer oposició: la que va fer la consellera Castillo, que era amb rigor

metodològic i anant al lloc a escoltar la gent, i la mediàtica, llegir els diaris. És molt important llegir els diaris, servidor els llegeix cada dia, tots, fins i tot els que valdria la pena no llegir, els llegesc tots, per tant subscriu la necessitat de llegir els diaris, però els diaris no poden marcar una oposició perquè si no queden en definitiva a baix nivell.

Vostès vagin als hospitals, parlin amb els professionals i agafin els documents reals. Inversions reals a Son Dureta, idè miri: reforma d'àrea d'urgències, 196.000 euros; substitució de falsos sostres, 1.175.000 euros; inversions a l'Hospital de Son Dureta: *in vitro*, 54.000 euros; condicionament de segones habitacions, 48.000; parcs en tercera fase, 29; ampliació de l'UCI... Per favor, per favor, 2.178 punt 057 punt 35 és el total de les inversions l'any 2003. L'any 2004 aquesta xifra puja, i l'any 2005 és exactament pràcticament el doble. Per tant les xifres han d'estar informades amb rigor perquè, si no, no són més que absolutament xifres.

En referència al tema de la privatització dels serveis, la coherència és la coherència. Aquest govern està executant un programa electoral que va ser presentat a la màxima expressió de la democràcia i que va fer majoria absoluta, i és un programa liberal, i naturalment que estam orgullosos de privatitzar certes coses quan són per agilitar..., sí, senyora, per agilitar i donar resposta als ciutadans. Vostès confonen la privatització de la real companyonia amb la privatització liberal. La privatització liberal és que privatitzés un servei, però mentre vostè amb la cartilla de la Seguretat Social, sense costar-li una pesseta, pugui ser atès d'un problema i quan surti a les enquestes vostè digui que el seu nivell de confiança i de tranquil·litat és l'òptim, benvinguda sigui la privatització. Estam orgullosos de...

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

En referència al nou hospital de Son Espases, els tòrcer braços els fa la gent primària, es dediquen a fer tòrcer braços dins un bar. Nosaltres som més seriosos, tenim damunt el nostre programa electoral una promesa electoral i la drem a terme, si vostès volen fer tòrcer braços els facin, els perdran, els perdran, per tant, vostès mateixos.

Respecte i per acabar, especulació de sòl rústic. Escolti li vaig a dir una cosa, ara la convid a què tots els prebosts de l'esquerra del pacte me digui vostè quants n'hi ha què viuen en sòl rústic i quants n'hi ha del Partit Popular què viuen en sòl rústic? Quan vostè vulgui, això de què el sòl rústic s'acaba i pareix que... Escolti, els seus primers caps de cada un dels partits d'aquí viuen en sòl rústic i ningú fa tanta comèdia...

(Aplaudiments)

Vale? Sí senyor.

I l'Hospital de Son Espases que és un bé i una necessitat pública, m'hagués agradat veure-los quan les cinc urbanitzacions de La Real que peguen pràcticament dins el monestir, *calladitos, calladitos*. I en aquests moments comèdia rera comèdia, l'Hospital de Son Espases va tenir un moment de debat i el President de la comunitat, que és el President, va dir que estava disposat, si Madrid estava disposat a finançar-lo, a iniciar un diàleg. Silenci sepulcral, silenci sepulcral. O feim allò que nosaltres deim o no hi ha res, això és el tarannà i és la forma

d'expressar-se? Això és el que defensa el PSM quan parla de què creu profundament en l'autonomia? El que decideix un Parlament o decideix un poble ho ha de rebatre Madrid amb el vostre vist i plau? Balears ha dit que vol un nou hospital de referència, ni Madrid, ni totes les possibilitats econòmiques que plantegi seria antidemocràtic i sobretot, autòmic i hauria de ser vergonyós per a un partit autonomista i regionalista que se dediqués a dir que s'ha d'escoltar Madrid. A Madrid s'ha de negociar, però mai ens ha d'imposar, perquè nosaltres tenim personalitat, tenim criteri i tenim una cosa que se diu autoritat moral i que donen les urnes, cosa que molts no poden dir.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró, quan vulgui.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Quina autoritat moral pot tenir un partit polític que dins aquesta mateixa sala la setmana passada li va contestar des del seu lloc a un diputat: "que sí tenien ganes de tancar aquest Parlament i amb ell dins". Quina autoritat moral té un partit polític quan diu aquestes coses?

Sr. Munar, després xerraré amb vostè, perquè sempre pas més gust i ara faré un poc de via amb els altres, -ara he deixat el paper dels altres.

Sr. Ramon, estic d'acord que la seva proposta diu bàsicament el mateix, però millora el text, és cert que existeix aquest perill, ja ho he dit, d'un possible no Son Dureta II per a Eivissa i millora. De totes maneres està bé que demanem el pla global, però jo no voldria pensar que estan fent obres a un hospital sense tenir un pla global dins aquest hospital, perquè sí que ja seria la gestió més nefasta fer obres a un hospital i anar-les planificant per separat i no tenir-ho. Per tant, crec que és bo que ho demanem i ho recordem. Però sincerament, per als pacients que hi han d'anar i per a la gent que hi va a fer feina s'hauria de tenir. Per tant, tal vegada també serà bo fer en sortir d'aquí una sol·licitud de documentació.

I Sr. Gascón, en temes sanitaris i temes hospitalaris vós estau molt més ben informat, jo sé que teniu la raó en tot el que deis. Per tant, entram en matèria amb el Sr. Munar...

(Remor de veus i algunes rialles)

Sr. Munar, en problemes d'infraestructures l'únic que podem dir és el que hem dit avui, perdoni, la moció ve derivada d'una interpel·lació i interpel·larem la consellera per a les infraestructures que el Govern va posar en el pressupost del 2004, que ja s'ha acabat, s'ha tancat, estam en el 2005 i algunes encara no han començat. En tenim moltes de coses a dir, però la interpel·lació, així ho vaig dir aquell dia, només era per les promeses que en el novembre del 2003 la consellera ens va dir que estaven en el pressupost del 2004. Per cert, se nota que no va caure bé i vostè ha volgut fer una mica de... És cert que en el debat de l'estat moltes altres vegades hem dit que hi ha una

despesa desmesurada en infraestructures que s'haguessin pogut allargar. Però curiosament cap d'aquestes infraestructures que han decidit fer-les totes a la vegada té res a veure amb un hospital Sr. Munar, cap, perquè les dues que hi ha en marxa hi són perquè els hi varen deixar a punt i no les varen poder aturar...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

...la pedra i tot li deixaren a punt...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Els dos, vostè me va dir una vegada Sra. Consellera que el d'Eivissa no era ben bé un hospital, que era un centre de salut ampliat. Per tant, hospitals, el que entenem per infraestructures hospitalàries són els de Menorca i Inca.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró, vostè està en ús de la paraula. Sra. Consellera, li pregaria que no entri en el debat i deixés que la diputada s'expressi.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President, no esperava menys de Vós.

(Rialles i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Si vostè vol demanar un torn incidental sempre està en ús. Per favor, Sra. Consellera qui té l'ús de la paraula és la Sra. Diputada.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. L'any 2010, Son Dureta nou estarà acabat. Estarà acabat Son Espases Sr. Munar, si s'ha començat, però és que encara no sabem quan començarà, enguany encara no començarà. I aquest nou model de finançament que vostè ho va veure tan clar..., perdó jo entenc que ho vegi clar, és dels seus i vostès això sí que ho tenen, cosa que no té l'esquerra, no són gens crítics amb els seus. Per tant, els seus diuen això i això va missa i els nostres no. I nosaltres no ho creurem fins que no ho veiem. Per tant, el 2010 si està acabat

malament perquè s'haurà fet massa aviat. No ha començat, l'any 2006 i encara no ha començat, en 4 anys no ens faran aquest hospital.

Després m'ha donat tot un seguit de números i xifres, 23 l'any 2003, 21 l'any 2004; això sí que és demagògia. Anam als hospitals, hi tenim familiars ingressats i els veim. Vostè creu que Son Dureta està en condicions? Vostè ha vist aquelles rajoles que cauen de vegades? Això creu que són condicions? I vostè veu una empenta, una gran energia del Govern en què l'actual Son Dureta s'aguanti fins que tenguem el nou? La veu vostè? Jo no la veig, Sr. Munar. Molts de números, moltes xifres, més demagògia si pagava Madrid, "si pagava Madrid el podrien fer en el Castell de Bellver" va dir el Sr. President. Però nosaltres li vàrem presentar una proposició no de llei fa un parell de mesos i deia: "recuperar el projecte inicial i que el pagui Madrid" i vostès varen votar en contra...

(Remor de veus)

Ho era nou, la Vicepresidenta tampoc l'ha vist en el projecte Sra. Consellera, li mostri aquell que hi ha arxivat a l'ib-salut.

Per tant, tòrcer braços i segurament a la força i en brutor ens guanyaran, però la raó no ens la llevaran...

(Continua la remor de veus)

I ja criteri, autoritat... Miri, totes aquestes xifres que vostè m'ha dit no hi ha res pitjor que gastar poc en sanitat i és gastar molt i que no es noti Sr. Munar, me sap greu però és així.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, podem passar a votació.

Passam a votació.

24 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. Per tant, queda rebutjada aquesta moció.

III.2) Moció RGE núm. 6921/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per millorar el turisme.

Seguidament debatrem la moció RGE núm. 6921/05 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per millorar el turisme, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4518/05. Per defensar la moció té la paraula la Sra. Patricia Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. *President*, señoras y señores diputados. Hace dos semanas se debatió en esta sala sobre la situación de nuestra principal industria, el turismo. En ella quedó demostrado que aún cuando las estadísticas dicen que los resultados son mejores la realidad es otra bien distinta, el margen de beneficios de las

empresas ha disminuido y los ingresos de los trabajadores también. La pregunta es sencilla, ¿cómo es posible que con un incremento del número de visitantes los resultados sean peores? Las razones son varias, la proponemos y las repasamos. En primer lugar las pernoctaciones han disminuido, eso supone que para alcanzar el mismo número de estancias que hace unos años, el número de turistas que nos visitan tiene que aumentar y aunque así haya sido no es suficiente para recuperar las estancias perdidas. Recordar que el principio de temporada fue bastante malo y hasta mediados de julio no se consiguieron los niveles de ocupación del año pasado, que aún así fueron inferiores a las del 2003. En el mundo turístico hay una premisa, una cama o una mesa sin ocupar no se recuperan nunca, de ahí que el beneficio que se podría haber obtenido en estos meses se perdió.

En segundo lugar el gasto medio por turista es menor debido a dos factores, el todo incluido, nadie puede negar que cada año ha ido aumentando el número de alojamientos que ofrecen esta modalidad y el turista que se aloja en este establecimiento prácticamente no sale y por lo tanto, no gasta. El pago de la estancia de esta persona se hace en origen, sólo llega a nuestras islas lo que corresponde a alojamiento, manutención y traslado del aeropuerto al hotel. El resto se queda en las oficinas de la agencia que suele ser del touroperador. Por lo tanto, el gasto es mínimo y esto repercute de manera directa en los beneficios de los establecimientos, incluso en los trabajadores que ven desaparecer sus ingresos por propinas. Otra razón de la disminución del gasto turístico es el cliente que se aloja en apartamentos. Según las encuestas realizadas gasta más un turista alojado en un hotel que en un apartamento, si tenemos en cuenta que cada vez aumenta el número de estancias en este tipo de establecimientos, tanto legales como ilegales, se ve claro el motivo por el cual disminuye el gasto turístico.

En tercer lugar, la falta de demanda que obliga a los empresarios a reducir los precios. Esta temporada se han llegado a ofrecer estancias con todo incluido por 18 euros diarios. Con este precio es difícil mantener un margen de beneficios que permita hacer frente al pago de plantillas, trabajadores, proveedores, impuestos, etcétera. Esta es una de las razones que lleva a los empresarios de las islas a vender sus hoteles y marcharse a países con mejores perspectivas que las nuestras. Es curioso, en vez de invertir para mejorar los establecimientos y trabajar para ofrecer unas instalaciones acordes con la demanda de un turismo cada vez más conocedor y exigente, deciden vender e invertir en otras zonas porque saben que la amortización es mucho más rápida y ventajosa. Estas razones que nadie puede obviar nos están llevando a una situación cada vez más difícil, los ciudadanos y ciudadanas de nuestras islas ven como sus ingresos son menores, esta temporada han perdido dinero al disfrutar de las vacaciones y los días libres que otros años se les pagaba. Cuando una persona se hace a la idea de que recibirá unos determinados ingresos y de repente éstos disminuyen, la situación se complica. No sólo lo decimos nosotros, según una encuesta del INE sobre presupuestos familiares, 2 de cada 3 hogares de Baleares tienen dificultades para llegar a fin de mes y consideran que es un mal momento para gastar. Por supuesto la palabra ahorro ha sido desterrada del vocabulario y es casi imposible destinar parte de los ingresos a este fin. Esta situación es una realidad que no podemos obviar, insisto, y que muy al contrario nos obliga a

buscar soluciones porque es el bienestar de la ciudadanía la que está en juego.

Llama la atención que la pasada semana en el debate del estado de la comunidad el Presidente hablara de la buena situación económica que estamos viviendo y que nos haya planteado un mundo feliz, muy diferente al que se vive fuera de este edificio. Los menores ingresos por familia y la precariedad laboral están ahí presentes. Es han disminuido en casi un 15% las contrataciones de personal hotelero y los contratos son cada vez más cortos y de peor calidad. Cuando se habla del incremento de personas que trabajan no se tiene en cuenta que muchas de estas personas se les llega a hacer 3 y 4 contratos en una temporada, hay incluso que se les llama para trabajar sólo los fines de semana, lo que representa un periodo muy corto de días trabajados. En invierno muchos no podrán la ayuda por desempleo. Ante esta situación hablar de crecimiento económico es como mínimo irreal, por no decir una falacia. Lo que sí es evidente es que hay un sector que está creciendo, la construcción, el problema es que tenemos un territorio muy limitado y llegará un momento en que no se podrá crecer más y nos encontraremos que nuestros principales recursos naturales estarán agotados y no podremos hacer frente a esta saturación. Mayor crecimiento supone mayor consumo de recursos: agua, energía, mayor producción de residuos, en definitiva, todo lo que no se debe hacer si se pretende seguir un modelo de turismo sostenible.

Muchos expertos lo están anunciando, no podemos ni debemos seguir con este ritmo de crecimiento, si agotamos los recursos las preguntas son ¿qué haremos en el futuro? ¿Qué podremos ofrecer a futuras generaciones? Está claro que el turismo no busca masificación y construcción, por lo tanto, habremos contribuido a que nuestra principal industria desaparezca y con ella todo. No tenemos prácticamente otro tipo de industria, la agricultura y ganadería son testimoniales, por lo que sólo nos queda plantearnos si estamos dispuestos a consumir nuestro futuro en pocos años, o si al contrario estamos dispuestos a modificar este modelo de crecimiento para hacerlo más sostenible y duradero. Nuestro grupo sí está dispuesto, de ahí que en nuestra moción planteemos como primer punto la necesidad de crear una ponencia en el si de la Comisión de Turismo con el fin de estudiar la incidencia real del turismo residencial y el impacto de nuevas construcciones sobre la actividad turística y económica del país.

Ya lo dijo el Presidente Cañellas: "Baleares será la segunda residencia de Europa". El problema es que este modelo supone un incremento del precio de la vivienda, una disminución de los contratos laborales. Ustedes plantean incluso la reconversión de hoteles en viviendas. (...)¿qué ocurrirá con todos aquellos trabajadores que actualmente trabajan en estos establecimientos? Sinceramente, espero que rectifiquen esta propuesta, no se puede incitar más al crecimiento residencial, incluso nos debemos plantear cómo moderar este aumento y que (...) genera. Es necesario buscar fórmulas que permitan regularlo y dotarlo de una ordenación que a día de hoy no existe. Espero que el Grupo Popular entienda esta propuesta como una búsqueda de soluciones a una realidad cada vez más complicada.

En cuanto al segundo punto de la moción, instamos al Govern que recupere la realización de los estudios que permitan

elaborar indicadores de sostenibilidad, con el fin de obtener elementos cualitativos suficientes que permitan adoptar las medidas necesarias para mejorar la calidad laboral del producto turístico. El conseller Sr. Flaquer, cuando se hizo cargo de la Conselleria de Turismo, decidió no publicar una serie de indicadores de sostenibilidad que se venían publicando, los motivos los desconocemos. Pero nuestro grupo entiende que son necesarios si queremos mejorar el producto y modificar el modelo del turismo actual. Pero ¿cómo se define desarrollo turístico sostenible? Se define como un proceso de cambio cualitativo, producto de la voluntad política que con la participación imprescindible de la población local adapta el marco institucional y legal, así como los instrumentos de planificación y gestión a un desarrollo turístico basado en un equilibrio entre la preservación del patrimonio natural y cultural, la viabilidad económica del turismo y la equidad social de desarrollo. Esta frase que es tan larga es exactamente como se define turismo sostenible y la sostenibilidad por lo tanto es un proceso de cambio y no un estado utópico prácticamente inalcanzable para destinos consolidados que conduce en ocasiones a justificar la perpetuación de viejas inercias, factores de insostenibilidad y posiblemente de declive de destinos maduros.

El sistema de indicadores que se implantó en nuestra comunidad pretendía ligar una política regional orientada a la contención del crecimiento urbanístico y a la cualificación del modelo turístico, con líneas de actuaciones específicas sobre los espacios naturales protegidos, el suelo no urbanizable y el planteamiento urbanístico del litoral. Como he dicho, estos indicadores han dejado de publicarse. Sin embargo existen otros indicadores que sí se han publicado y es a través de un estudio que ha realizado el Ministerio de Medio Ambiente en el 2003. En dicho estudio le voy a leer una serie de indicadores y lo que representa España con respecto Islas Baleares. Tengo que decir que en este estudio nos incluye a nosotros como ejemplo de lo que no es sostenible. Dice: "(...) Llegadas del turismo", indica la temporalidad, el nivel de temporalidad que tenemos actualmente. "Mientras que en España es del 0,267; nosotros es del 0,412. Empleo, el número de empleados % sobre el total, mientras que en España es del 5,52%, nosotros des del 10,88%. Población turística equivalente, mide la población sobre el total de la población residente, mientras que en España es del 5,3%, nosotros tenemos un 20%. Presión sobre las zonas naturales, mide la población turística sobre lugares de interés, mientras que en España es del 0,25, nuestra presión es del 8,22. Densidad de zonas urbanas, que es el número de población turística en zona urbana; mientras que en España es del 2,39 nosotros es del 7,41. Densidad de segundas viviendas, el número total de viviendas residenciales sobre 100 hectáreas; mientras que en España es del 5,4, en las Islas Baleares es del 16,4. Playas equipadas para fines turísticos, que es el tanto por ciento de longitud de costa; mientras en España están equipadas el 18,8%, nosotros el 6,1. Y en cuanto a las calidades de agua marina, es lo único ahí en que salimos un poco ventajosos: nuestra calidad es mejor que en el resto de otras zonas españolas.

Esta situación la refleja un informe del Ministerio de Medio Ambiente, pero este mismo informe habla también en un apartado específico del desarrollo turístico de las Islas Baleares, y dice: "El turismo es el principal sector económico de esta comunidad autónoma; representa directa o indirectamente casi el 84% de la economía total. Aunque su población es de 1

millón de personas estables, más de 10 millones de turistas visitan las islas cada año. El turismo depende ampliamente de la calidad del medio ambiente de las islas; no obstante ejerce fuertes presiones ambientales en forma de construcciones, extracción de agua, generación de aguas residuales y de residuos sólidos y consumo de energía. Los precios del suelo se han incrementado hasta el punto de que muchos jóvenes residentes tienen escasas posibilidades de adquirir una vivienda durante su vida”.

Y por último un indicador del consumo de energía respecto al..., atribuible al turismo. En España la media es del 5,1; en las Islas Baleares es del 20%. Estos datos, insisto, son del Ministerio de Medio Ambiente en un informe publicado en el año 2003, que todavía gobernaba el PP en Madrid, por cierto.

Por todo lo expuesto entendemos que es necesario recuperar dichos indicadores de sostenibilidad que no se publican, y tomar medidas para evitar que aumenten estos parámetros. Si queremos mejorar la industria que hasta ahora nos ha permitido tener un buen nivel de vida es necesario conocer dichos parámetros, insisto, y además poder llevar a cabo una modificación de nuestro producto adecuándolo a un turismo cada vez más exigente y que no se casa con nadie. Tenemos dos opciones: o ser un referente en el mundo turístico con un producto de calidad y con un entorno cuidado y protegido, o convertirnos en un destino que se conforma con cualquier cosa para seguir subsistiendo. Si ustedes deciden apostar por esta línea no cuenten con nosotros. Por lo contrario, si están dispuestos a trabajar para cambiar muchos aspectos de la política que están desarrollando y que nos conduce a un crecimiento insostenible, repito, si están dispuestos a cambiar, nosotros estamos dispuestos a colaborar y a trabajar para conseguir entre todos el modelo de turismo sostenible que se merecen nuestros ciudadanos.

Gracias.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Fixació de posicions? Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Sra. Dolça Mulet Dezcallar.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, és evident que el turisme és la matèria més debatuda en el plenari d'aquesta cambra. Pràcticament cada setmana tractam alguna moció o proposició relacionada amb el sector turístic. Invertim moltes hores a discutir les nostres postures, a intentar arribar a acords, a oferir solucions als problemes. Aquest esforç de cada un dels grups polítics aquí representats ha d'arribar a donar els seus fruits.

Després de molts d'anys de debatre sobre aquesta matèria hem fet dues passes molt importants: una passa ha estat deixar de cercar culpables per intentar cercar solucions. La segona passa ha estat arribar a un acord general sobre la necessitat de revisar el nostre model turístic amb la col·laboració de totes les

parts implicades. Tots hem estat capaços d'arribar a la conclusió que la solució de futur del nostre sector turístic passa per obrir un marc de diàleg amb tots els sectors implicats.

Repetirem avui el mateix que vàrem dir dimecres passat: el temps ens dona la raó quan des de fa anys deim que fa falta una reconversió del nostre model turístic. El nostre model tradicional de sol i platja ha de ser combinat amb altres atractius, com pot ser l'atractiu cultural, o el turisme esportiu, o el turisme nàutic, o el turisme del golf, el senderisme o el ciclisme. No és tan sols que ho diguem nosaltres, sinó que el mateix règim especial de les Illes Balears, el famós REB, preveu aquestes mesures.

Vostès a la seva moció posen damunt la taula unes dades. No entrarem a discutir-les, ja no dubtam que siguin certes. Tampoc no dubtam que puguin tenir raó en l'anàlisi o en les seves conclusions, però entenem que la seva proposta no aborda el problema de la manera més adequada. Les Illes Balears depenen del turisme, és una dependència econòmica, social i laboral. Això passa també a l'Estat espanyol: Espanya depèn en gran mesura del turisme. A pesar d'aquesta dependència de tot l'Estat, a pesar de ser una potència internacional de primer nivell, la política turística de l'Estat és un tant erràtica, i és erràtica perquè moltes mesures proposades pel Govern de l'Estat van en contra de l'activitat turística. És com si l'Estat es tiràs pedres damunt el seu propi terrat, i jo li posaré dos exemples perquè m'entengui: per exemple la Llei de ports d'interès general, que fa que el nostre sector de l'esport nàutic perdi competitivitat davant les altres destinacions; o com la política d'inversions a destinacions turístiques madures que no ens té en compte. Aquestes dues mesures, que no són les úniques, demostren que l'Estat espanyol no pareix mantenir una línia molt coherent en matèria turística, i aquesta manca de coherència afecta de manera molt directa les Illes Balears.

El que està clar és que tots estam d'acord amb la necessitat d'actuar. Dimarts passat en el debat de l'estat de l'autonomia tots vàrem arribar a la mateixa conclusió: que era necessari obrir un marc de diàleg ample per saber quines mesures s'han de prendre, i nosaltres pensam que aquest és el camí adequat. Entenem que la constitució d'una ponència dins la Comissió de Turisme o l'elaboració d'estudis són aspectes parcials; el que és imprescindible és obrir aquest marc de diàleg a tot el sector, amb els petits i els grans hotelers, amb les agències de viatges, amb els llogaters de cotxes, amb l'oferta complementària, amb comercials, amb sindicats..., un marc de diàleg on tots els temes han de ser debatuts. S'ha de debatre el present i el futur del nostre model turístic, s'han de definir objectius i repartir responsabilitats, i s'ha d'exigir al Govern de l'Estat també que compleixi la seva part, una part que passa per donar compliment al REB, però també per tractar les Illes Balears com el que realment són, una potència turística internacional que necessita ajuda i necessita inversions. Fins ara i des de fa anys l'Estat ens ha tractat com si fóssim competidor i és ben hora que això canviï, i entre tots li ho hem de recordar.

Per tant, dit tot això, el nostre grup no donarà suport a la seva moció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Rosselló del Rosal.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, prenc la paraula en aquesta tribuna per donar suport en nom del meu grup, Esquerra Unida i Els Verds, a la proposició no de llei presentada pel Grup Socialista. He de lamentar que el Grup Mixt no doni suport a aquesta proposta perquè, en tot cas, de la intervenció de la Sra. Diputada del Grup Mixt, amb la qual jo podria coincidir en el 90 o en el 99%, en tot cas el que s'hauria de concloure és que es creés també una ponència per estudiar la política estatal sobre turisme i les relacions de la política estatal amb les Illes, que no és cap beneitura, que és molt important, però no detreu que nosaltres puguem discutir aquí els nostres problemes i els problemes que tenim i els problemes que es deriven de tot el que es va parlar fa una setmana i s'està parlant de forma habitual.

Perquè si es parla de reconversió del model turístic, el problema és que o ens avançam o arribam tard. L'altre dia hi havia unes declaracions de la CAEB que a mi em varen preocupar, sincerament, perquè deien que l'administració no s'havia de ficar amb el canvi de model, que això ja ho faria el mercat. Clar, si això ho fa el mercat tot sol ja sabem qui serà el perdedor d'aquesta reconversió; fins i tot si s'hi fica l'administració és difícil que els perdedors no siguin els mateixos, però per descomptat si no s'hi fica em pareix obvi, perquè, bé, ja està clar el que significa la intervenció del mercat: si les coses no van bé es venen hotels com s'estan venent, i davant la venda d'hotels...

(Remor de veus)

Vol una intervenció incidental, Sr. Conseller?

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, guardin silenci i deixin parlar qui està en l'ús de la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

En definitiva... Sí, jo crec que l'actitud habitual del Partit Popular és la que es demostra ara: prendre'ns per beneit, pensar que no deim més que beneitures i dir que no hi ha problema i aquí tot va bé. Idò evidentment que des de l'administració no es pot impedir la venda de res, però es poden treure les conclusions perquè, si es produeix la venda, als treballadors que estiguin en aquesta empresa, se'ls hagi trobat una solució...

(Continua la remor de veus)

Bé. Sr. President, estic d'acord amb la interpel·lació..., amb la proposició no de llei del Partit Socialista i no val la pena perdre el temps parlant en aquest tribuna d'un tema del qual no es reconeix la gravetat que existeix.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Vadell.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El nostre grup anuncia que està a favor d'aquesta proposició..., d'aquesta moció que ha presentat el Grup Socialista per una sèrie de raons. Vull dir que està més que demostrat que el model de creixement urbanístic basat en el foment de la construcció és insostenible a mitjan termini, tant en termes econòmics, com laborals, com mediambientals.

El govern del Partit Popular i Unió Mallorquina ha apostat pel creixement i, amb la construcció d'aquestes grans infraestructures que s'estan construint, autopistes i demés, juguen clarament a favor de l'anomenat turisme residencial. Si seguim per aquest camí la pressió urbanística, la pressió urbanitzadora, pot arribar a superar la capacitat de càrrega i acabarà sense cap dubte -ja està acabant- en el deteriorament de la competitivitat del turisme d'hotel, l'oferta hotelera acabarà perdent competitivitat.

L'activitat econòmica generada pel turisme residència, que és del que parla el primer punt de l'ordre del dia de la seva moció, és diferent de la de turisme d'hotel. Ja Exceltur, aquest informe que ha sortit un parell de vegades aquí, ja diu que cada plaça d'allotjament reglat regenera 10,6 vegades més d'activitat econòmica o de recursos econòmics que el turisme residencial. Els llocs de feina també són inferiors, segons el mateix informe, que aquí supòs que sortirà moltes vegades i que nosaltres considerem vàlid, també són 11 vegades inferiors als que genera l'oferta reglada. I a més generen una competència deslleial als establiments reglats, la qual cosa afecta també les arques públiques, que deixen d'ingressar recursos generats per la comercialització al·legal, que encara n'hi ha, d'allotjaments residencials.

Totes aquestes coses que he dit són per justificar el nostre vot a favor a la seva moció i sobretot a la creació d'una ponència. Nosaltres hem de dir en aquest punt, tot i que votarem a favor de la creació d'una ponència, que desconfiam de les grans ofertes, dels grans pactes que ofereix contínuament el Govern balear i que recentment també es varen oferir en el debat de política general, i que possiblement, si s'ho prenguessin seriosament i es reunissin tots els sectors afectats pel tema del turisme i es parlava seriosament i amb voluntat d'arribar a conclusions, possiblement seria molt més eficaç, però ja que duim l'experiència de dos anys, que s'han reunit moltíssims sectors per part tant del president com del conseller de Turisme i no s'ha arribat a res més que fixar uns calendaris de treball, llavors potser gota a gota, ara amb una ponència sobre el tot inclòs que avui s'ha constituït, una ponència sobre turisme residencial, potser així aconseguirem qualque cosa i almanco prendre consciència dels problemes reals que tenim.

I quant al segon punt també he de dir que estam totalment a favor que es continuïn publicant i sobretot fent estudis, perquè si no se sap la realitat no es poden emprendre solucions, i fent una política de cecs, sords i muts difícilment podem trobar

solucions a un problema que sí que es vera que en aquesta cambra s'ha parlat moltíssim de turisme, però no de bades, perquè el turisme és el motor de l'economia i no podem deixar que se'ns cali.

I simplement dir que sí, que donarem suport als dos punts de la seva moció. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Marí, el Sr. Antoni Marí.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc crec que cal aclarir que sota cap concepte des del bancs del Grup Popular ni des del Govern no es vol tractar ni amb intenció ni menys demanar (...) a ningú. Crec que per part del Govern i per part del Grup Popular es prenen amb satisfacció aquelles aportacions positives i aquelles crítiques constructives que des de l'oposició es puguin aportar, però sota cap concepte ningú no s'ha de sentir beneït de cap manera.

Però sí que he de dir d'alguna manera que després d'aquest debat o d'aquella exposició que hi va haver el darrer ple per part del president del Govern de l'anàlisi de la situació de la comunitat autònoma, m'ha decebut una mica que tota la preocupació..., i aquella anàlisi transversal que es va fer de tota la situació de l'economia i demés aspectes de la comunitat, idè que avui es tracti o es despengui d'alguna manera el Grup Socialista només amb una proposta d'estudis simples d'un tema turística. Vull dir que vagi per davant aquest respecte, per un costat, a l'oposició, i per altre costat una certa decepció també per com s'ha plantejat aquest tema.

Jo no vull entrar en tot el que ha dit la Sra. Abascal, amb totes unes xifres que ha posat aquí damunt sobre les pernотacions, l'ocupació, la despesa mitjana que hi hagut en la darrera intervenció, a la intervenció de la interpel·lació que va fer, per part del nostre conseller, Sra. Abascal, les xifres que es varen oferir, contrastades, eren molt diferents de les que vostè ha proposat. La despesa pública, fet per EGATUR, una empresa dependent de l'Estat, duia que la despesa pública arrossegada al llarg d'aquest any idè havia augmentat la despesa mitjana en un 0,8%. Altres dades d'ocupació que des de l'any 2002, en què vostès governaven en aquesta comunitat, idè és clar que es va dir, si no ho record malament, un augment de l'ordre de 800.000 turistes d'ocupació i que s'havia fet en aquest aspecte la recuperació d'aquell estat en què vostès havien deixat la comunitat autònoma en allò que es referia a turisme.

En concret, amb les seves mocions o amb els seus punts, amb la incidència real del turisme residencial, s'ha de dir que el pes del turisme residencial i no hoteler en el context de l'oferta turística actual de les nostres illes està determinat des de fa temps a través de les dades que facilita el CITTIB, que és el Centre d'Innovació Tecnològica de les Illes Balears, que ens diu que en el 2004, per exemple, dels 109 milions d'estades a les Illes, el 69,9% es varen produir en establiments hotelers, el 16,6

en habitatges llogats o en propietat i l'11,3, més de 12 milions d'estades, en cases d'amics o familiars.

El possible impacte d'aquestes noves construccions que vostès han dit sobre l'activitat turística ve donat pel possible ús turístic d'aquestes noves construccions, igual que les ja existents, i aquí li vull recordar que això no s'ha creat per generació espontània aquests darrers anys, sinó que al llarg de molt de temps, i també durant aquells quatre anys que vostès varen estar al front d'aquesta comunitat, també hi va haver un augment considerable d'aquest nombre de construccions que es varen fer i permetre per molts ajuntaments que en aquells moments no eren dels colors polítics de l'equip de govern actual.

El Govern ha aconseguit resoldre en part aquesta situació mitjançant i a través de la regulació dels habitatges turístics de vacances, pendents històricament d'un marc turístic reglat, i que també es va tenir prou temps en el seu moment per veure-ho reglat. Ja sé que amb l'esforç d'aquest govern és el que s'ha fet.

La qüestió ara és poder conèixer i actuar sobre l'ús turístic a través de lloguers d'habitatges, de pisos, d'apartaments, que es regeixen per la Llei estatal d'arrendaments urbans, i per això per part del Govern es va sol·licitar al Govern central que es dugui a terme una modificació de la LAU, de la Llei d'arrendaments urbans, i que jo demanaria des d'aquí que vostès donassin suport a aquesta reforma de tal manera que es contempli el lloguer amb fins turístics, l'única manera de poder abordar aquest tema des de les comunitats autònomes a través de les competències que nosaltres tenim en matèria de turisme.

Quant als estudis, la Conselleria de Turisme ja realitza actualment diversos estudis a través del centre d'investigacions tecnològiques que ja li he dit, i per una altra part els temes mediambientals ja són estudiats i tractats per la Conselleria de Medi Ambient, i d'una manera eficient; quan vostè parlava sobre dades comparades de les Balears sobre la resta d'Espanya, que deia vostè, crec que almenys és poc seriós contrastar el nombre de turistes que tenim per metre quadrat de territori, o el nombre de turistes que tenim en nuclis urbans per metre. Crec que és només buscar una intenció de perjudicar el Govern, però comparar el nombre de turistes per metre quadrat de territori a les Balears, comparat amb la península, almenys crec que és malintencionat o infantil, per no dir una altra cosa.

Els estudis de sostenibilitat a què es refereix vostè ja varen ser encarregats per Turisme en l'època del pacte, sense altre objectiu real que el de donar cobertura a una estratègia d'implantació d'un impost, de l'ecotaxa, que li vull recordar que els únics que no pagaven aquest impost precisament eren aquells que vivien en habitatges disseminades, en turisme residencial, i només es va aplicar sobre aquells turistes que anaven als hotels. És una manera molt especial d'impedir aquest ús residencial del territori. Dir-los que el preu de despesa per turisme segons l'Institut Nacional d'Estadística ha pujat un 6 respecte del que era l'any passat, a mi d'alguna manera m'agradaria concloure amb el que va dir el president de la Comunitat Autònoma en el debat darrer, que deia que com a conclusió final de la seva intervenció volia concretar la proposta de promoure dos grans pactes: un era el de l'Estatut, i el segon és un pacte social bàsicament basat en sindicats i en empresaris per a un nou model turístic de futur a les Illes Balears. Aquest

pacte afecta com a mínim el Govern, consells insulars, patronals i sindicats sobre el nou model turístic i de futur lligat amb la creació de riquesa, la sostenibilitat mediambiental i adaptació als escenaris futurs.

Per això, i amb aquesta línia que seguirà el Govern, que nosaltres no donarem suport a la moció que vostès han presentat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí. Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Rosselló, no se enfade, dicen que no hay peor ciego que el que no quiere ver, y eso es una realidad que este grupo, el grupo del Partido Popular, se lo tendría que hacer mirar. Porque efectivamente lo que nosotros hemos expuesto aquí son datos reales que existen, que están a pie de calle, y hay una ciencia muy fácil de utilizar, que es la estadística, y cualquiera nos podríamos pasar aquí debatiendo sobre resultados estadísticos, que seguramente todos querríamos tener la razón, y seguramente la podríamos llegar a tener.

Pero la realidad es otra, y la realidad se palpa en la calle, hablando con las personas, que es lo que no ocurre a día de hoy, o por lo menos se ve que los representantes del Partido Popular no están por la labor de hacerlo.

Sra. Munar, siento que no apoyen la moción. -Munar? Mulet, perdón, Sra. Mulet- siento que no apoyen la moción. Entiendo que en el fondo estamos totalmente de acuerdo, quizás a través de una ponencia o no, pero lo que sí está claro es que o bien hacemos algo por el turismo en estas islas, o desde luego vamos encaminados a un declive total. Y eso es así de claro.

En cuanto al Sr. Rosselló, agradecer el apoyo de Esquerra Unida i els Verds, y decirles claramente eso, que no se enfade, que no merece la pena, porque al fin y al cabo luego los ciudadanos ven realmente quién tiene más interés y quién no.

Agradecer también al PSM su apoyo a una moción que iba encaminada a estudiar dos de los problemas más importantes que tenemos a día de hoy. El primero de ellos es el crecimiento de un turismo residencial, que eso está ahí, y la construcción está ahí, y son cosas que no se pueden obviar. ¿Que me dice el Sr. Marí Tur que venía? Efectivamente, viene de hace más de veinte años este crecimiento. Ustedes tienen un lapsus de Alzheimer total de los cuatro años anteriores a lo que es la legislatura del *pacte de progrés*. Realmente les han abducido, han desaparecido los veinte años anteriores, no existen. No existen para ustedes. El crecimiento residencial viene de la época del presidente Cañellas, y es así. Y lo dijo públicamente: "queremos ser la segunda residencia de Europa". Y se está llevando a cabo.

Nosotros lo que planteamos aquí es que hay una realidad, que existe. Pues vamos a ver qué hacemos. De alguna manera vamos a crear un estudio para ver si efectivamente, a lo mejor es la solución la modificación de la Ley de arrendamientos urbanos, o a lo mejor desde aquí se puede hacer algo, sin tener que instar continuamente a Madrid, porque desde luego, desde

que en Madrid gobierna el Partido Socialista, a ustedes se les han resuelto todos los problemas. La culpa siempre la tiene Madrid de todo. Y yo creo que eso llega un momento en que los ciudadanos se dan cuenta de que no es así, de que ustedes también tienen unas responsabilidades que tienen que cumplir, puesto que para eso, como ustedes también recuerdan siempre, tienen una mayoría absoluta. Pues entonces ejerzan esa responsabilidad de gobierno que les han dado los ciudadanos de las Islas Baleares.

Por lo tanto, Sr. Marí Tur, sinceramente, es una oportunidad. Hoy hemos constituido una ponencia sobre el todo incluido, con un comité de sabios, con una promesa de que se haría una ley..., con una serie de cosas. Y seguimos hablando del todo incluido. Pero fíjese, no sólo lo decimos nosotros, lo dice José Luís Zoreda de la Rosa, vicepresidente ejecutivo de Exceltur: si un hotel obsoleto regala la bebida, es pan para hoy y hambre para mañana. Y le preguntan: "el todo incluido parece un golpe más a los márgenes empresariales. ¿Qué vendrá después?", y dice: "Si un hotel obsoleto regala alimentos y bebidas, supone pan para hoy y hambre para mañana. Hay establecimientos que no tienen condiciones, e intentan justificar estas carencias apelando al todo incluido. No les queda mucho futuro, entran en un ciclo perverso. Como no tienen producto, primero malvenden cada día más barato, o regalan, dos por uno, tres por uno, *all inclusive*. Llega un día en que no queda más remedio que echar el cierre". Eso lo dice el vicepresidente de Exceltur. Pero además le preguntan también: "¿Considera el sector que es necesario un freno a la construcción?", y dice: "En general, desde una perspectiva del negocio turístico, un auge constructivo ilimitado en los destinos no parece que genere los espacios turísticos más atractivos y del mayor valor añadido. A su vez provoca sobreoferta de plazas regladas y residenciales, que en el caso de las residenciales, si no se ordena posteriormente su disfrute, que en buena parte discurre por circuitos ilegales, genera competencia desleal frente a las regladas." Resulta que siempre quieren hacer caso al sector empresarial, y cuando el sector empresarial lo dice, ahora resulta que no tienen razón tampoco. Yo creo que es hora de que empiecen a tener un poco las ideas claras respecto a lo que quieren con el tema del turismo.

Y en cuanto a los datos que he dado yo de indicadores de sostenibilidad, Sr. Marí Tur, no es infantil, es un informe del Ministerio de Medio Ambiente. Acaba de llamar infantil al Ministerio, sinceramente. Además no es un informe que se publicó ahora, que podrían achacarlo a la ministra Narbona, no; en la época que gobernaba el Partido Popular, y uno de ellos creo que fue el ministro de Medio Ambiente es el presidente actual de esta comunidad, sinceramente, acaba de llamar infantil a su presidente, lo siento. Es usted, no he sido yo, que quede claro. La próxima vez escuche, porque lo he dicho: 2003, y son indicadores que se llevan a cabo en un estudio que ha permitido la Organización Mundial del Turismo aplicarlos. ¿También son infantiles? No, Sr. Marí Tur, el problema es que son ustedes que no quieren ver la realidad, no quieren darse cuenta de que tenemos una serie de problemas, que hay un crecimiento exagerado sobre un territorio muy limitado, que tenemos una presión que se está ejerciendo, y que es responsabilidad poder mediarlo y remediarlo para buscar un producto de calidad. Pero ustedes siguen insistiendo. Nosotros tenemos una actitud de querer colaborar. Ustedes ofrecen un pacto social y nos dejan fuera. Por cierto, el pacto sobre el *Estatut* me imagino que habrá

quedado ahora suspendido, ¿no? El presidente pide ahora una moratoria o algo así, con lo cual yo creo que a día de hoy, ni ese pacto se va a consentir...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Abascal, per favor.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

...O sea, me refiero a que son ustedes los que dicen una cosa hoy, y mañana cambian. El problema es que no tienen ni siquiera las ideas claras, y esto está repercutiendo en el bienestar de vida de esos ciudadanos. E insisto, ellos son los que sufren más las consecuencias.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Abascal. Senyores i senyors diputats, ens podem preparar per la votació.

Passam a votar.

24 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada aquesta moció.

IV. Proposició no de llei RGE núm. 1929/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a cessament del director general de Política Lingüística.

Finalment passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 1929/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a cessament del director general de Política Lingüística. Per defensar-la té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Avui puj a aquesta tribuna per defensar en nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista el cessament d'un alt càrrec del Govern de les Illes Balears, el cessament del director general de Política Lingüística, el Sr. Melià Caules.

Però abans d'entrar en matèria, deixin-me assenyalar que intentaré referir-me a algunes actuacions del Sr. Melià Caules que com a mínim podríem qualificar, per ser benèvol, d'originals, i que han causat una certa molèstia, irritació i fins i tot escàndol a molta gent, en especial a l'illa de Menorca. Tots els diputats menorquins sabem de què parl, d'un costat i de l'altre.

Centraré, però, la meva argumentació en la seva tasca política, en la seva funció com a director general. Per cert, em demanaran vostès, senyores diputades, senyors diputats, per què ara? Per què ara, després de gairebé dos anys i mig de la seva presa de possessió, i amb tot el que ha plogut, hem decidit exigir el seu cessament?

El passat mes de febrer registràrem aquesta proposició no de llei perquè la situació, pensàvem llavors, era insostenible. El

temps ens ha demostrat que ens equivocàvem, que sí que podia empitjorar, i de fet no ha fet altra cosa que empitjorar. Creguin, senyores diputades i senyors diputats, la credibilitat d'aquest govern respecte de la normalització lingüística és menys que zero; i la irritació i el disgust són presents en amplíssims sectors de la nostra societat. Perquè ens hauríem de demanar, senyores diputades i senyors diputats, per què es va crear la Direcció General de Política Lingüística, per què la va crear el president Soler, per cert, per què la va ressuscitar el pacte de progrés, i la resposta és òbvia: per potenciar des de l'administració l'ús social de la llengua catalana, per fomentar la recuperació de la nostra llengua en tots els àmbits de la societat, per vetllar pel compliment de la Llei de normalització lingüística. S'ha complert això? Ha complert el Sr. Melià Caules aquesta funció? Em remetré als fets, fets i més fets.

Senyores diputades i senyors diputats, la primera mesura que va prendre aquest govern en matèria lingüística va ser el Decret 162/2003, de la Conselleria d'Interior, pel qual es rebaixava l'exigència de coneixement del català per accedir a la funció pública. El Sr. Melià Caules va convalidar amb un informe de 23 de juliol de 2003 aquest decret, i només, açò sí, va aixecar tímidament i amb tota la cautela la mà per dir que la sanció als majors de 50 era, textualment, "una innovació que puc entendre a títol personal, però que no conec cap altra administració on s'apliqui, ni quins problemes jurídics pot comportar".

Bé, va aixecar aquesta mà tímida, sense banyar-se gaire, ja ho hem vist, i li va entrar. Ja mai més ha gosat qüestionar res, fer valer el seu càrrec per discutir res. Mai més no ha gosat dissentir de res. Des d'aquell moment la seva tasca s'ha limitat a avalar, justificar, emparar qualsevol decisió que des d'altres instàncies es prenen respecte de la llengua. I de mesures, n'hi ha hagudes moltes, totes en la mateixa direcció, totes en el sentit de retrocedir en l'ús de la llengua catalana.

El dia de Sant Antoni del 2004 -Diada del poble de Menorca, per cert- es fan públiques una sèrie de mesures que suposen el major atac a la nostra llengua des de l'inici de la democràcia, un seguit de decisions que pretenen un retrocés en l'ús de la llengua catalana a les aules i per tant una clara aposta per la progressiva castellanització de l'ensenyament. El Sr. Melià Caules no tan sols no va discutir aquestes mesures, no tan sols no va intentar pal·liar-les, no tan sols no va intentar que s'acomplís la Llei de normalització lingüística, com era la seva obligació, sinó que es va erigir en el màxim defensor del mal anomenat bilingüisme i fins i tot va gosar declarar que era, textualment, un greuge que a Menorca els continguts a les escoles s'impartissin en català en un 90% i que caldria rebaixar la xifra a un 50%, *Diari de Menorca*, 20 de gener del 2004, i ho mostr aquí perquè un dia el conseller me va dir que açò no era ver, també està gravat.

I açò està dit per qui té el deure de vetllar per la normalització de la nostra llengua, açò dit per la persona que havia de potenciar l'ús de la llengua catalana, açò dit per la persona que tenia com a única tasca, i per això cobra, el foment de l'ús de la nostra llengua, és a dir que havíem posat el llop a guardar el ramat. La conseqüència d'aquest atac a la llengua no es va fer esperar i el conflicte lingüístic, que mai no havia existit a la nostra terra, el conflicte lingüístic que l'expresident Cañellas, per posar un exemple, diu a la seva biografia que mai no va voler encendre perquè hi perdríem tots, el conflicte

lingüístic absolutament innecessari, però absolutament promogut per l'actual govern, aquest conflicte va aparèixer amb tota la seva virulència. La tasca callada de consens, feta per homes i dones, d'un costat i l'altre de la Cambra, perquè la llengua no fos motiu de batalla política, es va fer miques sota l'empara del Sr. Melià Caules. De sobta, senyores diputades i senyors diputats, havíem retrocedit vint anys.

Però em permetin, sincerament que els exposi ara un dubte, no sé si el Sr. Melià Caules és participat convençut de la jugada política que tot açò amaga, o si, des d'una ingenuïtat política paorosa i des del seu amor al càrrec, és simplement una titella que es deixa alegrament manejar. Perquè l'objectiu últim de la creació artificial del conflicte no és altre, ja ho vaig dir una altra vegada en aquesta tribuna, no és altre que fidelitzar el vot radical del Partit Popular. I el guió ja està escrit, també ho vaig dir, el guió ja està escrit a València. Però sigui com sigui, desconegui o participi en els motius de fons, és evident que el Sr. Melià Caules ha perdut qualsevol mena de legitimitat per seguir ocupant un càrrec que comporta la defensa de la nostra llengua.

Senyors diputades i senyors diputats, passem ara a un altre capítol d'aquesta història i parlem de l'avaluació del coneixement de la llengua catalana. Si fins ara parlàvem del Sr. Melià Caules com a una empara i coartada a la castellanització, en aquest capítol ja haurem d'afegir-hi la seva manifesta incompetència per la gestió, perquè en tot el que ha succeït en el sistema d'avaluació del català es poden fer més coses, però no es poden fer pitjor. No enumeraré ara fil per randa el minutet que ens fa fer ballar a tots el Sr. Melià Caules respecte d'aquesta temàtica, tots coneixement com ha anat: supressió de la Junta Avaluadora de Català, que havia funcionat amb excel·lència sempre, i creació d'un sistema, ja no independent sinó d'absoluta obediència. I els fets són evidents: (...) a les proves, retard de mesos i mesos a saber resultats; proves desconvocades i en espai de dies tornades a convocar; errors en les correccions, imposicions als examinadors. En definitiva, allò que funcionava substituït per la inoperància, allò que mai no havia estat problema, convertit en un altre focus de malestar. Jo crec que és un bon balanç per a un govern, per a un conseller, per a un director general, eficàcia convertida en conflicte.

Però sigui, senyores diputades, senyors diputats, seguim amb aquest catàleg de despropòsits, però eixamplem un poc els horitzons, perquè el Sr. Melià Caules no se n'ha de dur tota l'arruixada, seria injust, perquè el Sr. Melià Caules no és responsable de tot, n'hi ha d'altres de directors d'escena. Hem de tenir ben clar que la regressió lingüística no és improvisada, ens equivocaríem si penséssim açò, és una política curosament planificada i fredament executada pel Govern de les Illes Balears, amb el Sr. Fiol amb el tirallíes a les mans. Per tant, considerin vostès, assumeixin vostès que el cessament del Sr. Melià Caules s'ha de concebre com a una reprovació a aquest Govern, una censura a les seves actuacions, un clar rebuig a la seva política d'atac a la llengua catalana, el Govern de les Illes Balears sacrifica la nostra llengua per interessos electorals. I el Sr. Melià Caules, açò sí que ho hem de reconèixer, en molts casos, té com a únic pecat deixar-se joiosa i entusiàsticament açò sí, emprat com a comparsa.

Perquè IB3 no és un invent del Sr. Melià Caules, IB3, que podria haver estat una eina fonamental per a la normalització de

la nostra llengua, neix com a una aposta del Govern de les Illes Balears amb dues finalitats diferents: el control polític de la formació, primer, i segon, la reducció de l'ús social de la llengua catalana, incomplint de pas la llei. Bé, i açò sense que el Sr. Melià Caules, ni el Sr. Fiol, protestin per això, no per a res. Però mirin per on, a la vegada que fan açò a IB3, elaboren a la Conselleria d'Educació un document titulat Objectius Generals de la Direcció General de Política Lingüística, on s'assenyala com a objectiu el foment de l'ús del català en els mitjans de comunicació social. I què vol dir açò? Vol dir tal vegada que mentre la televisió del Govern emet majoritàriament en castellà, el Sr. Melià Caules fomentarà que la resta de mitjans ho facin en català? Seria una incoherència tan absoluta que semblaria una bogeria si no sabéssim que respon a una estratègia de solució final que té aquest govern, arraconar la llengua catalana, però sense dir-ho mai. Seguir guardant les formes de la normalització atacant el fons, proclamar des d'aquí dalt l'amor per la nostra llengua, mentre la deixen com a una peça de museu.

I no acaba aquí la cosa, en dos anys i mig aquest Govern no ha convocat ni una sola vegada el Consell Social de la Llengua Catalana, un consell que presideix el president de les Illes Balears i on hi participen amplis sectors de la nostra societat, des dels sindicats fins a associacions cíviques, des de consells insulars a municipis, passant per la Universitat de les Illes Balears, màxim òrgan consultiu, els ho record, segons el nostre Estatut, per a qüestions de llengua i que, per cert, ha estat reiteradament menyspreada per aquest govern, que, fins i tot, se li ha furtat el dret d'elaborar el llibre d'estil de la televisió del Govern.

Podria seguir *ad infinitum* amb aquesta relació d'ofenses a la nostra, podria demanar, per exemple, on era el Sr. Melià Caules quan es va deixar retallar alegrament el pressupost per a normalització lingüística que, encara ara, dos anys després, no arriba a la quantitat que es dedicava en el darrer exercici del pacte de progrés. Podria demanar on era el Sr. Melià Caules quan s'assabentà pels diaris que el Partit Popular de Menorca, en la seva desesperació per guanyar una batalla va patrocinar un conflicte i proposa modificar la Llei de normalització lingüística. No se l'ha sentit piular per a res al Sr. Melià Caules. Però sí que ha piulat, sí, i fora de to, amb l'Informe del Comitè de Llengües del Consell d'Europa; el Consell d'Europa ha demanat a aquest govern un canvi radical en la política lingüística i ha recomanat textualment establir models educatius, essencialment, en català per a l'educació preescolar, primària i secundària a les Illes Balears.

És a dir, en poques paraules, clar i català, recomana assignació lingüística. El PSM va demanar públicament una rectificació de la política del Govern, al Sr. Melià Caules se li van encendre totes les alarmes i va elaborar una nota de premsa, va fer unes declaracions que són, voregen, bé, el patetisme més absolut, perquè el Sr. Melià Caules afirma: que l'avaluació correspon a l'acció de govern del pacte de progrés, que la responsabilitat d'allò que denuncia el Consell d'Europa correspon al pacte. Faltaria més.

Però, senyores diputades, senyors diputats, és a dir que després de quatre anys en aquesta cambra i una campanya electoral ferotge, acusant-nos de fer immersió lingüística, com si açò fos una espècie de crim, ara resulta que, segons el Sr.

Melià Caules, el pacte de progrés no en va fer mai; que el Consell d'Europa ens renya perquè el pacte no va fer immersió lingüística i que aquest govern no el renyen perquè sí que en fan. Jo crec que n'arribarem a sentir de grosses, però com aquesta! Però, bé, sobren comentaris, quan en el mateix informe del Consell d'Europa se'ns diu que la visita d'inspecció es va fer el maig del 2004 i quan sabem que el Sr. Melià Caules es va reunir a Madrid amb els representants del Comitè de Llengües i, per cert, no va saber aportar cap documentació i va fer el més espantós dels ridículs.

En definitiva, aquesta mentida és una mostra més que tot val per a aquest govern, que tot val per al Sr. Melià Caules, que, per salvar la pell, qualsevol mentida és acceptable; i jo dic, amb paraules planeres, que, sincerament, és tenir molta barra.

Ja acab, senyores diputades, senyors diputats, (...) controlar més o manco el temps, demanam el cessament del Sr. Melià Caules i ho demanam perquè volem que el Govern de les Illes Balears canviï la política lingüística; perquè volem que, des del Govern, es defensi la llengua catalana com la seva obligació; perquè volem que la nostra llengua, patrimoni de tots, reneixi i sigui de tots coneguda i sobretot, sobretot, emprada.

Perquè, sincerament, senyores diputades i senyors diputats, en realitat tant se'ns en fa del Sr. Melià Caules, el que ens importa és la llengua catalana.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sí, Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, puj a aquesta tribuna, naturalment, per defensar el director general de Política Lingüística que jo vaig nomenar i per defensar la seva gestió i per dir, a més, que, al meu mode de veure, en deu anys d'assistència a aquesta Cambra, crec que no havia vist mai una proposició no de llei adreçada a demanar el cessament d'un director general; jo crec que el més normal, si es volia atacar el Govern, era una reprovació al conseller, però no utilitzar una proposició no de llei adreçada a una persona que no és membre d'aquesta cambra i que no es pot defensar personalment.

El que vostè ha fet avui és una immoralitat i ho és en dos sentits: perquè el mateix fet de pujar aquí a parlar del Sr. Melià d'aquesta manera, sense que ell sigui membre d'aquest Parlament, ja diu un poc l'estil de vostè quin és ...

(Aplaudiments a la Sala)

..., però hi ha una segona qüestió que, a més, me preocupa bastant: al meu mode de veure, modestament ho dic, el fet al qual avui assistim, un diputat que té, naturalment, unes prerrogatives, que mereix, com a diputat d'aquesta Cambra, puja aquí i no fa exactament una crítica a l'acció del Govern o a una conselleria, fa una crítica a una persona que és membre del Govern i que no té el dret de pertànyer a aquest Parlament i de parlar en aquest Parlament. Jo parlaré per ell avui, perquè

crec que avui és la culminació d'un procés immoral de persecució al Sr. Melià, immoral i inacceptable, respecte del qual he callat durant molt de temps, però he decidit no callar mai més, i cada vegada que hi torni haver alguna acció, com les que ara contaré, que el darrer any han succeït a Menorca envoltant del Sr. Melià, jo aniré a Menorca a discutir aquesta qüestió i estar devora el Sr. Melià, perquè el que han fet vostès ...

(Aplaudiments a la Sala)

..., és inacceptable. Subsegüentment a la presentació d'aquesta moció, en els carnivals, a Ciutadella, es repartien "Es parla el bilingüisme balear" *ora pro nobis*, la foto del Sr. Melià amb la bandera espanyola, per tota Ciutadella, per humiliar-lo i per riure-se'n d'ell; se li enviaven cartes negres, amb targetons de color morat absolutament inacceptables; s'escriuven articles, com els que vostè va escriure assimilant-lo a un col·laboracionista nazi. Tot aquest clima l'han creat vostès, tot aquest clima és absolutament artificial i és absolutament inacceptable, i havia aguantat i havia callat perquè me pareixia que era la meva obligació, però en el moment que vostè puja a aquesta tribuna a dir tot el que ha dit, la meva obligació, i a més, hauria de presentar la meva dimissió si no ho fes, és pujar aquí a defensar el Sr. Melià.

El Sr. Melià es pot equivocar o pot encertar, però totes les decisions que ha pres el Sr. Melià jo les aval i les faig meves, totes, les que ha encertat i les que s'ha equivocat, que també s'ha equivocat com tothom que fa coses, totes, jo les aval totes. Per tant, pugui i demani la meva dimissió, el meu cessament, no pugui aquí a demanar el cessament del Sr. Melià, això és inacceptable, ho entén? I a més, estic segur que el meu plantejament està dins l'àmbit del conjunt del Govern.

Jo no entraré a tots els temes que vostè ha tocat, perquè aquest debat no està ben plantejat, al meu mode de veure; si vol un debat sobre la llengua i sobre decisions de política lingüística jo el mantendré allà on sigui, defensant la nostra política, com hem fet sempre des de la lleialtat màxima a aquest Parlament i creient que tenim un mandat a les urnes per desenvolupar unes polítiques determinades, per tant jo no entraré al debat.

Sí que m'ha molestat especialment que vostè faci la referència que fa al Consell d'Europa. Jo no vull deixar de dir que els experts consultats pel Consell d'Europa per al seu dictamen són el Sr. Antoni Mir i el Sr. Sebastià Frau, expresident de l'Obra Cultural Balear.

(Remor de veus a la Sala)

I acab dient una cosa, Sr. President, nosaltres, Sr. President, senyores i senyors diputats, podem cometre errors, naturalment en cometem, els directors generals també, però qui ha creat un clima de tensió, que no és tan gran a més, com vostè vol suposar, qui ha creat dificultats han estat els que, des dels mitjans de comunicació, amb el privilegi de tenir l'atenció dels mitjans de comunicació, com naturalment tenen els diputats i tenim els consellers, han utilitzat aquest dret i aquesta prerrogativa per fer una persecució personal al Sr. Melià. I jo, com he dit abans, però perquè no se'ls oblidí i ho vull subratllar al final, a partir d'avui assistiré a qualsevol manifestació i acció que es faci en defensa del Sr. Melià cada vegada que els que

promouen els conflictes i les tensions anunciïn aquests conflictes i aquestes tensions des dels mitjans de comunicació; cada vegada que vostès publiquin un article acusant de col·laboracionista, com si fos un nazi, al Sr. Melià, jo escriuré un article al diari de Menorca i aniré a Menorca a fer un míting si és necessari, no estam disposats a consentir tot això. Estam disposats al debat d'idees, estam disposats a discutir totes les qüestions, però jo, personalment, no sé si la resta de parlamentaris del Govern, no estic disposat que un director general del meu departament hagi de passar pel que ha aguantat el Sr. Melià durant aquest any, que té absolutament tot el meu suport i tota la meua confiança.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a la Sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Riudavets, té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Fiol, ja que ha obert torn incidental, vengui a Menorca quan vulgui, a fer els mítings que vulgui que nosaltres por cap ni una, aquest to amenaçador que ha emprat aquí, miri, hi estam com acostumats, hi estam com acostumats. No vengui a fer-nos por aquí dalt perquè no és ni la seva funció, ni és la nostra, perquè no ens en farà.

Seguirem amb el que ha dit. Immoralitat cap ni una, defensam aquí dalt el que creim i defensam, en primer lloc, amb interpel·lacions a vostè, amb proposicions no de llei la defensa de la llengua catalana. Vostè ha vingut aquí dalt a defensar un alt càrrec del Govern, naturalment, faltaria més, me sembla lògic, jo també li diré perquè el defensa tant, perquè és mal de fer trobar-ne un altre que vulgui fer el trist paper que fa (...) llicenciat en filologia catalana, també ho hem de dir tot.

Jo no he fet cap crítica de la seva persona aquí dalt, cap ni una, sinó me la digui, a la seva funció política, com hi tenc tot el dret com a diputat d'aquesta cambra a criticar qualsevol alt càrrec i açò no és immoral. El que és immoral és que vostè vulgui mesclar accions de carnaval amb el debat polític, açò és immoral, mesclar ous amb caragols intentant intoxicar la gent, açò és immoral.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Una altra cosa -i estic parlant jo, ja parlarà després vostè.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

A veure, Sr. Fiol, si jo puc escriure els articles que vulgui, es veu que els fa mal, n'he escrit molt pocs, però els que escric me'ls citen aquí dalt, el que vulguin. I certament, si s'assabentés un poc de les coses veuria que dir Quisling és dir col·laboracionista, no amb els nazis, col·laboracionista a nivell

general, una persona que ven la seva història per un pla de lleties és un col·laboracionista, que és el que ha fet ell: emparar la regressió lingüística, emparar-la, perquè el Sr. Melià Caules, quan anava defensant postures radicals fins que li van oferir un càrrec i ho hem de dir clar i tots ho sabem, que de vegades la gent es ven i ell es va vendre barat.

I açò ho dic aquí dalt i vostè pot pujar a fer proclamacions, jo també en sé fer. Fins ara no havia entrat en el debat personal i vostè m'hi ha fet entrar. Si diu d'actuacions concretes, diu que si hi ha una campanya en contra, hi ha una campanya en contra? Doncs no, Sr. Fiol, ni molt manco, hi ha una certa gent que ja no en pot dur més de les ridiculeses que ens munta constantment a Menorca i que no les volia dir, he dit que no les diria i no les diré, demani als seus diputats en els actes què passa; demani quan vol tancar actes ell sempre i munta un sarau; demani les telefonades que ha fet els vespres, a les deu del vespre a moltes cases coaccionant interins perquè volguessin ser membres dels tribunals d'avaluació dels coneixements de llengua catalana, açò coaccionant, dient que telefonava de part del Govern de les Illes Balears i del conseller d'Educació i que li tendrien en compte. Açò és el que dic, no hi volia entrar, no ho havia dit, però vostè m'ha obligat a dir-ho i açò és la realitat.

(Remor de veus)

Però, què ha passat? Que no ha volgut de cap de les maneres entrar dins el fons de la qüestió, perquè de llengua catalana no, defensem el nostre, no parlem de l'important, que vostè no defensa la llengua catalana, açò és del que hauríem d'haver parlat aquí. I vostè ha posat un director general de política lingüística, per tant les crítiques a política lingüística és merescut i normal que se les endugui ell, i si vostè vol pujar aquí a defensar té tot el dret, com jo tenc tot el dret a atacar-lo, en la seva funció política, en res personal, que fins ara vostè m'ha obligat a dir-ho.

Seguim, i com que jo vull parlar de llengua, parlarem de llengua; i vostès són genials, resulta que venen aquí dalt i ens diuen que tot açò ho fan per al bé de llengua i que nosaltres cream crispació. Quan fa IB3 en castellà és per al bé de la llengua i la resta, que defensam la llengua, cream crispació; quan vostès retallen el nivell d'exigència dels coneixements de català ho fan per al bé de la llengua i els que ens sentim ofesos cream crispació. És a dir, vostès tiren la pedrada i quan gemegam cream crispació. Això, Sr. Fiol, és el que vostès fan i ho fan contínuament, amb l'empara d'un alt càrrec i aquest alt càrrec és director general de Política Lingüística. I que si ell se sent ofès perquè el critiquin, Sr. Fiol, que no hagués assumit aquest càrrec, és la seva responsabilitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, en torn incidental, per tancar aquest debat.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sí, només per corroborar que s'han fet una sèrie de comentaris que sí van adreçats directament al Sr. Melià i no a la seva condició de polític, dir que s'ha venut per un plat de

lleties me pareix que és un judici de valor sobre una qüestió vertaderament personal sobre la condició professional d'aquest senyor.

Jo, i per cert, una altra cosa que ha afegit i que el convidaria a què retiràs, dir que s'ha coaccionat a persones i funcionaris interins a fer determinades coses, me pareix que és la imputació de la comissió d'un delictes; jo el convit que reflexioni i que retiri aquesta expressió, o no la retiri, faci el que vulgui, si és ver que s'ha comès un delictes que es denunciï als jutjats i ja veurem què passa. No crec que s'hagi coaccionat ningú, però jo estic ben convençut del que dic i d'on surt el clima que surt i d'on surten els conflictes que surten.

Per tant, a més, vostè ha d'entendre que el format que vostè ha emprat per a aquest debat, que li han admès i ja està ben admès, jo no tenc res a dir, a mi no me pareix el correcte, i li he dit i li repetesc, reprovi l'acció del Govern, reprovi el conseller que, com he dit, és el responsable de tot el que passi.

Per tant, jo, senyores i senyors diputats, vull acabar manifestant que el Govern i el conseller suporta completament, en el que tenguí d'encerts i en el que tenguí d'errors, perquè en les responsabilitats també s'assumeix cometre errors, segurament el Sr. Melià, com jo mateix, també en comet, en tota l'amplitud de la seva gestió jo assumeisc la responsabilitat que ell pugui tenir. Per tant, vull dir que en qualsevol cas, al meu mode de veure, desenvolupa plenament i d'una forma adequada la seva acció de govern des de la direcció; no és ver que s'ataqui la llengua catalana, no és ver es restringeix el coneixement de la llengua catalana; no és ver, de cap de les maneres, que hi hagi una política adreçada a la supressió, a l'aniquilament, me pareix que ha arribat a dir, de la llengua catalana, tot això és absolutament fals; la llengua catalana segueix sent obligatòria de coneixement en els nivells de formació obligatòria fins a quart de secundària i naturalment he de dir que fins i tot quan anam a selectivitat els alumnes de COU o de segon de batxillerat treuen millors notes que els alumnes de Catalunya en català, per desgràcia no la treuen millor en la resta d'assignatures. Per tant, no estam en un procés de retrocés, sinó en un procés de consolidació.

Me deixi dir que IB3 jo crec que està fent un gran esforç i està sent un gran instrument que contribuirà al coneixement de la nostra llengua i li puc assegurar que, pel que fa al meu departament, al departament que jo dirigesc, a través del Consorci, a través del COFUC, s'han fet esforços extraordinaris de gestió i de feina perquè això fos així i perquè això sigui així. I per tant jo crec que vostè, sincerament li dic, amb tots els respectes, té tot el dret naturalment a protestar, a queixar-se, a dir que no està d'acord, a atacar al Sr. Melià i al sunsuncorda, a mi això, en principi, m'és igual, jo me queixat del format i de les maneres, però me pareix que viuen a un món que no es competeix amb la visió de la majoria de ciutadans de les Illes Balears que estimen la nostra llengua, la nostra cultura, però que no han tengut la sort que vostès les donassin el carnet dels que estimen la llengua i la cultura, que és un carnet restringit a un grup mínim de ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a la Sala)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la Sra. Rosselló.

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Dir, per part del nostre grup, que donarem suport a la proposició no de llei presentada pel Partit Socialista de Mallorca que planteja que el Govern cessi el director general de Política Lingüística, el Sr. Miquel Melià Caules.

Tal com ja ha esmentat el portaveu del PSM, la ineficàcia i la manca d'una gestió encaminada a complir l'objectiu bàsic d'aquesta direcció general, que és clarament, i a més així ho ha dit el mateix director general, és avançar en l'ús social de la llengua catalana per normalitzar el seu ús i que això permet, a més, la integració de les persones que poden venir de fora i la preservació de la nostra llengua, un tret identitari clau a la nostra comunitat. I sobretot tenint en compte, si me permeten, després d'haver sentit el que hem sentit en aquesta cambra, nosaltres volem precisament un carnet que digui que volem defensar la llengua catalana i la nostra llengua, perquè creim que és un element fonamental de la nostra identitat i de la nostra comunitat.

Ara bé, hem de dir també que el Sr. Melià ha fet la feina de política lingüística, ja s'ha dit per diversos intervinents, ha fet la feina de política lingüística que el president Sr. Matas que ni tan sols va parlar en el discurs del tema lingüística, va ser un tema evidentment inexistent, i que no només el Sr. Matas, sinó tot el Govern, potser ha complert, per tant, amb escriure, la comanda d'una feina política que havia de ser utilitzada, com s'ha dit, d'una manera premeditada i clara per tot el Govern i per tant pel Partit Popular. Jo crec que ha fet una feina que, com dic, la feta amb escriure i en aquest sentit per tant la feta bé, pel que suposa. I jo d'aquí crec la gran defensa que s'ha fet d'ell per part del conseller d'Educació.

Però nosaltres hem de dir que ha duit endavant aquesta direcció general i concretament...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

... el seu màxim responsable, que és el director general, ha duit endavant polítiques adreçades a la creació de conflicte i de confrontació respecte de la llengua. Aquesta fase estava superada i des de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia i la mateixa Llei de normalització lingüística la llengua no havia estat un motiu de confrontació. El Govern del Partit Popular i el Sr. Matas va voler i ha volgut crear crispació envers d'aquest tema, un tema que, a més, és molt delicat i que no importa dir-ho, perquè crec que tots vostès en són conscients. Però una vegada oberta aquesta batalla lingüística, absurda i innecessària, almanco des del nostre punt de vista, s'instal·len en la crispació

i dóna la culpa als altres, és a dir, són els altres, ja ho ha dit el Sr. Riudavets, són els altres els que tenen la culpa de crispar. De crispar què? Vull dir que qui ha creat en aquests dos anys i mig de legislatura una situació envers la nostra llengua difícilment ha estat, precisament, el Govern quan l'administració té la responsabilitat de donar missatges clars envers l'ús de la llengua i de potenciar i evitar la confrontació.

Els responsables que són els que governen han fet tot el contrari i el missatge ha estat ple de crítiques, estèrils en moltes ocasions, però de descrèdit respecte de les actuacions fetes de cara a la normalització lingüística, tot per interessos partidistes, també s'ha dit, i parèixer, a més crear una situació, que nosaltres considerem molt greu, que és parèixer que hi ha dos tipus de ciutadans: els que parlen i defensen la llengua catalana i els que no. Nosaltres creim que això és un tema prou seriós per a no jugar-hi, perquè es tracta, per a nosaltres, de jugar amb foc. Aquesta confrontació per tant entenem que no s'hauria d'haver donat mai per molts de vots que els pogués donar a determinats partits polítics. Nosaltres creim que això és irresponsable i evidentment una administració, i en aquest cas un director general de Política Lingüística té l'obligació, sobretot, de vetllar per la nostra llengua.

Per una altra banda, també hem de dir que dins aquestes actuacions de política lingüística del Sr. Matas, del conseller d'Educació i també, evidentment, del director general que els ha fet la feina, que els ho havia posat com a actuació, ha estat respecte de les actuacions concretes que precisament avalen la seva ineficaç gestió. Per primera vegada, el Govern ha aprovat al llarg de la legislatura normes per reduir la presència del català i no s'ha respectat el marc legal existent, sigui l'Estatut d'Autonomia o la Llei de normalització lingüística i el que digui el contrari que tiri la primera pedra. La supressió de la Junta Avaluadora de Català és un exemple clar, quan en aquest àmbit el director general ho va elaborar a més i va obrir una crisi verbal amb la Universitat, que ens abstenem per falta de temps, però que evidentment va assegurar que l'informe de la situació era favorable a la supressió de la Junta Avaluadora de Català quan no era així i el mateix conseller ho va desmentir. Però, a més, quina necessitat hi havia de fer aquesta modificació? Cap ni una, al llarg de quinze anys, l'existència de la JAC no hi havia hagut problemes i la valoració era positiva. Vull dir que per què aquesta necessitat de voler tornar enrera determinades actuacions que funcionaven? És el que nosaltres, per tant, veim que hi ha una clara eina política envers del tema de la llengua. I la crispació, ho torn repetir, l'ha tenguda qui l'ha creada, que ha estat el Govern.

La posta en marxa d'IB3 de ràdio i televisió, on la presència del català no és la prioritat i on el discurs i la pràctica de les modalitats desvirtua la nostra llengua, i jo crec que tots els presents aquí, precisament si un dels objectius ha de ser que aquesta direcció general i el polític, o el càrrec, el màxim càrrec en aquest cas de la direcció general, ha d'intentar, que és potenciar l'ús social de la nostra llengua, els mitjans de comunicació públics han de tenir molt clar que han de donar un missatge i per tant un model adequat de la nostra llengua. Perdonin, però escoltin qualche vegada IB3 o IB3 televisió, i els promet que si utilitzar barbarismes i tota una sèrie de qüestions, que no entraré ara perquè no hi ha temps, consideren que això són modalitats, jo, perdonin, però fins i tot crec que qualsevol persona que, no només defensi aquesta llengua, sinó qualsevol

altra llengua perquè es parli i se'n faci un bon ús d'ella, sigui francès, sigui castellà, sigui anglès, sigui suahili, evidentment, jo crec que això és un tema que ha d'anar per damunt de tot.

Per altra banda, s'ha rebaixat a nivell C de català, ja s'ha dit, tampoc no era necessari fer-ho, el decret de mínims, on es va demostrar de forma clara que la Direcció General de Política Lingüística i per tant fent les ordres que se li havien donat per part del president del Govern, que no està per l'elecció del català com a llengua vehicular de l'ensenyament i centra una altra vegada el discurs de les modalitats, la qual cosa va en desfavor de la unitat lingüística.

Nosaltres creim que en tot el que és la responsabilitat envers dels temes educatius i el retrocés de la llengua catalana ha estat un fet evident i clar; nosaltres, per tant, davant això, no és la primera vegada que ho deim, ho hem dit durant aquests dos anys i mig, creim que evidentment de la llengua catalana se n'ha fet, de la nostra llengua, un motiu de confrontació política, quan nosaltres creim que no ho hauria de ser, perquè a més és absurd i és estèril; en segon lloc, s'ha utilitzat per fer un retrocés envers d'una llengua que, no els treuré retalls de premsa, però vostès saben perfectament que realment es troba en un retrocés important i en una situació desfavorida. I per altra banda que el fet de no creure que la utilització de la llengua catalana, el seu ús social precisament el que permet és una major integració, una major estructura social, cohesió social, i sobretot que genera un tret identitari necessari perquè totes les persones, vinguin d'allà on vinguin, ens puguem sentir tots evidentment molt més solidaris i molt més units, entenem, per tant, que amb aquesta política que s'ha duit fins ara des de la Direcció General de Política Lingüística per a nosaltres, ja deim, no és únicament el director general, sinó el que ha fet ha estat fer una feina molt ben feta, manada pel màxim responsable que és el president Matas, creim que, evidentment, en la línia del que ha presentat el PSM, creim que, com a mínim, el director general hauria de ser cessat perquè es fos capaç de redreçar una situació que al nostre entendre no només ha creat tot el que jo he dit, per actuacions concretes i molt clares, sinó també perquè ha creat un enfrontament amb el sector -jo vull recordar que el Govern sempre defensa els seus sectors-, amb un sector fonamental, que ha estat el professorat de més de 60 centres, sindicats, l'Obra Cultural i d'altres per intentar precisament defensar la nostra llengua, que crec que hauria de ser un tema que defensassin tots.

Per tant, nosaltres creim que el que planteja el PSM és el mínim que es pot fer.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT.

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Començ aquesta explicació de la posició del Grup Parlamentari Socialista enfront de la proposició no de llei presentada pel PSM-Entesa Nacionalista dient que nosaltres també li donarem suport. Li donarem suport

perquè nosaltres compartim amb vostè, Sr. Riudavets, que aquí s'ha de parlar tot i especialment dels que executen una política lingüística, que no fan, però que són uns fidels executors i a sobre hi posen salsa perquè encara sigui més plenament eficaç.

Dir que donarem suport a aquesta proposició no de llei que presenta el PSM, per dos motius ben senzills d'explicar: el primer és que el Sr. Melià és el responsable directe de l'execució d'una política lingüística que considerem totalment inadequada. I el segon motiu és que, a més, ell ha demostrat, s'ha demostrat especialment ineficaç en l'abordatge dels problemes que precisament l'aplicació d'aquesta política ha fet esclatar.

Deixat clar això, és necessari dir que encara que sens dubte el Sr. Melià, com a director general, té responsabilitat en el desenvolupament de la política lingüística de la nostra comunitat autònoma, no és menys cert que ell segueix els dictats del PP, i la seva direcció general reflecteix perfectament els trets de la política que el Govern Matas fa en relació amb la nostra llengua; trets que a mi em sembla, i em sap greu utilitzar aquesta paraula que ja s'ha dit tantes vegades aquí, trets que són, en primer lloc, la crispació i l'enfrontament; en segon lloc, la posada en marxa de plans, com el de l'elecció de llengua del primer ensenyament, que estan condemnats al fracàs, com són, perquè van contra tota idea del que és l'ensenyament de la llengua i de l'objectiu de la normalització del català. Política que es caracteritza per la ignorància, quan no el menyspreu de les recomanacions dels experts, dels d'aquí, la nostra universitat, de (...) de la llengua catalana i *ad hoc* dels experts internacionals, com és el Consell d'Europa. El malbaratament del saber i l'experiència dels professors de català. I per fi, política lingüística del Govern del PP que es caracteritza per l'incompliment precisament de la Llei de normalització lingüística, que vostès varen fer.

No vull recordar aquí cap cosa concreta, però la conculquen constantment en els seus objectius i articles, a diversos d'aquests, però ara solament recordaré una cosa que ja s'ha recordat aquí i que jo no vull deixar de tornar mencionar, que és en relació amb els mitjans de comunicació. Els mitjans de comunicació han de ser precisament els promotors de l'ús de la llengua catalana i justament tot el contrari del que fa la nostra televisió. Cal que recordi a la Conselleria d'Educació que la Llei de normalització lingüística, elaborada pel Partit Popular i respectada per tothom manco pel propi Govern del PP, diu a la seva exposició de motius que ha de ser precisament la comunitat autònoma, l'administració, la que ha de dur a terme les accions pertinents per tal que el català, com a vehicle d'expressió i com a principal símbol de la nostra identitat com a poble, torni ser l'element cohesionador i ocupi el lloc que li correspon en qualitat de la llengua pròpia de les Illes Balears. Cal que recordi que ha de ser l'administració precisament, com diu la nostra legislació, que el el Govern ha d'adoptar les disposicions necessàries encaminades a garantir que els escolars de les Illes Balears, sigui quina sigui la seva llengua d'inici de l'ensenyament, puguin utilitzar normalment i correctament el català i els castellà al final del període d'escolaritat obligatòria. I això, Sr. Conseller i Sr. Riudavets, sabem perfectament que no és així, ens ho diuen els experts, ens diuen que els nostres nens parlen fonamentalment castellà perquè el català ho viuen com a una nosa, com a una llengua no de comunicació sinó destorb, de nosa.

I precisament el Consell d'Europa ens diu això que el director general ha criticat, que l'única manera d'aconseguir aquesta normalització de la llengua catalana és precisament a través de la immersió lingüística, són allà els documents.

He dit que els motius que sostenen el nostre suport a la proposició del PSM són de dues menes: el primer és que el Sr. Melià és l'executor d'una política lingüística que s'ha caracteritzat, entre d'altres coses, torn a repetir-ho, per introduir problemes, conflictes, on no n'hi havia. S'ho mirin com s'ho mirin, ho podem recordar sense esforç, però a més les hemeroteques ho certifiquen, a les anteriors legislatures no n'hi van haver d'enfrontaments ni tan sols desacords importants en qüestions de llengua, perquè va ser una decisió política. Com és una decisió política que ara n'hi hagi i que es faci a tots els àmbits on es poden fer i sobretot en aquest que és el més sensible, això és una decisió política. Els conflictes els ha creat el PP, ja des de la seva arribada al Govern a l'actual legislatura i els ha seguit alimentant durant tots aquests darrers dos anys.

I el segon motiu per donar suport a la proposició no de llei del PSM és que el Sr. Melià ha aconseguit el que mai s'havia fet, ha aconseguit que des del Govern autonòmic s'aprovin normes per reduir la promoció del català, per exemple el pla de l'elecció de la llengua que acab de mencionar o el projecte que teníem de donar el títol a quart d'ESO, el títol C a quart d'ESO. Ha aconseguit enfrontar-se decididament amb el professorat de català i amb les entitats socials que més han treballat per la normalització lingüística a Balears i a qui ha volgut presentar com a excloents i poc (...), quan el que volen, senzillament, és que s'acompleixi la Llei de normalització i per tant no se'ns escamotegin part important dels nostres drets. O és que no sap el director general de Política Lingüística ni el conseller que són ells qui han de, per sumar esforços i no dividir, apropar postures i intentar il·lusionar tothom per aconseguir que el català es posicioni com a una llengua que no és d'ús diari i alhora de prestigi?

I per acabar, el Sr. Melià ha demostrat la seva escassa capacitat per resoldre els problemes que aquest clima de crispació ha portat. Per posar solament un exemple, tornaré recordar el que ja s'ha dit aquí per part de la resta d'intervinents, respecte dels ajornaments i les contradiccions en la realització de les proves de català.

Per tot això, i encara que sabem que la responsabilitat del retrocés de la promoció de la llengua catalana a Balears està en el conseller i en el Partit Popular, que és qui governa, em sembla que el Sr. Melià és un fidel executor de la mateixa i la seva actuació, mancada de flexibilitat i per tant de voluntat de consens i participació, mereix que donem suport a la proposició que ens presenta el PSM.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Sr. Joan Font i Rosselló.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sr. President, senyors diputats. Quan a l'any 1940 Adolph Hitler decidí envair Noruega, el führer sabia que podia comptar amb un col·laborador molt lleial, es tractava de Vidkun Quisling, fundador del Partit Poble Nòrdic Desperta, una còpia del Partit Nacional Socialista alemany. Defensor, els anys trenta, de l'aliança del seu país amb Alemanya i Itàlia, Quisling es convertí, després de la invasió i ocupació nazi de Noruega, en cap de govern noruec i el seu partit es convertí en l'únic partit polític legal. Durant l'ocupació del seu país Quisling deportà a Alemanya un milenar de jueus, acabada la guerra Vidkun Quisling fou jutjat i condemnat a mort per haver col·laborat amb el Tercer Reig abans i després de l'ocupació del seu país.

Doncs bé, el nostre estimat diputat del PSM, Eduard Riudavets, va publicar el 22 de gener de l'any passat, un article al *Diari de Menorca*, titulat Quisling, dedicat al director general de Política Lingüística, el Sr. Miquel Melià. Riudavets rematava així la seva invectiva, obr cometes: "Sr. Melià, vostè és director general perquè al Partit Popular li calia una coartada, un home de palla que emparés els seus atemptats lingüístics. Però vostè ha decidit guanyar-se el sou, ha decidit assumir la vergonya, ha decidit col·laborar amb fe militant en el procés d'extermini de la nostra llengua. En definitiva, ha decidit ser un Quisling, que el perdoni qui pugui, no crec que el nostre poble ho faci".

Aquesta és, senyors diputats, una mostra del llenguatge utilitzat pel nacionalisme de les nostres Illes. Fa una setmana, el Sr. Sampol acusava de traïdors els representants del PSOE i del PP, una mostra més. Indirectament i com qui no vol la cosa, el Sr. Riudavets identificava el Partit Popular amb els nazis, tampoc no passa res, de fet ja hi estam massa acostumats. Forma part del paisatge que dins certs cercles que pareix freqüentar el nostre diputat s'adjectivi al Partit Popular com a partit neofeixista, fatxa, franquista o antidemòcrata; aquest, no ens enganem, és el llenguatge habitual del nacionalisme. Un llenguatge que és el reflex de l'odi, del rancor, del ressentiment, d'una gent que contínuament necessita autosugestionar-se que ells són l'única esperança que li queda al poble i cercar-se un dimoni, el Partit Popular.

Un poble que, segons Riudavets, no perdonarà mai Melià, ni Antoni Vera, supòs, ni Francesc Fiol tampoc, tampoc a mi, òbviament. Però qui és Riudavets per parlar de poble? Què és el poble, els militants del PSM, els seus votants o els nacionalistes d'aquesta terra? Qui és Riudavets per subrogar-se la representació de poble? Què passa? Que els votants del Partit Popular o els votants del PSOE de Son Gotleu no integren aquest poble? En nom de qui parla Riudavets? En tot cas, podria parlar per a un 7% de l'electorat d'aquestes Illes, una mica més de 30.000 persones. En canvi, el Sr. Riudavets, tocat per no se sap què parla en nom del poble i diu que aquest poble mai no perdonarà el Sr. Melià.

Convé que li recordin aquestes coses, Sr. Riudavets, perquè clar, si no les ho recorden s'estufen i s'acaben creient que vostès són l'única veu perquè són els que criden més fort, perquè són els més vehements, perquè són els més renouers; si no els ho recorden, i per això jo els ho record, s'acaben enganant a vostès mateixos i es pensen representar molts més ciutadans dels que realment representen, i així s'autoatorguen atribucions que no els corresponen. Una minoria decidida, renouera, hiperactiva i ben organitzada s'imposa així a una majoria silenciosa, passiva i desorganitzada i per això el catalanisme polític a les Illes

Balears té la força que té, una força absolutament desproporcionada si ho comparam amb els seus minsos resultats electorals.

Com apuntava recentment Julio Iglesias de Ussel, "*Las batallas de la opinión no se juegan nunca con las opiniones que se difunden o imponen, lo verdaderamente importante hoy es conseguir que se oculten, silencien o queden tapadas las opiniones contrarias. Y si no se puede impedir, deslegitimar sus fundamentos.*" En efecte, la caricaturització d'aquelles opinions contràries a la peculiar normalització lingüística que va posar en marxa el pacte de progrés o la mateixa normalització lingüística, no ens enganem, ha estat l'estratègia dels nostres, entre cometes, "catalans de Mallorca"; com han aconseguit que el seu missatge s'imposàs contra el sentit comú majoritari de la ciutadania? Silenciant, senzillament les opinions de la majoria presentant el català des d'un vessant reparador de justícia a un poble històricament, entre cometes, "oprimit" per raons de llengua. Posats a cercar greuges històrics, n'han trobat un, el català, i a ell s'aferra.

Per altra banda, darrera aquesta persecució personal del Sr. Melià, per desprestigiar-lo, dins el *cogollo* catalanista hi ha una altra idea cabdal, la idea que el català és seu. El català és propietat d'aquest nacionalisme transversal, que es veu que va des d'Esquerra Unida i Els Verds al PSIB, i si qualcú s'oposa a les seves polítiques, en realitat s'està oposant al català. Se'ls ha de demanar permís per tocar el seu *sancta sanctorum* i d'això en podem treure i trobar exemples un darrera l'altre, des del *Diari Balears*, per exemple, el català és seu i, si no, escoltin el que deia Llorenç Capellà, conspicu articulista del *Balears*, escoltin que val la pena, obr cometes: "Els organitzadors de l'Acampallengua es troben d'allò més satisfets perquè s'han inscrit a l'edició d'enguany alguns militants de *Nuevas Generaciones*", tanc cometes, que, com saben, és la branca juvenil del Partit Popular.

Continua Capellà: "Els organitzadors parteixen d'una teoria que l'Obra Cultural Balear va fer seva -l'Obra Cultural Balear va fer seva- sota el lideratge d'Antoni Mir i que s'inspira en aquest saber viure en pau del catalanisme tradicional. La llengua és de tots i no s'identifica amb cap ideologia política. Naturalment -diu el Sr. Capellà- no hi puc estar d'acord", se sincera, i continua: "Aquesta afirmació ens pot servir per saludar-nos amicalment amb tothom que trobem en anar a comprar les ensaïmades del diumenge, però no ens enganem, la defensa de la llengua catalana mai no serà la causa dels que la volen fer desaparèixer". Tanc cometes. La defensa de la llengua catalana mai no serà la causa dels que la volen fer desaparèixer.

Més clar, aigua. Noves Generacions, o el Partit Popular, el Sr. Matas o el Sr. Francesc Fiol volen fer desaparèixer el català. D'aquí que, dins l'esperit de salvació nacional, vulguin presentar sistemàticament el Partit Popular com enemic de la llengua o com exterminador del català. Aquest és el missatge amb què un dia sí i l'altre també el nacionalisme bombardeja els seus simpatitzants, la qual cosa no està gens malament per als mateixos que, com Riudavets, diuen que el català s'ha de convertir en una eina de cohesió social, una cohesió social sense el Partit Popular, és clar, com a Catalunya o com a l'Espanya de Zapatero.

Aquest és, senyors diputats, el llenguatge propi del nacionalisme, el mateix llenguatge que acusa els altres del que fan. S'ha de ser molt cínic per acusar el Partit Popular de provocar conflictes lingüístics, quan precisament el nostre partit, el Partit Popular, mai no ha fet de la llengua, cap llengua, un problema.

(Remor de veus i rialles)

S'ha de ser molt cínic que aquells que durant 25 anys han fet de la llengua la seva bandera política provocant una gran fractura social per aquest tema siguin els que imputin al Partit Popular, un partit, repetesc, quasi neutral en qüestions de llengua, de provocar conflictes lingüístics.

La persecució contra Miquel Melià s'ha d'entendre, per tant, des de dues premisses: primer, el català és dels catalanistes, el PSM -i ara s'hi han sumat Esquerra Unida i Els Verds i el PSIB- són els únics capacitats per interpretar correctament la Llei de normalització lingüística; segona premissa: el PSM i l'esquerra balear en general són els partits autèntics de la terra, *los partidos fetén*, que representen les essències de la pàtria i, per tant, són els únics capacitats per anar repartint certificats de bona conducta.

No són això, senyors diputats, actituds profundament antidemocràtiques? En efecte, allò que aquí a les Illes no acaba de quallar sí que ho ha fet en el País Basc o a Catalunya, on el nacionalisme ha derivat en drama. Aquell que no és nacionalista és enviat directament a l'ostracisme civil. És necessari, per tant, oposar-se de manera frontal a aquest tipus de plantejaments abans que acabin com a Catalunya o al País Basc triomfant davant la passivitat i l'anuència d'una ciutadania silenciosa i acomodada.

A partir d'aquestes dues premisses que assenyalava podem entendre la política frontal del PSM contra el director general de Política Lingüística, podem entendre com manipulen i com menteixen...

(Remor de veus)

...com alguns examinadors de la Junta Avaluadora de Català decideixen *motu proprio* donar un aprovat general perquè el Govern fa una política que no els agrada, com els mateixos examinadors i col·laboradors decideixen boicotejar les proves i provocar un retard en l'expedició dels certificats de nivell lingüística. Com transformen el tancament de SOM Ràdio, una emissora il·legal, impulsada pels mateixos que tancaren *manu militari* una ràdio privada, Ràdio Marratxí, en una agressió contra la llengua catalana. Com els professors de català amenacen de fer vaga als instituts perquè el Govern decideix homologar el nivell C de català amb el nivell de quart d'ESO. Com converteixen una equivocació a la inauguració de cinema a la fresca en català a Ciutadella en una causa general contra Miquel Melià, quan la mateixa empresa distribuïdora ha reconegut que va ser ella, va ser ella, qui es va equivocar a l'hora de projectar el film en castellà, i per això fins i tot ha estat demanant disculpes al Govern, als ciutadans de Ciutadella i a la Fundació Sa Nostra.

I etcètera i etcètera. Excuses que no expliquen i manco justifiquen el linxament al qual han sotmès el Sr. Melià, i

aquesta proposició no de llei n'és un exemple. La política lingüística pot ser-ne l'excusa, però la veritat és que el linxament del Sr. Melià no és pel que ha fet, faci o farà, sinó per ser qui és i per haver-se dignat a fer feina amb un govern del Partit Popular, i això és un pecat que el poble del Sr. Riudavets no li perdona ni li perdonarà mai. Com el poble noruec a (...). Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel grup proposant té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, primer vull agrair el suport del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds i del Grup Socialista.

Abans d'argumentar poques coses que vull argumentar més..., també vull felicitar el representant del Partit Popular. No s'estranyin: jo li he dit moltes vegades que les seves intervencions *destroyers* i la retòrica bombàstica, els focs d'artifici i el maneig del diccionari de cites a mi em diverteixen, i avui m'he divertit. I li he de fer un parell de puntualitzacions.

A veure, agraeix que publiciti -sincerament- els meus escrits. En el *Diari de Sessions* hi va haver quasi bé tot un article de n'Eduard Riudavets. És un bon començament. Ha dit que el meu article era una mostra de nacionalisme. La seva intervenció ha estat la més infecta mostra de nacionalisme espanyol que he sentit des d'ahir, des del Fòrum Europeu del Sr. Matas.

(Aldarull a la sala)

Podem continuar. Una altra cosa: els adjectius que ha posat en el PP els ha posat ell; jo encara no els he dit, potser qualche dia els digui però encara no els he dit. L'adjectiu que ens ha posat a nosaltres d'hiperactivitat, gràcies; estic content que la capacitat del *cogollo* catalanista, que ha dit ell, sigui tan i tan gran com per fer tot el que ens ha dit. Nosaltres ens pensàvem que érem molt menys importants; Sr. Sampol, ho som molt més del que ens pensàvem.

Continuam. Sr. Font, ha citat un parell de vegades Llorenç Capellà; no sé a compte de què. Té tot el dret a opinar. Jo, que sàpiga a Llorenç Capellà no l'ha inculpat ningú per injúries. Vostè pot dir el mateix?

(Xiulets i remor de veus)

Continuam. Capacitat..., capacitat, diu que no tenim capacitat per interpretar la Llei de normalització lingüística. Jo no sé si en som capaços, però sí que tenim l'aval de molts d'anys, molts d'anys, lluitant per la nostra llengua, la nostra tradició defensant sempre la nostra llengua, des d'abans de la democràcia fins ara. Jo no sé si vostès poden dir el mateix, jo diria que no.

Però bé, no continuaré més perdent el temps amb el Sr. Fiol..., Font, que no es mereix més comentaris, i continuaré amb un parell d'argumentacions que sí volia dir i que no em voldria deixar.

Per una part -ja s'ha dit, no ho repetiré- tota la polèmica del nivell C, que em va fer molta gràcia sentir que no era cosa del Sr. Melià Caules perquè era cosa del Sr. Jaume Juan. Home, la política lingüística és cosa del director de Política Lingüística, si no del conseller, però, mirin, els posaré un exemple divertit, per no acabar amb l'acritud amb què ha acabat el Sr. Font, que no és el meu estil. Saben què és açò?, són els objectius de la Direcció General de Política Lingüística per a enguany. Un dels objectius principals, cinema en català; no té res a veure amb allò de Ciutadella, Sr. Font, el problema no va ser pel català, és perquè la pel·lícula era verda i totes les monges es van aixecar i se'n van anar, eh?

(Rialles)

Vull dir que no té res a veure, és ver, açò. Cinema en català, és a dir, que el Sr. Melià Caules resulta que promociona el cinema en català; però on el promociona?, a les places dels pobles a l'estiu, a qualque centres cultural..., però a IB3 no, a IB3 no. És que el doblatge aquest tan espantós que ens havíem de gastar uns doblers (...) que deia la Sra. Maria Umbert no és el mateix per a aquestes pel·lícules que es fan a les places dels pobles? No. Sap què passa?, què hi ha darrer tot açò?, que IB3 en català no; bé, per a les places dels pobles. Açò és el que fan, ja ho he dit abans, arraconar la llengua catalana, llevar-li el prestigi social. Se'l fa retrocedir a les aules i es lleva dels mitjans de comunicació, el deixen com un element residual, per a, qualque dia, la plaça del poble. Açò sí, l'objectiu és cinema en català; a IB3 no.

No m'allargaré molt, no m'allargaré molt perquè crec que ja està tot més que dit i és la tercera intervenció, però sí que vull acabar fent referència a dos, diem-ne, reptes que se m'han posat aquí davant, dos envits que no puc menys, amb la meua intervenció anterior, que fer-hi referència. En primer lloc, jo dic -no em puc dirigir al conseller, així que els ho dic a tots vostès, senyors diputats, senyores diputades- jo no retir res, perquè la veritat no es retira, la veritat no es retira i tot el que he dit aquí dalt és ver, a més amb noms i llinatges el que va succeir, no retir res perquè la veritat no es retira. I la segona cosa: el Sr. Fiol ha dit que havia d'haver demanat la seva dimissió; amb molt de gust, dimiteix, Sr. Fiol.

(Aldarull a la sala i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Conclòs el debat, procedim a la votació. Passam a votar.

Resultat de la votació: 23 vots a favor, 28 en contra, cap abstenció.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
